

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւն
(Հայաստան)

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ
Արեւմտեան Հայաստանի իրաւունքներու պաշտպանութեան
իրաւական-քաղաքական միասնական փաթեթ

(Փաստաթուղթերու ժողովածու)

4-րդ լրամշակուած հրատարակութիւն

2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան
Դրօշը

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւն
(Հայաստան)

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ
Արեւմտեան Հայաստանի իրաւունքներու պաշտպանութեան
իրաւական-քաղաքական միասնական փաթեթ

(Փաստաթուղթերու ժողովածու)

4-րդ լրամշակուած հրատարակութիւն

2017 թ.

հաղ 941(479.25):32.001
ԳՄԴ 63.3(2h)+66.01
ISBN 978-9939-9105-6-7
(c) ՆՏ Հոլդինգ, 2017
Նոյեան Տապան

Առաջին անգամ հրատարակուած է՝
Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի,
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան եւ
Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)
համատեղ որոշմամբ՝ 17.09.2014 թ.:

(4-րդ լրամշակուած հրատարակութիւն)

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի իրաւունքներու պաշտպանութեան իրաւական-քաղաքական միասնական փաթեթ. Երեւան, ՆՏ Հոլդինգ, 2017 թ., 137 - էջ:

Ժողովածուն կը ներկայացնէ Հայկական Հարցի վերջնական կարգաւորման, Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան, ինչպէս նաեւ Հայաստանի նկատմամբ հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան իրաւական-քաղաքական փաթեթի առանցքային-հիմնական բաժինը, անոր մաս կազմող հոչակագրերն ու հրամանագրերը, որոշումներն ու յայտարարութիւնները:

4-րդ լրամշակուած հրատարակութիւնը կը պարունակէ նոր կարեւոր փաստաթուղթեր, որոնք զետեղուած են ժողովածուի բոլոր 6 գլուխներուն մէջ:

Ժողովածուն այլ լեզուներով հրատարակելու պարագային բնագիր կը համարուի հայերէնը:

Շնորհակալութիւն կը յայտնենք Հայրենակցական Միութիւններու Խորհուրդի «Բնօրրան» հանդէսի ղեկավար - խմբագիր Ժոզեֆ Ավետիսեանին, ում նախաձեռնութեամբ, ելնելով ժամանակի հրամայականէն, շարք մը կարեւոր նիւթեր 2013 թ. հրապարակուեցան հանդէսին մէջ (թիւ 1-6 (21-26), էջ 208-235):

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նախարան	
Հրատարակչության ԿՈՂՄԷ	
ԳԼՈՒԽ I	
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ԿԱՐԳԱԻՈՐՄԱՆ Իրաւական-քաղաքական ՀԻՄՔԵՐԸ, ԻՆՉՊԷՍ ՆԱԵՒ ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԿԱՏՄԱՄԲ ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԻՐԱԻՈՒՆՔՆԵՐՈՒ Իրաւական-քաղաքական ՀԻՄՔԵՐՈՒ ՆՈՒԱԶԱԳՈՅՆ ՓԱԹԵԹԸ	
Հայկական ՀԱՐՑԻ ԿԱՐԳԱԻՈՐՄԱՆ Իրաւական-քաղաքական ՀԻՄՔԵՐԸ	
Հայոց ցեղասպանութեան ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ ՄԵԾ Բրիտանիոյ, Ֆրանսայի, Ռուսիոյ կողմէ, 24 Մայիս 1915 թ.	
Թիւրքահայաստանի մասին ՀՌԶԱԿԱԳԻՐԸ՝ հրապարակուած Պետրոգրադի մէջ 1918 թ. Յունուար 13-ին	
Երիտթիւրքերու ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (1919-1920)	
Սեւրի ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ	
ԱՄՆ 28-ՐԴ ՆԱԽԱԳԱՀ ՎՈՒՏՐՕ ՈՒԻԼՍԸՆԻ 1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին կայացուցած Իրաւարար վճիռը	
Կիլիկիոյ ԱՆԿԱԽՈՒԹԵԱՆ ՎՃԻՌԸ	
ԳԼՈՒԽ II	
ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՊԵՏԱԿԱՆԱՍՏԵՂԾ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ (ՀԱՅԱՍՏԱՆ) ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ՁԵԻԱԻՈՐՈՒՄԸ (հիմնարար փաստաթուղթեր)	
Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ՊԵՏԱԿԱՆԱՍՏԵՂԾ 10-ամեայ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆԸ	
Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԺՈՂՈՎԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ, 17 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2004 Թ.	
Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ԻՆՔՆՈՐՈՇՄԱՆ ԻՐԱԻՈՒՆՔԻ ՀՌԶԱԿԱԳԻՐԸ, 17 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2004 Թ.	
Հոչակագիր ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ	
Որոշում ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԵՒ ԱՐԵԻՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄՇԱԿԱՆ, ԶԻՆՈՒԱԾ, ԴՐԱԿԱՆ Չէզոքութեան ՎԵՐԱԲԵՐԵԱԼ	
Հրամանագիր Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ԴՐՕՇԻ ՄԱՍԻՆ	
Հրամանագիր Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ԶԻՆԱՆՇԱՆԻ ՄԱՍԻՆ	
Հրամանագիր Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերու ստեղծման մասին, հիմնական նպատակ ունենալով պաշտպանելու հայութիւնն ու Հայաստանը	
Հոչակագիր Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաորման	

մասին	
Նախագահական ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը իբրեւ շարունակող պետութիւն	
Նախագահական ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը մշակելու վերաբերեալ	
ԳԼՈՒԽ III ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ԵՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ԿՈՂՄԷ ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ ԴԻՄՈՒՄՆԱԳՐԵՐԸ ՄԱԿ-ին ԵՒ ՄԱԿ-ի ԱՆԴԱՄ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ	
Դիմում ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան խորհուրդի անդամներուն, Սերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն, միջազգային ընկերակցութեան անդամ պետութիւններուն Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու վերաբերեալ	
Դիմում ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին, ՄԱԿ-ի անդամ պետութիւններուն, Սերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան ինքնապաշտպանութեան ուժեր կազմաւորելու մասին	
Դիմում ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին Տէր էլ Զօրի Սրբոց Նահատակաց հայկական եկեղեցին պայթեցնելու փաստի առընչութեամբ	
Դիմում պրն. Ապտիլլահ Կիլին, Թուրքիոյ Հանրապետութեան Նախագահին	
Ուղերձ ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին, ՄԱԿ-ի անդամ պետութիւններուն, Սերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն - 24.04.2015	
Ուղերձ համայն հայութեան, Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն ու քաղաքացիներուն, հայ անհատին ու հայկական կառոյցներուն - 24.04.2015	
Ուղերձ ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու խորհրդարաններուն - 25.04.2015	
Ուղերձ ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու կառավարութիւններուն - 26.04.2015	
ԳԼՈՒԽ IV ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ԵՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ԿՈՂՄԷ ԸՆԴՈՒՆՈՒԱԾ ԱՅԼ ՓԱՍՏԱԹՈՒՂԹԵՐ ԵՒ ՆԻԻԹԵՐ	
Որոշում Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող Կեդրոնական Ընտրական Յանձնաժողովի	
Քաղուածք № 1	

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 1-ին նստաշրջանի 1-ին նիստի արձանագրութենէն	
Քաղուածք № 2 Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 1-ին նստաշրջանի 2-րդ նիստի արձանագրութենէն	
Յայտարարութիւն Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման, դատապարտման եւ հատուցման հարցերու շուրջ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ռազմավարութեան մասին	
Հրամանագիր յոյներու եւ պոնտացիներու ցեղասպանութիւնը դատապարտելու մասին	
Հրամանագիր ասորիներու ցեղասպանութիւնը դատապարտելու մասին	
Օ Ր Է Ն Ք Արեւմտեան ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ ՄԱՍԻՆ	
Ուղերձ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհրդի անդամ պետութիւնների խորհրդարաններին (Լեւոնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան դէմ ուղղուած Ադրբեջանի Հանրապետութեան յարձակման վերաբերեալ)	
Օ Ր Է Ն Ք «Սերի խաղաղութեան պայմանագիրը վաւերացնելու մասին, ստորագրուած 10 օգոստոս 1920 թ., Սերում»	
Օ Ր Է Ն Ք «Ծովային Իրաւունքի մասին» ՄԱԿ-ի Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) վաւերացնելու մասին, ստորագրուած 10 դեկտեմբերի 1982 թ.՝ Մոնտեգո-Բել քաղաքում, եւ 29 յուլիսի 1994 թ. «Ծովային Իրաւունքի մասին» ՄԱԿ-ի Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) XI մասի համաձայնութեան իրականացման վերաբերեալ»	
Օ Ր Է Ն Ք «Պետութիւնների իրաւունքների եւ պարտականութիւնների մասին» Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) (ստորագրուած 26 դեկտեմբեր 1933 թ., համաամերիկեան պետութիւնների 7-րդ միջազգային համաժողովում (Մոնտեւիդեոյի Կոնուենցիայ), որպէս պետութիւնների իրաւունքներ եւ պարտականութիւններ ճանաչելու մասին»	
ԳԼՈՒԽ V ԾՐԱԳՐԱՅԻՆ ՅՕԴՈՒԱԾՆԵՐ ԵՒ ԵԼՈՅԹՆԵՐ	
Ո՞րն է Թուրքիայի Հանրապետութեան արեւելեան սահմանը հարեւանների հետ	
Հայկական Հարցը եւ Թուրքիոյ նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը, մարտահրաւերներ եւ սպառնալիքներ	
Հայ ժողովուրդի մշակութային ու հոգեւոր արժէքներու իւրացումն ու ոչնչացումը՝ եւ Թուրքիոյ նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը, մարտահրաւերներ եւ սպառնալիքներ	
Մերձաւոր Արեւելքում եւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայութեանը պէտք է դիտել որպէս Հայաստան-Արցախ-Սփիւռք եռամիասնութեան չորրորդ բաղադրիչ	

Պետք է օգտագործենք բոլոր միջոցները՝ օգնելու համշենահայերին՝ վերադառնալու իրենց հայկական արմատներին	
«Ազգային ինքնութենէն հեռացած հայերն աշխարհի տարածքին» թեմայով Կլոր սեղանի մասնակիցներուն որոշումը	
Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ Եւրամիութեան, ԱՄՆ-ի, Ռուսաստանի Դաշնութեան դիրքորոշումները	
ԳԼՈՒԽ VI	
ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ (ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի որոշումներն ու նիւթերը - 11.06.2017	
Քաղուածք № 1 Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանի արձանագրութիւնից	
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի լիազօրութիւնները դադարեցուած են	
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նոր նախագահ ունի	
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետը վերահաստատուել է իր պաշտօնում	
Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) նախագահի ուղերձը պատգամաւորներին ու պաշտօնեաներին	
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետի ուղերձը պաշտօնեաներին ու պատգամաւորներին	
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահի ուղերձը պաշտօնեաներին ու պատգամաւորներին	
Արեւմտեան Հայաստանի, այսպէս կոչուած, կառավարութիւնների մասին	
Լուսանկարներ ԵՒ ՔԱՐՏԷԶՆԵՐ	

ՆԱԽԱԲԱՆ

Հայկական Հարցի սկզբնաւորումէն (1878 թ.) եւ Հայերու ցեղասպանութենէն (1894-1923 թթ.) յետոյ ինկաձ ժամանակահատուածին Հայկական Հարցի վերջնական կարգաւորման նոր օրակարգ (ազգային ծրագիր) չէ ձեւաւորուած, բացառութեամբ 1973-1985 թթ. Նորագոյն զինեալ-ազատագրական պայքարի գործունէութեան ու ծրագրի: Փոխարէնը՝ Արտերկրի հայութեան օրակարգին մէջ տեղական համայնքներու կազմաւորման, Հայապահպանութեան, Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման եւ Խորհրդային Հայաստանի Հանրապետութեան ապագային հետ կապուած խնդիրներն էին: Խորհրդային Հայաստանի Հանրապետութեան օրակարգին մէջ Խորհրդային Հայաստանի Հանրապետութեան վերածնունդի ու զարգացման, Հայրենադարձութեան խնդիրներն էին: Հայաստանի Հանրապետութեան օրակարգին մէջ Արցախի հայութեան, Արցախի եւ Հայաստանի Հանրապետութեան անվտանգութեան, շրջափակման յաղթահարման, ինքնորոշման իրաւունքի, ազատութեան եւ անկախութեան հաստատման ու պահպանման խնդիրներն են:

Եւ ինչպէս 1980-ի վերջերն ու 1990-ի սկզբները հայ հասարակական-քաղաքական միտքը, մեծ հաշուով, պատրաստ չէր Հայաստանի Հանրապետութեան անկախութեան վերահաս իրողութեան, այնպէս ալ այսօր ան պատրաստ չէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (ներառեալ Կիլիկիոյ) անկախութեան անկասելի վերահաս իրողութեան:

Այսօր, սակայն, հակուած ենք այն մտքին, որ Հայկական Հարցի վերջնական կարգաւորման նոր օրակարգ կը ձեւաւորուի 2004-2014 թթ. ընթացքին, երբ 2004 թ. Դեկտեմբեր 17-ին՝ Շուշիի մէջ, կը հիմնադրուի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը: Նոյն օրը կ'ընդունուի հռչակագիր Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնորոշման իրաւունքին վերաբերեալ, իսկ 2007 թ. հռչակագիր Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներուն վերաբերեալ, իբրեւ Հայկական լեռնաշխարհի բնիկներ: 2011 թ. Փետրուար 4-ին կը յայտարարուի Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան կազմաւորման գործընթացին սկիզբը: 2014 թ. Յունուարին նախօրօք կայացած ընտրութիւններու միջոցով կը ձեւաւորուի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովը (Խորհրդարանը), որն ալ կ'ընտրէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ:

Այստեղ պէտք է յատուկ նշել Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի կողմէ ՄԱԿ-ի Բնիկ Ժողովուրդներու Փորձագիտական յանձնաժողովին ծիրէն ներս 2006-էն ի վեր իրականացուած աշխատանքը եւ անոր հիման վրայ ստեղծուած Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնութեան եւ քաղաքացիութեան կառոյցը: Այս իրաւական քաղաքական հիմքին վրայ կը ձեւաւորուի Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգը, որուն միջոցով ալ կ'իրականացուի Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան ողջ գործընթացը:

Այսպիսով տեսանելի է, որ Հայկական Հարցի կարգաւորման եւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան նոր օրակարգի ձեւաւորումը սերտօրէն կը կապուի երկու հիմնական հարցադրումներու հետ.

ա/ Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան, աւելի ստոյգ՝ Հայաստանի նկատմամբ հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան, եւ

բ/ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական համակարգի ձեւաւորման:

Այս ժողովածուն կը ներկայացնէ Հայկական Հարցի վերջնական կարգաւորման, Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան, ինչպէս նաեւ Հայաստանի նկատմամբ հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան իրաւական - քաղաքական փաթեթի հիմնական բաժինը, անոր մաս կազմող հոչակագրերն ու հրամանագրերը, որոշումներն ու յայտարարութիւնները:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

01.09.2015 թ.

Հրատարակչության ԿՈՂՄԷՆ

Շատերուն համար Արեւմտեան Հայաստանը կը համարուի կորսուած տարածք եւ քիչերը գիտեն, որ Հայաստան պետութիւնը իբրեւ Հայկական պետութիւն ճանչցուած է Փարիզի վեհաժողովին կողմէ դեռ 1920 թ.-ի Յունուար 19-ին: Շատերը կարելոր չեն համարեր 1920-ին կայացած այն կարելոր որոշումները, ըստ որուն՝ Հայաստան պետութեան սահմանը Թուրքիոյ հետ սահմանագծուած է ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուդրօ Ուիլսոնի կողմէն կայացուած Իրաւարար վճիռով եւ որ այդ որոշումները առկայ են Սեւրի խաղաղութեան պայմանագրի Հայաստանին վերաբերող յօդուածներուն մէջ:

Ըստ էութեան, առ այսօր, նոյն միջազգային իրաւա-քաղաքական դաշտին մէջ կայացուած եւ գործող այդ որոշումները բաւարար են, որպէսզի արդէն իսկ գոյութիւն ունենայ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը (Հայաստան պետութիւնը):

Գոյութիւն ունեցող հակափաստարկը այն է, որ եթէ ցեղասպանութեան հետեւանքով հայերը այդ տարածքներուն մէջ չեն ապրիր, ուրեմն Հայաստան պետութեան վերաբերեալ կայացուած որոշումները կորսնցուցած են իրենց այժմեականութիւնը: Սակայն այնտեղ ապրող իսլամացած հայերը կը վերադառնան իրենց ինքնութեան եւ հայերէն բացի այնտեղ կ'ապրին այլ ժողովուրդներ եւս, որոնց իրաւունքները նոյնպէս կ'ոտնահարուին առ այսօր: Հետեւաբար Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հաստատումը Ուիլսոնեան իրաւարար վճիռով որոշուած սահմաններուն մէջ կրկին կը դառնայ այժմեական եւ կրնայ իբրեւ բնաւի ծառայել տարածաշրջանին մէջ համընդհանուր խաղաղութեան եւ խաղաղ համագործակցութեան հաստատման:

Այդ իմաստով այս ժողովածուն կարելոր է, քանի որ այստեղ ամփոփուած են ոչ միայն քիչ յայտնի փաստաթուղթեր, այլեւ մեր օրերուն այդ իրաւունքի պաշտպանութեան գործը շարունակողներուն կողմէ ձեւակերպուած իրաւական-քաղաքական վճիռներ, որոնք Արեւմտեան Հայաստան պետութեան գոյութիւնը կը դարձնեն եւ՝ պատճառաբանուած, եւ՝ իրաւական-քաղաքական տեսակետէն լիովին արդարացուած:

Խնդիրին ոչ շատ ծանօթ մարդոց մօտ քիչ մը անհաւատալի կրնայ թուիլ Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառոյցներու այժմեան գոյութիւնը, սակայն մեր կարծիքով ասիկա այն պահանջուած ձեւաչափն է, որ մինչ այժմ որեւէ կերպ չէ գործածուած եւ դատելով շարք մը կարելոր պետութիւններու կողմէն այս կառոյցին նկատմամբ դրսեւորուող անթաքոյց հետաքրքրութենէն, պարզ է որ այս ձեւաչափն է միակ իրականն ու գործունը Հայկական Հարցի վերջնական եւ ամբողջական կարգաւորման համար:

Տիգրան Յարութիւնեան

Փիլիսոփայական գիտութիւններու թեկնածու,

«Նոյեան Տապան» լրատուական-վերլուծական կեդրոնի հիմնադիր տնօրէն,

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւոր

31.07.2015 թ.

ԳԼՈՒԽ I

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ԿԱՐԳԱԻՈՐՄԱՆ Իրաւական-քաղաքական ՀԻՄՔԵՐԸ, ԻՆՉՊԷՍ ՆԱԵՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԿԱՏԱՄԲ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԻՐԱԻՈՒՆՔՆԵՐՈՒ Իրաւական-քաղաքական ՀԻՄՔԵՐՈՒ ՓԱԹԵԹԸ

Հայկական Հարցի կարգաւորման իրաւական-քաղաքական հիմքերը

Հայկական Հարցի սկզբնաւորումէն՝ 1878-էն ի վեր, ճիշդ է անհկա արդարացի լուծման տակաւին չէ յանգած, սակայն նոյն այդ գործընթացին իբրեւ արդիւնք ձեւաւորուած է Հայկական Հարցի արդարացի լուծման եւ հայ-թիւրքական յարաբերութիւններու խաղաղ, քաղաքակիրթ, արդիւնաւետ եւ վերջնական կարգաւորման իրաւական-քաղաքական պատկառելի փաթեթ:

Նշենք զանոնք.

-1878 թ. Փետրուար 19-ին (Մարտ 3-ին) Ռուսաստանի եւ Թուրքիոյ միջեւ ստորագրուած Սան Ստեֆանոյի պայմանագրի 16-րդ յօդուածին մէջ նշուած էր: «Նկատի ունենալով այն, որ ռուսական զօրքերու դուրս բերումը անոնց կողմէն գրաւուած Հայաստանի՝ Թուրքիոյ վերադարձուելիք վայրերէն կրնայ առիթ տալ բախումներու եւ բարդութիւններու, որոնք երկու պետութիւններու բարի յարաբերութիւններուն վրայ պիտի ունենան վնասակար ազդեցութիւն, Բարձր դուռը կը պարտաւորուի անյապաղ կենսագործել հայաբնակ վիլայեթներու տեղական կարիքներէն յարուցուող բարելաւումներ ու բարենորոգութիւններ, եւ ապահովել հայերու անվտանգութիւնը քիւրտերէն ու չերքեզներէն»:

Բարեփոխումներուն ընթացքը պիտի վերահսկէր Ռուսաստանը:

-1878 թ. Յուլիս 4-6 Պեդլինի խորհրդածոյովի (Յունիս 13 - Յուլիս 13) 61-րդ յօդուածով՝ «Բարձր դուռը, յանձն կ'առնէր հայաբնակ վայրերու մէջ անյապաղ իրագործել տեղական պահանջներէն բխող բարեփոխումներ ու բարենորոգումներ եւ ապահովել հայերու անվտանգութիւնը քիւրտերէն ու չերքեզներէն: Այդ նպատակով ձեռնարկուած քայլերուն մասին ան պարտաւոր է պարբերաբար հաղորդել պետութիւններուն, որոնք պէտք է հսկեն անոնց գործադրութիւնը»:

61-րդ յօդուածը Սան Ստեֆանոյի պայմանագրի 16-րդ յօդուածի հակադարձումն էր, բովանդակութեամբ ամբողջովին շրջուած տարբերակը, որմով ժամանակի բրիտանական քաղաքական վերնախաւը, լորտ Շերպոուքի պատկերաւոր արտայայտութեամբ, Թուրքիոյ քրիստոնեաներուն համար «Կը փակէր դժոխքէն դուրս գալու ելքը»:

-1895 թ. Մայիսին Կ. Պոլսոյ մէջ Մեծ Բրիտանիոյ, Ռուսաստանի եւ Ֆրանսայի դեսպանները թիւրքական կառավարութեան ներկայացուցին «Մայիսեան բարենորոգումներ»-ու ծրագիրը, որմով կը նախատեսուէր դատական եւ այլ բարեփոխումներ իրականացնել Արեւմտեան Հայաստանի վեց վիլայեթներու մէջ՝ Էրզրում, Պիթլիս, Վան, Սեբաստիա, Մամուրեթ ու Ազիզ, Տիարպեքիր:

Բարենորոգումներու ենթակայ էին նաեւ Օսմանեան կայսրութեան միւս հայաբնակ վայրերը, օրինակ՝ Հաճընը Ատանայի մարզին մէջ, Զէյթունը՝ Հալէպի:

-1913 Յուլիս 3-24-ը Ռուսաստանի կառավարութիւնը տէրութիւններուն ներկայացուց հայկական բարենորոգումներու իր նախագիծը, որ քննարկուեցաւ Կ. Պոլսոյ դեսպանաժողովին: Նախագիծը, որ կազմած էր ռուսական դեսպանութեան առաջին թարգման Ա. Մանտելշդամը 1895-ի Մայիսեան բարենորոգումներու ծրագրի եւ Կ. Պոլսոյ Հայոց պատրիարքարանի կազմած նախագծի հիման վրայ, կ'առաջարկէր հայկական վեց վիլայեթներէն (Էրզրում, Վան, Պիթլիս, Տիարպէքիր, Խարբերդ, Սվազ) ստեղծել մէկ նահանգ: Ընդհանուր նահանգապետը պէտք է ըլլար քրիստոնէայ օսմանեան հպատակ կամ, որ աւելի գերադասելի էր՝ երոպացի, որ կը նշանակուէր 5 տարի ժամանակով, մեծ տէրութիւններու համաձայնութեամբ: Պետութիւններու յանձնարարութեամբ Ընդհանուր տեսուչներ նշանակուեցան Վեստենենկը (Հոլանտա) եւ Հոֆը (Նորվեկիա):

-1915 թ. Հոկտեմբեր 27-ին Հայկական Կիլիկիոյ ինքնավարութեան վերաբերեալ համաձայնութիւն կայացաւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի ներկայացուցիչ Պօղոս Նուպարի եւ Ֆրանսայի Արտաքին գործերու նախարարութեան արեւելեան բաժնի պետ Ֆրանսուա Ճորճ-Փիքոտի միջեւ:

-1918 թ. Հոկտեմբեր 30-ին Դաշնակիցներու եւ Թուրքիոյ միջեւ Լեմնոս կղզիի Մուտրոս նաւահանգիստին մէջ կնքուած զինադադարի փաստաթուղթին մէջ նշուած է. 16-րդ յօդուած. «Հեճասի, Ասիրի եւ Եմենի, Սուրիոյ եւ Միջագետքի բոլոր կայազօրներու յանձնումը դաշնակցային հրամանատարութեան... Թիրքական զօրքերու դուրս բերումը Կիլիկիայէն»:

24-րդ յօդուած. «Հայկական վիլայեթներէն (որեւէ) մէկուն մէջ անկարգութիւններ ծագելու պարագային, դաշնակիցները իրենց կը վերապահեն անոր մէկ մասը գրաւելու իրաւունքը»:

-1918 թ. Յունուար 13-ին Պետրոգրադի մէջ հրապարակուեցաւ «Թիրքահայաստանի մասին» Հռչակագիրը, ուր «Ռուսաստանը կը հռչակէ Հայաստանի ինքնավարութիւնը. Ժողովրդական Կոմիսարներու Խորհուրդը կը յայտնէ հայ ժողովուրդին, որ Ռուսաստանի բանուորագիւղացիական կառավարութիւնը Ռուսաստանի կողմէ կը պաշտպանէ գրաւուած Թիրքահայաստանի հայերու իրաւունքը՝ ազատօրէն ինքնորոշուելու, ներառեալ նոյնիսկ անոնց անկախութեան իրաւունքը»:

Յետագային այս դրոյթը զետեղուեցաւ 1918 թ. ԽՍՀՄ Սահմանադրութեան մէջ իբրեւ 6-րդ յօդուած:

-1919-ի սկիզբը Փարիզի մէջ հրաւիրուեցաւ Հայ ազգային համագումար: Համագումարի կարեւոր ձեռնարկներէն մէկը եղաւ «Ամբողջական Հայաստանի պատուիրակութեան» ընտրութիւնը Պօղոս Նուպարի ու Աւետիս Ահարոնեանի համանախագահութեամբ եւ նախապէս պատրաստուած ու 1919-ի Փետրուար 12-ին Փարիզի հաշտութեան խորհրդաժողովին ներկայացուած հայկական պահանջներու համատեղ յուշագիրին վաւերացումը, որ կը հիմնաւորէր հայկական անկախ պետութեան ստեղծման

անհրաժեշտությունը եւ կը ճշտեր անոր տարածքը Արեւմտեան Հայաստանի եօթ վիլայեթներու (ներառեալ Տրապիզոնը), Հայաստանի Հանրապետութեան եւ Կիլիկիոյ միացումով:

Միացեալ պատուիրակութիւնը Փետրուար 26-ին ներկայացաւ Տասի խորհուրդի նիստին՝ կրկնելով յուշագիրի հիմնական պահանջները: Պատուիրակութեանը ընդունեց (1919-ի Ապրիլ 17-ին) նաեւ ԱՄՆ Նախագահ Վուորո Ուիլսընը եւ հաւաստիացուց, որ հնարաւոր ամէն ինչ պիտի ընէ հայերու տարածքային պահանջները պաշտպանելու համար:

-1920 թ.-ի Յունուար 19-ի Փարիզի Վեհաժողովի ժամանակ՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդը դէ ֆակտո (de facto) ճանչցաւ Հայաստան պետութեան անկախութիւնը,

-1920 թ.-ի Մայիս 11-ին՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդը դէ Յուրե (de jure) ճանչցաւ Հայաստան պետութեան անկախութիւնը:

-1919 թ. Կոստանդնուպոլսոյ ռազմական ատեանին մէջ տեղի ունեցաւ Օսմանեան Թուրքիոյ իշխող վերնախաւի՝ երիտթիւրք պարագլուխներու, դատավարութիւնը հետեւեալ մեղադրանքներով.

ա) Օսմանեան կայսրութիւնը Առաջին համաշխարհային պատերազմի մէջ ներքաշելու,

բ) Օսմանեան կայսրութեան հայազգի հպատակներու համապարփակ կոտորածներն ու բռնագաղթը կազմակերպելու եւ իրականացնելու համար:

Երիտթիւրք պարագլուխներէն շատերը դատարանը հեռակայ կարգով մահուան դատապարտեց:

-1920 թ. Օգոստոս 4-ին յայտարարուեցաւ Հայկական Կիլիկիոյ անկախութեան հռչակման մասին:

-1920 թ. Օգոստոս 10-ին կնքուեցաւ Սեւրի խաղաղութեան դաշնագիրը, որուն 88-93 կը վերաբերի Հայաստան պետութեան:

-1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուորո Ուիլսընը կայացուց Իրաւարար վճիռ, որուն ամբողջական անուանումն է՝ «Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի որոշումը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ սահմանի, Հայաստանի դէպի ծով ելքի եւ հայկական սահմանին յարակից թիւրքական տարածքի ապառազմականացման վերաբերեալ»:

Բերուած օրինակները բաւարար են եւ անոնցմէ արդէն իսկ պարզ է հայութեան եւ Հայաստանի բնական իրաւունքներու փաթեթի իրական ծանրակշռութիւնը:

Ըստ էութեան կարելի է ընդգծել, որ Հայկական Հարցի լուծման նպատակով հիմնական որոշումները կայացուած են, սակայն առ այսօր չեն իրականացուած: Կարելի է ընդգծել, որ անոնց իրականացման ժամանակը հասունցած է: Եւ ներկայի յամառ իրականութիւնը այն է, որ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ եւ ոչ մէկ պետութիւն եւ ժողովուրդ անմասն պիտի մնայ ներկայի ու ապագայի սպառնալիքներէն, եթէ անոնցմէ ամէն մէկը իր կարգին

չընտրել գոյություն ունեցող խնդիրներու եւ հակամարտութիւններու խաղաղ կարգաւորման իրաւական-քաղաքական ճանապարհը:

Բոլոր ոչ իրաւական, այսինքն՝ կամային քաղաքական որոշումները պատանդի կարգավիճակի մէջ պիտի պահեն հակամարտող կողմերը, անոնց երկիրներն ու սերունդները եւ յիսուն տարին մէկ նոր ուժով պիտի բորբոքուի հակամարտութիւնն ու դիմակայութիւնը, պատերազմն ու քառսը՝ Պալգաններու, Մերձաւոր Արեւելքի, Կովկասի, Աֆղանիստանի մէջ: Այն տարածքին մէջ, ուր թիրքական քաղաքական վերնախաւը կը հրաւիրեն պատասխանատու դերակատարութիւն ստանձնել: Վտանգաւոր յանձնարարական, որ սպառնալիքներ կը պարունակէ տարածաշրջանի բոլոր պետութիւններու եւ ժողովուրդներու համար, ներառեալ՝ Թուրքիոյ Հանրապետութեան եւ թիրքերու:

Տիգրան Փաշաբեգեան
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ
20.08.2015 թ.

**ՀԱՅՈՑ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ
ՄԵԾ ԲՐԻՏԱՆԻՈՅ, ՖՐԱՆՍԱՅԻ, ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ ԿՈՂՄԷՆ
24 Մայիս, 1915 թ.**

Մեծ Բրիտանիան, Ֆրանսան եւ Ռուսաստանը 1915 թ. Մայիս 24-ին հանդէս եկան երիտթիրքական կառավարութեան սանձազերծած հայերու կոտորածներն ու ցեղասպանութիւնը դատապարտող յատուկ յայտարարութեամբ, ուր 1915 թ. ապրիլեան կոտորածները որակեցին, իբրեւ Թուրքիոյ նոր ոճիրը մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ:

Բնագրում մասնաւորապէս ասուած էր. «Գրեթէ մէկ ամիսէ ի վեր, Հայաստանի թիրք եւ քիւրտ բնակիչները օսմանեան հեղինակութիւնների թոյլտուութեամբ ու յաճախ անոնց նեցուկը ունենալով ջարդեր կը գործադրեն Հայերի դէմ: Նման ջարդեր տեղի ունեցան ապրիլի կէսին Էրզրումի մէջ (Կարին), Թերձան, Եդիսէ, Պիթլիս, Մուշ, Սասուն, Զէյթուն եւ ամբողջ Կիլիկիոյ մէջ: Վանի շրջակայ գրեթէ հարիւր գիւղերու հայերը բոլորն ալ սպաննուեցան եւ Վանի հայկական թաղամասը շրջապատուած էր քիւրտերու կողմէ: Միեւնոյն ժամանակ Օսմանեան կառավարութիւնը չարչրկեց Կոստանդնուպոլսոյ անպաշտպան հայ բնակչութիւնը: Մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ գործուած Թուրքիոյ այս նոր ոճիրներուն հանդէպ դաշնակից կառավարութիւնները հանրօրէն կը տեղեկացնեն Մեծ դրան, որ թիրք կառավարութեան բոլոր անդամները անհատապէս պատասխանատու պիտի համարուին, ինչպէս նաեւ բոլոր այն պաշտօնեաները, որոնք մասնակից դարձան այս ջարդերուն»:

**ԹԻԻՐՔԱՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ ՀՈՉԱԿԱԳԻՐԸ՝
ընդունուած 1918 թ. Յունուար 13-ին**

«Ռուսաստանը կը հռչակէ Հայաստանի ինքնավարութիւնը.

Ժողովրդական Կոմիսարներու Խորհուրդը կը յայտնէ հայ ժողովուրդին, որ Ռուսաստանի բանուորագիւղացիական կառավարութիւնը Ռուսաստանի կողմէ կը պաշտպանէ գրաւուած Թիւրքահայաստանի հայերու իրաւունքը՝ ազատօրէն ինքնորոշուելու, ներառեալ նոյնիսկ անոնց անկախութեան իրաւունքը: Կոմիսարներու Խորհուրդը կ'ընդունի, որ այս իրաւունքի իրականացումը հնարաւոր է միայն շարք մը նախնական երաշխիքներու հաստատումով, որոնք միանգամայն անհրաժեշտ են հայ ժողովուրդի հանրաքուէին համար: Կոմիսարներու Խորհուրդը իբրեւ մասնակի երաշխիքներ կը ճանչնայ հետեւեալ պայմանները.

Յօդուած Ա. - Թիւրքահայաստանէն ռուսական զօրքերու դուրսբերում եւ անյապաղ հայ ազգային ոստիկանական կազմավորումներու ստեղծում՝ Թիւրքահայաստանի բնակիչներու անձնական եւ նիւթական անվտանգութիւնը ապահովելու նպատակով:

Յօդուած Բ. - Հայ փախստականներու, ինչպէս նաեւ տարբեր երկիրներու մէջ սփռուած հայ գաղթականներու՝ անխոչընդոտ վերադարձը Թիւրքահայաստան:

Յօդուած Գ. - Պատերազմի ժամանակ թիւրքական իշխանութիւններուն կողմէ Թուրքիոյ մէջ բռնի կերպով աքսորած հայերու՝ անխոչընդոտ վերադարձը Թիւրքահայաստան:
...Կոմիսարներու Խորհուրդը կը պնդէ այս պայմանը թիւրք պատուիրակներու հետ բանակցութիւններու ընթացքին:

Յօդուած Դ. - Թիւրքահայաստանի մէջ Ժամանակաւոր կառավարութեան կազմաւորում՝ հայ ժողովուրդի պատգամաւորներու խորհուրդի ձեւով. պատգամաւորները կ'ընտրուին ժողովրդավարութեան սկզբունքով:

Ստեփան Շահումեանը, նշանակուելով Կովկասի գործերով ժամանակաւոր արտակարգ կոմիսար, ամենայն օժանդակութիւն կը ցուցաբերէ Թիւրքահայաստանի հայ բնակիչներուն՝ Բ եւ Գ յօդուածներու իրականացման համար, ինչպէս նաեւ ձեւաւորելու համար Խառն յանձնաժողով՝ ռուսական զօրքերու դուրսբերման օրը եւ միջոցները որոշելու նպատակով՝ համաձայն յօդուած Ա-ի:

Թիւրքահայաստանի աշխարհագրական սահմանները կ'որոշուին հայ ժողովուրդի՝ ժողովրդավարական ճանապարհով ընտրուած ներկայացուցիչներու կողմէն՝ հարեւան վիճելի շրջաններու մահմետական եւ այլ բնակիչներու եւ կոմիսար Շահումեանի հետ»:

ԵՐԻՏԹԻԻՐՔԵՐՈՒ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (1919-1920)

Օսմանեան կայսրութիւնը առաջին համաշխարհային պատերազմի մէջ ներքաշած եւ հայերու տեղահանութիւնն ու ցեղասպանութիւնը կազմակերպած երիտթիւրքական

«Միութիւն եւ առաջադիմութիւն» կուսակցութեան ղեկավար գործիչներու դատավարութիւնը Կ. Պոլսոյ մէջ:

Մուդրոսի զինադադարի (1918) կնքումէն անմիջապէս յետոյ, համաշխարհային հասարակայնութեան ճնշման տակ, թիւրքական նոր կառավարութիւնը որոշեց պատասխանատուութեան ենթարկել Թուրքիան պատերազմի մէջ ներքաշած եւ հայերու ցեղասպանութիւնը կազմակերպած մեղաւորները:

1918 թ. Դեկտեմբեր 16-ի որոշմամբ կազմուեցան արեւմտահայութեան կոտորածներուն վերաբերող մեղադրական ապացոյցներ (ծածկագիր հեռագրեր, պաշտօնական գրութիւններ, հրահանգներ եւ հրամաններ, ականատեսներու վկայութիւններ եւ այլն) հաւաքող հարցաքննիչ յանձնախումբեր: Օսմանեան կայսրութեան տարածքը բաժնուեցաւ 10 դատաքննչական շրջանի, նշանակուեցան դատախազներ, քննիչներ, քարտուղարներ: 1919 թ. Յունուար 8-ին կազմուեցան ռազմական արտակարգ ստեաններ: Դատական նիստերու ընթացքին քննուեցաւ երիտթիւրքական կառավարութեան ղեկավարներու, «Միութիւն եւ առաջադիմութիւն» կուսակցութեան ԿԿ անդամներու եւ շրջանային պատասխանատու քարտուղարներու եւ պաշտօնեաներու, հայկական կոտորածները իրականացնող «Թեշքիլաթ-ը մահսուսէ»-ի («Յատուկ կազմակերպութիւն»), Եօզդատի, Տրապիզոնի, Պէտուքտերէի (Կ. Պոլսոյ արուարձան) եւ Խարբերդի տեղահանութիւնն ու կոտորածները կազմակերպողներու յանցաւոր գործունէութիւնը:

Երիտթիւրքերու դատավարութիւնը ցոյց տուաւ, որ արեւմտահայութեան տեղահանութիւններն ու կոտորածները ռազմական կամ կարգապահական քայլեր չէին եւ սահմանափակ կամ տեղական բնոյթ չեն կրած, ինչպէս կ'ուզէին ներկայացնել յանցագործները, այլ եղած են կանխամտածուած ու մշակուած գործողութիւններ, իրականացուած բացարձակապէս երիտթիւրքական կուսակցութեան ԿԿ նախաձեռնութեամբ ու կարգադրութեամբ, իսկ կոտորածները անմիջականօրէն իրականացուցած են այդ նպատակով բանտերէն ազատ արձակուած մարդասպաններն ու այլ ոճրագործներ:

Երիտթիւրքերու կուսակցութեան պարագլուխներու եւ նախարարներու դատավարութիւնը սկսաւ 1919 թ. Ապրիլ 27-ին եւ ընդհատուով (Մայիս 28-ին անգլիական հրամանատարութիւնը 77 հոգի անսպասելիօրէն արքայրեց Մալթա կղզի եւ ատով ընդհատեց դատաքննութիւնը) շարունակուեցաւ մինչեւ Յունիս 26 (13 նիստ): Դատավճիռը հրապարակուեցաւ 1919 թ. Յուլիս 5-ին: 31 յանցագործներէն 4-ը՝ Թալէաթը, Էնվերը, Ճեմալը եւ Նազիմը, հեռակայ կարգով դատապարտուեցան մահուան, իսկ մնացած 27-էն ոմանք՝ տարբեր տարիներու ազատազրկման, ոմանք արդարացուեցան յանցանշաններու բացակայութեան պատճառով: Դատավճիռին մէջ մոռացութեան մատնուեցան անգլիացիներու՝ Մալթա արքայրած յանցագործները:

1919 թ. Յունիսի 21-ին, 23-ին եւ 29-ին տեղի ունեցան «Միութիւն եւ յառաջադիմութիւն» կուսակցութեան շրջանային պատասխանատու քարտուղարներու եւ պաշտօնատար այլ անձանց դատավարութիւնները: Դատավճիռը հրապարակուեցաւ 1920 թ. Յունուարի 8-

ին: 36 մեղադրեալներէն 3-ը դատապարտուեցան 10 տարուան, միւսները՝ քանի մը տարուայ ազատազրկման:

Եոզղատի հայերու կոտորածն իրականացնողներու դատավճիռը հրապարակուեցաւ 1919 թ. Ապրիլի 8-ին. Եոզղատի մութասարիֆի (գաւառապետ) տեղակալ եւ Բողազլեանի կայմակամ (գաւառապետ) Քեմալ բեյը դատապարտուեցաւ մահուան, իսկ Եոզղատի ոստիկանապետ Թեվֆիկ բեյը՝ 15 տարուայ տաժանակրութեան:

Տրապիզոնի կոտորածներն իրականացնողներու դատավճիռը կայացաւ 1919-ի Մայիսի 22-ին: 8 հանցագործներէն երկուքը՝ Ջեմալ Ազմի եւ Նայիմ բեյերը, հեռակայ կարգով դատապարտուեցան մահուան, միւսները՝ տարբեր ժամկետներով ազատազրկման:

Բէյութղերէյի ոչ մահմեդական բնակչութեան՝ հայերու եւ յույներու հալածանքները կազմակերպողներու դատավճիռը հրապարակուեցաւ 1919 թ. Մայիսի 24-ին: Բոլոր մեղադրեալները (4 հոգի) դատապարտուեցան քանի մը տարուայ ազատազրկման: Խարբերդի հայերու տեղահանութեան եւ կոտորածներու յանցագործներու դատավճիռը կայացաւ 1920 թ. Յունուարի 14-ին. Բեհաեդդին Շաքիրը հեռակայ կարգով դատապարտուեցաւ մահուան, իսկ երիտթիւրքական կուսակցութեան Խարբերդի պատասխանատու քարտուղար Ռեանեյի Նազիմբեյը՝ 15 տարուայ տաժանակրութեան:

Դատավարութեան արձանագրութիւնները հրատարակուած են 1919–20 թթ., «Թաքուիմ–ի վեքայի» («Իրադարձություններու օրացոյց») արաբատառ թիւրքական պաշտօնաթերթի յաւելումով մէջ: Երիտթիւրքերու դատավարութիւնը թէեւ չստացաւ լայն արձագանք՝ այնուամենայնիւ բացայայտեց Արեւմտեան Հայաստանի եւ Օսմանեան կայսրութեան հայաբնակ վայրերուն մէջ թիւրքական իշխանութիւններու իրագործած հայերու ցեղասպանութիւնը: Երիտթիւրքերու դատավարութեան նիւթերը կը հերքեն թիւրքական պաշտօնական շրջաններու՝ հայերու ցեղասպանութիւնը ժխտող պնդումները:

ՄԵԻՐԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ

Թարգմանութիւնը ռուսերէնից

Մասն 3-րդ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴՐՈՅԹՆԵՐ

Բաժին 6-րդ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Յօդուած 88. Թուրքիան յայտարարում է, որ ճանաչում է Հայաստանը, ինչպէս այդ բանն արդէն արել են Դաշնակից տէրութիւնները, որպէս ազատ եւ անկախ պետութիւն:

Յօդուած 89. Թուրքիան եւ Հայաստանը, ինչպէս եւ Բարձր պայմանաւորուող կողմերը, համաձայնում են Էրզրումի, Տրապիզոնի, Վանի եւ Բիթլիսի վիլայեթներում Թուրքիայի եւ Հայաստանի միջեւ սահմանատումը թողնել Ամերիկայի Միացեալ Նահանգների

որոշմանը եւ ընդունել ինչպէս նրա որոշումը, նոյնպէս եւ այն բոլոր միջոցառումները, որոնք նա կարող է առաջարկել Հայաստանին դէպի ծով ելք տալու եւ յիշեալ սահմանագծին հարող օսմանեան բոլոր տարածքների ապառազմականացման վերաբերեալ:

Յօդուած 90. Այն դէպքում, եթէ 89-րդ յօդուածի համաձայն սահմանագիծը որոշելիս յիշեալ վիլայեթների ամբողջ տարածքը կամ նրա մի մասը յանձնուի Հայաստանին, Թուրքիան այսօր արդէն յայտարարում է, որ որոշման օրից սկսած ինքը հրաժարում է յանձնուած տարածքի նկատմամբ բոլոր իրաւունքներից եւ իրաւահիմունքներից: Սոյն պայմանագրի որոշումները, որոնք կիրառուելու են Թուրքիայից անջատուող տարածքների նկատմամբ, այս պահից սկսած կը գործադրուեն նաեւ այդ տարածքի նկատմամբ:

Հայաստանի սոււերէնութեանը յանձնուող տարածքի կապակցութեամբ նրա վրայ դրուող Թուրքիայի ֆինանսական պարտաւորութիւնների բաժինը, եւ դրանց բնոյթն ու այն իրաւունքները, որոնցով նա կարող է փաստարկել, կը սահմանուեն սոյն Պայմանագրի 8-րդ մասի (ֆինանսական դրոյթներ) 241-244-րդ յօդուածների համաձայն:

Յաջորդ համաձայնագիրները կը կարգաւօրէն, եթէ դա անհրաժեշտ լինի, այն բոլոր հացերը, որոնք չեն կարգաւորուել սոյն Պայմանագրով եւ որոնք կարող են ծնունդ առնել յիշեալ տարածքի փոխանցման կապակցութեամբ:

Յօդուած 91. Եթէ 89-րդ յօդուածում նշուած տարածքի մի մասը յանձնուի Հայաստանին, ապա Սահմանագծման յանձնաժողով, որի կազմը կ'որոշուի յետագայում, կը ստեղծուի երեք ամսուայ ընթացքում այն բանից յետոյ, երբ արդէն ընդունուած կը լինի Հայաստանի եւ Թուրքիայի միջեւ տեղում սահմանագիծ անցկացնելու վերաբերեալ յիշեալ յօդուածում նախատեսուող որոշումը:

Յօդուած 92. Ադրբեջանի եւ Վրաստանի հետ Հայաստանի սահմաններն ըստ պատկանելութեան կ'որոշուեն շահագրգռուած պետութիւնների ընդհանուր համաձայնութեամբ:

Երբ 89-րդ յօդուածում նախատեսուած որոշումն արդէն ընդունուած կը լինի եւ եթէ դրանից յետոյ այս կամ այն շահագրգռուած պետութիւնները չեն կարողանայ ընդհանուր համաձայնութեամբ որոշել իրենց սահմանագիծը, վերջինս կ'որոշեն Գլխաւոր դաշնակից տէրութիւնները, որոնք դրա հետ մասին պէտք է հոգ տանեն սահմանագատումը տեղում գծանշելու մասին:

Յօդուած 93. Հայաստանն ընդունում է, համաձայնուելով դրանք մտցնել Գլխաւոր տէրութիւնների հետ պայմանագրի մէջ, այն որոշումները, որոնք Տէրութիւններն անհրաժեշտ կը համարեն Հայաստանում այն բնակիչների շահերը պաշտպանելու համար, որոնք ռասայի, լեզուի եւ կրօնի առումով տարբերում են ազգաբնակչութեան մեծամասնութիւնից:

Հայաստանը նմանապէս համաձայնում է Գլխաւոր տէրութիւնների հետ Պայմանագրի մէջ մտցնել այն որոշումները, որոնք այդ տէրութիւններն անհրաժեշտ կը համարեն տարանցման ազատութիւնը եւ այլ ազգերի առեւտրի համար արդարացի պայմանակարգը պաշտպանելու համար:

10 օգոստոս, 1920 թ.

Մեւր

Պայմանագրի տակ ստորագրել են՝

Թուրքիան, Մեծ Բրիտանիան, Ֆրանսան, Իտալիան, Ճապոնիան, Բելգիան, Յունաստանը, Լեհաստանը, Պորտուգալիան, Ռումինիան, Հայաստանը, Չեխոսլովակիան, Սերբերի, Խորուաթների եւ Սլովենների Թագաւորութիւնը, Հեջագը:

ԱՄՆ 28-ՐԴ ՆԱԽԱԳԱՀ ՎՈՒՏՐՕ ՈՒԻԼՍԸՆԻ

կայացուցած Իրաւարար վճիռը, 22 Նոյեմբեր, 1920 թ.

1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուորո Ուիլսընը կայացուց Իրաւարար վճիռ, որուն ամբողջական անուանումն է՝ «Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի որոշումը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ սահմանի, Հայաստանի դէպի ծով ելքի եւ հայկական սահմանին յարակից թիրաքական տարածքի ապառազմականացման վերաբերեալ»:

(ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուորո Ուիլսընի կայացուցած Իրաւարար վճռի գունաւոր քարտեզը տե՛ս, Լուսանկարներ եւ քարտեզներ բաժնի մեջ)

ԿԻԼԻԿԻՈՅ ԱՆԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՎՃԻՌԸ

Ստորագրեալքս իրաւասու ներկայացուցիչներ Կիլիկիոյ բոլոր Քրիստոնէայ հասարակութեանց, այսու կը յայտարարենք.

Նկատելով, որ Կիլիկիոյ մեծ պատերազմին, որպէս հետեւանք, գրաւուեցաւ դաշնակից ուժերով, որ այդ գրաւումը եւ ֆրանսական վարչութիւնը հոն պահուեցան զինադադարի ամբողջ տեւողութեան:

Նկատելով, որ բոլոր այս միջոցին թիրաքերը չդադրեցան խանգարելէ երկրին անդորրութիւնը՝ ներմուծելով մահ, աւեր, արհաւիրք, որով եւ անոնք յայտնօրէն բռնաբարեցին իրենց յանձնառութիւնները եւ զինադադարը:

Նկատելով, որ իրենց այս կացութիւնը մեր կրօնակիցներուն արժեց կեանքը տասնեակ հազարաւորներու, որ ֆրանսական արիւնն եւս միաժամանակ հոսեցաւ առատօրէն մեր մարտիրոսներուն հետ:

Նկատելով, որ նոյնիսկ Թուրքիոյ հետ կնքելիք խաղաղութեան վաղորդեանին մեր շատ մը քաղաքներ սպառնալիքի տակ են՝ պաշարուած կամ ուրբակոծուած արիւնարբու հորդաններու կողմէ՝ կազմակերպուած ներողամիտ աչքերուն տակ թիրաք իշխանութեանց, որոնք ատկէ գատ են եւ պիտի ըլլան միշտ անկարող զսպելու նմանօրինակ վայրագութիւններ եւ ըմբոստութիւնք, ենթադրելով թէ անոնք պիտի ուզէին ընել զայդ:

Նկատելով, որ լման խաղաղութան այս շրջանին անգամ մենք պիտի շարունակենք ապրիլ դեռ երկար ատենուան համար պատերազմական վիճակի մեջ, որ վերջ չպիտի գտնե, եթե ոչ միայն զինուորական կարգ-կանոնով գործողություններու՝ ձեռնարկուած ֆրանսական քաջարի ուժերու կողմէ, որոնք միշտ ալ պիտի երկրորդուին նաեւ անվերապահ աջակցութիւններով քրիստոնէայ հասարակութեանց, որոնց այդ աջակցութիւնը այնքա՛ն օգտակար հանդիսացաւ ֆրանսական ուժերուն յաջողութեանց:

Նկատելով, որ այն պահուն իսկ, երբ պատրաստելու վրայ ենք սոյն Յայտարարութիւնը, այս երկրին հին տէրերուն գնդակները կը ճարճատեն մեր գլուխներուն վերեւէն, որ այս միեւնոյն կացութիւնը կը տիրէ նաեւ Տարսոնի եւ Մերսինի մէջ:

Նկատելով, որ անըմբռնելի է, որ օտար երկրի մը մէջ կնքուած խաղաղութիւն մը նման կացութեան մը պատճառ դառնայ:

Նկատելով, որ Կիլիկիոյ 275.000 քրիստոնէաները՝ սերտիւ համերաշխ իրենց եղբայրական զգացումներուն, իրենց շահերուն, թիրաքերուն դէմ նողկանքի եւ Ֆրանսիայի հետ իրենց յարումին մէջ՝ առանց իսկ պէտք ունենալու վերյիշել սարսազեցիկ յիշատակները անիծեալ անցեալի մը - խմորուած ամէնքն ալ ջարդերով, բռնագաղթերով, աւարառութիւններով, քեներով, բռնարարութիւններով, ամէն տեսակ արհաւիրքներով եւ խայտառակութիւններով - հպարտ են, որ չկասեցան առջեւ ոչ մէկ զոհողութեան ու ջանքերու, որոնք ճնշուած ժողովուրդներուն համար կը կազմեն փրկագինը իրենց անկախութեան, որ, ընդհակառակն, անոնք կրնան ի նպաստ իրենց յուշածել՝ պատերազմի եւ զինադադարի երկար եւ ցաւալից շրջանին վճարած ըլլալ ամենէն թանկագին եւ ամենէն սարսափելի փրկանքները:

Նկատելով, որ Կիլիկիոյ քրիստոնէայ համայնքները ամէն պարագայի մէջ՝ Ամերիկեան երկու քննութեանց, թէ իրենց բոլոր դիմումներու ընթացքին ֆրանսական իշխանութեանց մօտ անփոփոխելիօրէն յայտնեցին իրենց անսասան որոշումը չընդունիլ վերադարձը թիրաք տիրապետութեան:

Նկատելով, որ, մասնաւորաբար, իրենց անցեալ Մարտի 31 եւ Մայիս 15 թուակիր բողոքագիրներովը՝ ուղղուած Համաձայնական պետութիւններուն եւ Խաղաղութեան խորհրդածողովին, ինչպէս եւ իրենց առաջուց կատարած դիմումներովը, որոշակի հասկցուցին թէ զիրենք չպիտի թոյլ տային զոհանալ կիսամիջոցներով, արուեստական կարգադրութիւնները կամ խորթ, (batarde) անհարազատ լուծումներով, թէ իրենք, մանաւանդ, վերջին ծայր ուժգնութեամբ բողոքեցին ընդդէմ հաշտութեան այն դաշինքին, որ արուեստականօրէն Կիլիկիան - պատմականօրէն, ցեղագրականօրէն, ռազմականօրէն, եւ տնտեսապէս մէկ եւ անբաժանելի - կը բաժնէր երկու մասերու, որմէն մէկ մասը ֆրանսական Սուրիոյ մնացած, եւ միւսը կը վերածէ թիրաքական գաւառի մը:

Նկատելով, որ ժողովուրդները, զորս իրենք կը ներկայացնեն, վստահալից սպասումէ մը վերջ՝ հանդէպ Դաշնակիցներուն արդարադատութեան, պիտի դատապարտուին ամենէն դառն յուսախաբութեան՝ եթէ Խաղաղութեան Խորհուրդին վերջնական որոշումները չպսակեն իրենց օրինաւոր պահանջները եւ իրենց ամենէն թանկագին յոյսերը, այդ պարագային սոյն Յայտարարութիւնը ստորագրող ներկայացուցիչները, չկարենալով պէտք եղածին պէս պատասխանել իրենց պատկան ժողովուրդներուն ցանկութեանց, անոնք խմբովին պիտի ըմբոստանան, ընդդէմ այդ հրեշային փորձին, եթէ կ'ըսենք, Կիլիկիոյ մէջ վերահաստատուի թիրաքական վեհապետութիւնը եւ վարչութիւնը:

Նկատելով, որ մինչեւ վերջին վայրկեան չստացուեցաւ հաւաստիքը թէ՛ իրենց պահանջները ընդունուած են, թէ՛ խաղաղութեան դաշինքը պիտի բարեփոխուի, ինչպէս

որ պետք է, թե՛ իրենք նոյնիսկ այսօր, խաղաղութեան դաշինքին կնքումի վաղորդայնին, լքուած են ամենէն անձկալից անորոշութեան:

Նկատելով միանգամայն, թէ ներկայ շփոթ կացութիւնը եւ անիշխանական վիճակը մասամբ մը արդիւնք են տեղական թիրք վարչութեան անդամալուծման, եւ որ չէ այլեւս, եթէ ոչ անուանական կառավարութիւն մը, թէ այս պայմանաց մէջ միմիայն անհրաժեշտ իշխանութեամբ օժտուած տեղական իշխանութիւն մը կրնայ ամենուն ալ յարգանք եւ վստահութիւն ներշնչելով, փրկել երկիրը անիշխանութենէ եւ լիակատար աւերումէ:

Բոլոր այս պատճառներուն համար եւ արժեցնելով բոլոր իրաւունքները՝ փաստերը եւ վերոյիշեալ 31 Մարտ եւ 25 Մայիս թուակիր երկու յիշատակագրութեանց մէջ մատնանշուած նկատումները, որոնց տրամաբանական վերջաւորութիւնն է ներկայ ձեռնարկը: Մենք հիմնուելով, մանաւանդ բոլոր ժողովուրդներուն եւս յստակ անանցանելի իրաւանց վրայ՝ ճշդելու իրենց ճակատագիրը, իրաւունք մը, որ իր առաջին աղբիւրն ունի Ֆրանսական յեղափոխութեան անմահ սկզբունքները:

Մենք հանդիսաւորապէս կը յայտարարենք. Կիլիկիան, սկսեալ այս օրուանէն, ազատ երկիր մը՝ բոլորովին անկախ Թուրքիայէն, օժտուած տեղական ինքնավար քրիստոնէայ վարչութեամբ մը՝ գետեղուած Ֆրանսայի հոգատարութեան տակ: Կիլիկիոյ հողամասերուն Օսմանեան նախկին կայսրութենէն այս անջատումը մենք կ'ըմբռնենք նոյնքան կատարեալ եւ վերջնական եւ այն միեւնոյն ձեւովը, ինչպէս՝ Հայաստանը, Սուրիան, Պաղեստինը, Միջագետքը եւ Արաբիան:

Իրագործելու եւ պահպանելու համար այս անկախութիւնը՝ թշնամին մեր դուռներէն վտարելու եւ մեր պաշարուած քաղաքները փրկելու համար, վերակազմելու համար այդ քաղաքները եւ գրաւուած շրջանները, եւ ազատելու համար մեր քրիստոնէայ եղբայրները իրենց գերութենէն, մենք պատրաստ ենք ամէն կարգի զոհողութիւններու, մենք այս երկրին հոգատար Ֆրանսայի ծառայութեան տակ կը դնենք մեր ժողովուրդներուն բոլոր կենդանի ուժերը:

Հատուածները, դաւանութիւնները, համայնքները, քրիստոնէայ ցեղերը, մենք ամենքս միացած ենք միեւնոյն նուիրական նպատակին համար:

Մենք պիտի աշխատինք ձեռք-ձեռքի բարձրացնելու այս երկրին բարոյականը, մշակոյթը եւ տնտեսականը հովանիին տակ Ֆրանսայի: Կը փափաքինք Կիլիկիան ընել մէկ երկարաձգումը Եւրոպայի, մէկ նոր կեդրոնը քաղաքկրթութեան եւ զարգացման, ուր իսլամ անջատ ցեղերը նոյնպէս հաւասարապէս պիտի վայելեն ազատութեան եւ յառաջադիմութեան բարիքները եւ երաշխաւորութիւնները, որոնք իրենց անձանօթ էին թիրք կառավարութեան ներքէ եւ պիտի օրհնեն այն օրը, երբ իրենք եւս անջատուեցան անկէ:

Անկախութիւնը Ֆրանսայի հոգատարութեան տակ, բացարձակ պայմանն է Քրիստոնէից գոյութեան՝ աւ երկրին մէջ: Մենք նախապատիւ պիտի սեպենք մեռնիլ, քան ընդունիլ ուրիշ լուծում:

Վստահ ենք՝ թէ մեծանձն եւ ասպետական Ֆրանսան, աւանդական պաշտպանը Արեւելքի Քրիստոնէից, պիտի գնահատէ մեր պահանջաց արդարութիւնը, թէ ան պիտի բարեհաճի ճանչնալ մեր այս անկախութիւնը՝ առնելով զայն իր պաշտպանութեան տակ:

Կեցցէ՛, անկախ Կիլիկիան:

Կեցցէ՛, Ֆրանսան՝ հոգատարը Կիլիկիոյ:

Մ. Տամատեան
Ամբողջական Հայաստանի Ներկայացուցիչ

Գ. Վրդ. Արսլանեան
Ատանայի Հայոց Առաջնորդ

4-ը օգոստոսի, 1920 թ.

Գլուխ II

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՊԵՏԱԿԱՆԱՍՏԵՂԾ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ (ՀԱՅԱՍՏԱՆ) ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ՁԵՒԱԴՈՐՈՒՄԸ (հիմնարար փաստաթուղթեր)

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՊԵՏԱԿԱՆԱՍՏԵՂԾ 10-ամեայ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆԸ

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան աւելի քան 10-ամեայ գործունէութեան իբրեւ արդիւնք ձեւակերպուած, մշակուած ու ձեւաւորուած են հետեւեալ ծրագիրները, հիմքերը:

1. Գործունէութեան իրաւական - քաղաքական միասնական փաթեթի հիմնական դրոյթներն ու ուղղութիւններն են.

ա) Իրաւական-քաղաքական ուղղութիւն, որ կը ներառէ

-Ռուսաստանի Կառավարութեան Հռչակագիրը «Թիւրքահայաստանի մասին»՝ 29 Դեկտեմբեր 1917 թ.,

-Սերի խաղաղութեան պայմանագիրը՝ 10 Օգոստոս 1920 թ.,

-ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոքո Ուիլսոնի Իրաւարար վճիռը՝ 22 Նոյեմբեր 1920 թ.,

-Կիլիկիոյ Անկախութեան Հռչակագիրը՝ 4 Օգոստոս 1920 թ.,

-յարակից այլ պայմանագրեր եւ իրաւական փաստաթուղթեր:

բ) Իրաւական-քաղաքական ուղղութիւն եւ գործունէութիւն, որ կը ներառէ

-«Բնիկ ժողովուրդներու իրաւունքներու մասին» հռչակագիրը,

-Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ազգային ինքնութեան եւ քաղաքացիութեան կառոյցի ստեղծումն ու կայացումը,

-յարակից այլ իրաւական փաստաթուղթեր եւ աշխատանքներ:

գ) Իրաւական ուղղութիւն, որ կը ներառէ Հայերու ցեղասպանութեան դատապարտման եւ հատուցման ուղղութեամբ իրականացուող աշխատանքները միջազգային դատական ատեաններու մէջ, ներառեալ՝ Հաագայի դատարանին մէջ:

դ) Իրաւական ուղղութիւն, որ կը ներառէ Հայոց պատմամշակութային եւ քաղաքակրթական արժէքներու պաշտպանութեան ուղղութիւնը Եւրոպական Մարդու իրաւունքներու դատարանին մէջ եւ համապատասխան այլ ատեաններուն մէջ:

2. Գործունէութեան իրաւական - քաղաքական հիմքերն են.

ա) «Արեւմտեան Հայաստանի հայերի ինքնորոշման իրաւունքի մասին» հռչակագիրը (ընդունուած՝ 2004 թուականի Դեկտեմբեր 17-ին),

բ) «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու մասին» հռչակագիրը (ընդունուած՝ 2007 թուականի Յունուար 20-ին),

գ) Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան ստեղծման վերաբերեալ հռչակագիրը (ընդունուած՝ 2011 թուականի Փետրուար 4-ին),

- դ) Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգի մասին որոշումը (ընդունուած՝ 2011 թուականի Մարտ 2-ին),
- է) «Արեւմտեան Հայաստանի եւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու Մշտական, զինուած, դրական չեզոքութեան մասին» որոշումը, (ընդունուած՝ 2011 թուականի Մարտ 29-ին),
- զ) «Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման մասին» հռչակագիրը (ընդունուած՝ 2013 թուականի Մայիս 24-ին),
- ը) «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորներու կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքը (ընդունուած՝ 2014 թուականի Մարտ 7-ին),
- ը) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի հրամանագիրը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծի մշակման յանձնաժողով ստեղծելու մասին (հրապարակուած՝ 2014 թուականի Օգոստոս 10-ին):

3. Գործունէութեան լծակներն են.

- ա) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը, որուն գործունէութեան իբրեւ արդիւնք կը ձեւաւորուի Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ազգային ինքնութեան եւ քաղաքացիութեան կառոյցը, որ կու տայ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքները միջազգային ամենատարբեր ձեւաչափերու մէջ պաշտպանելու եւ իրականացնելու հնարաւորութիւն: Ասիկա ի հակադրութիւն «սփիւռքահայ» որակման, որ ունի թերի ազգային ինքնութիւն եւ չ'ենթադրեր ազգային - պետական նշանակութեան յստակ իրաւունքներ եւ զանոնք պաշտպանելու եւ իրագործելու հնարաւորութիւն:
- բ) Այսպիսով, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետականութեան երեք կառոյցները՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութիւնը, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովը (Խորհրդարանը), Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը եւ Նախագահական Խորհուրդը միասին կ'իրականացնեն աշխատանքներ պաշտպանելու Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքները Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ եւ ձեւաւորելու ու հաստատելու Արեւմտեան Հայաստանի պետութիւնը՝ Բնօրրան Հայրենիքի մէջ:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան կայացումը, Հայոց պետականաշինութեան գործին մէջ, շարունակական եւ կարեւոր քայլ է՝ ազատ, անկախ, ինքնիշխան եւ միացեալ Հայաստանի հաստատման գործին մէջ:

Յաղթանակը մերը պիտի ըլլայ:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

20.08.2014 թ.

**ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԺՈՂՈՎԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2004 թուականի Դեկտեմբեր 17-ին, Արցախի Շուշի քաղաքին մեջ, տեղի ունեցավ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի հիմնադիր ժողովը, ուր ներկայ էին հիմնադիր ժողովի անդամներ՝ Արմենակ Աբրահամեանը, Յովսէփ Յովսէփեանը, Աշոտ Բաբայեանը, Վաչագան Իշխանեանը, Հրաչեայ Փիլիպոսեանը, Վիտալի Բալասանեանը, Կոմիտաս Դանիէլեանը, Մելանեայ Բալայեանը, Սամուէլ Կարապետեանը, Ժիրայր Սեֆիլեանը, Գագիկ Սարգսեանը:

Հիմնադիր ժողովը քննութեան առաւ հետեւեալ հարցերը՝

1. Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի կազմաւորման հարցը,
2. Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի կողմէն՝ «Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու իրաւունքներու մասին» Հռչակագրի պատրաստումը,
3. Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի աշխատանքներու համակարգողի թեկնածութեան յառաջադրման եւ ընտրութեան հարցը:

Միաձայն քուէարկութեամբ՝

հաստատուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի հիմնադրումը, հաստատուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու Ազգային Խորհուրդին կողմէ՝ «Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու իրաւունքներու մասին» Հռչակագրի պատրաստման յանձնարարականը,

Արմենակ Աբրահամեան ընտրուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի աշխատանքներու համակարգող եւ կազմակերպիչ:

Այդպիսով՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի աշխատանքները աւարտեցան:

Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդ
Շուշի, 17 Դեկտեմբեր 2004 թ.

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԻՆՔՆՈՐՈՇՄԱՆ ԻՐԱԻՈՒՆՔԻ ՀՈՉԱԿԱԳԻՐԸ

Արեւմտեան Հայաստանի հայոց Ազգային Խորհուրդը տարագիր հայ ժողովուրդի միասնական կամքը արտայայտելով, բոլոր հայերու ձգտումներուն իրականացման եւ պատմական արդարութեան վերականգնման յանձնառու հայ ազգի ճակատագրին հանդէպ իր պատասխանատուութեան գիտակից, մարդու իրաւունքներու հռչակագրի համընդհանուր սկզբունքներուն եւ առհասարակ միջազգային իրաւունքով ընդունուած չափանիշներուն հիմնուելով Ժողովուրդներու ինքնորոշման իրաւունքը կիրառելով՝

ԿԸ ՅԱՅՏԱՐԱՐԷ

Արդարութեան վրայ հիմնուած ժողովրդավար ընկերութեան հաստատումը հետապնդող ազգի վերակենդանացման գործընթացի մեկնարկը.

1) «Թիրքահայաստան» կոչուած Հայաստանը կը վերանունանուի Արեւմտեան Հայաստան (Հայրենիք): Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) պիտի ունենայ իր դրօշը, զինանշանը եւ ազգային օրհներգը:

2) Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) պիտի ըլլայ ինքնավար պետութիւն՝ ազգային գերագոյն իշխանութիւն, անկախութիւն, լիարժէք գերիշխանութիւն եւ իրաւունքներ վայելող: Ազգային բացառապէս Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) Սահմանադրութիւնն ու Արդարադատութիւնը:

3) Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) երաշխաւորը իր ժողովուրդն է՝ այսօր տարագիր, որ իր իշխանութիւնը պիտի կ'իրառէ ուղղակիօրէն, ինչպէս նաեւ իր ներկայացուցիչներուն միջոցով՝ հիմնուելով Սահմանադրութեան եւ օրէնքներուն վրայ: Յանուն Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) արտայայտուելու իրաւունքը Ազգային Խորհուրդի բացառիկ իրաւունքն է:

4) Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) անդամ կը հանդիսանան բոլոր այն անդամները, որոնք կրնան հիմնաւորել իրենց տարագրեալ ըլլալը եւ իրենց ընտանեկան ծագումը՝ նոյնիսկ քանի մը սերունդ վաղեմութիւն ունեցող: Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) անդամները կը վայելեն Ազգային Խորհուրդի պաշտպանութիւնն ու օգնութիւնը: Ազգային Խորհուրդը իր բոլոր անդամներուն ազատութիւնը եւ անոնց միջեւ հաւասարութիւնը կ'երաշխաւորէ:

5) Մարդոց եւ իրերու անվտանգութիւնը եւ սահմաններու անձեռնմխելիութիւնը ապահովելու նպատակով Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) կը ստեղծէ իր ուրոյն պաշտպանական կառոյցը, հանրային ապահովութեան եւ պետական կառոյցները՝ Ազգային Խորհուրդին ընդհատեալ: Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) իր անդամներուն իւրաքանչիւրի ազգային ծառայութեան խնդիրի կարգաւորումը կը տնօրինէ անկախաբար: Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) պաշտպանական ուժերը կրնան տեղակայուիլ/տեղաբաշխուիլ բացառապէս Ազգային Խորհուրդի որոշումով՝ Ազգային Խորհուրդի Նախագահի բարձր հրամանատարութեան ներքոյ:

6) Միջազգային իրաւունքի գետնի առումով Արեւմտեան Հայաստանը արտաքին անկախ քաղաքականութիւն կը վարէ: Ան ուղղակի յարաբերութիւններ կը հաստատէ միւս պետութիւններուն հետ եւ կը մասնակցի միջազգային կազմակերպութիւններու գործունէութիւններուն:

7) Արեւմտեան Հայաստանի ազգային հարստութիւնը՝ իր ժողովուրդը, հողը, ընդերքը, օդային տարածքը, ջուրերը եւ այլ բնական պաշարները, տնտեսական եւ մտաւոր ներուժն ու մշակութային կարողութիւնը Ազգին կը հանդիսանան: Անոնց վարումը, օգտագործումը, վայելումը եւ տիրանալը կը վերահսկուին Արեւմտեան Հայաստանի օրէնքներով:

8) Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) կ'որոշէ իր տնտեսական համակարգի սկզբունքները եւ կը տնօրինէ համակարգի կարգաւորումը. անհրաժեշտութեան պարագային կրնայ ստեղծել իր սեփական տարադրամը, ազգային դրամատունը, էլեւմտական փոխառութեան, հարկերու եւ այլազան ծառայութիւններու իր համակարգը՝ հիմնուած սեփականութեան տարբեր ձեւերու դրութեան վրայ:

9) Իր իսկ մէջ Ազգային Խորհուրդը կ'երաշխաւորէ խօսքի, մամուլի եւ խղճի ազատութիւնը, օրէնսդիր, գործադիր եւ դատական իշխանութիւններու իրարմէ անջատ

գոյութիւնը, արհեստակցական եւ մասնագիտական միութենական համակարգը, բազմակարծութիւնը եւ պետական պաշտօնեաներու ու պաշտպանական ուժերու ապաքաղաքական բնոյթը:

10) Ազգային Խորհուրդը կ'երաշխաւորէ կեանքի բոլոր ոլորտներուն մէջ արեւմտահայերէնի կիրառումը՝ որպէս պետական լեզու: Ազգային Խորհուրդը կը ստեղծէ իր ուրոյն կրթական համակարգը եւ գիտական ու մշակութային զարգացման դրութիւնը.

11) Ազգային Խորհուրդը 1894-էն 1923 զրաման ենթարկուած իր տարածքին վրայ (Արեւմտեան Հայաստան, Հայրենիք) թիրքերուն կողմէ կատարուած Յեղասպանութեան միջազգային ճանաչումին հասնելու պարտականութեան զօրավիզ է:

12) Ազգային Խորհուրդը զօրավիզ է տարագրեալներու սերունդներու վերահաստատումին զուգահեռ պէտք է վճարուի վնասուց յատուցում՝ ստեղծելով Միջազգային Հիմնադրամ՝ մեծ մասամբ Հայոց Յեղասպանութեան մէջ պատասխանատու ճանչուած պետութիւններու արդեամբ:

13) Այս հռչակագիրը հիմք կը ծառայէ Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) Սահմանադրութեան մշակման, եւ, մինչեւ անոր ընդունումը, հիմք կը ծառայէ օրէնքներ ներմուծելու եւ գործող սահմանադրութեան յաւելումներ ընելու համար, ազգային իշխանութիւններու գործունէութեան համար եւ նոր օրէնսդրութեան մշակման համար:

Արեւմտեան Հայաստանի Հայոց Ազգային Խորհուրդ
Շուշի, 17 Դեկտեմբեր 2004թ.

ՀՌՉԱԿԱԳԻՐ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԲՁԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ

Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդը, արտայայտելով Արեւմտեան Հայաստանի հայոց կամքը ու գիտակցելով իր պատասխանատուութեան խիստ կարեւորութիւնը իր ժողովուրդի հանդէպ, զոր կ'առնչուի անոնց իղձերու իրականացման եւ խեղաթիւրուած արդարութեան վերականգնման գործընթացին, հանդէս կու գայ հրապարակելու հետեւեալ որոշումը՝

Յենուելով միջազգային հետեւեալ հանգամանքներու վրայ.

ա) ՄԱԿ-ի մարդու իրաւանց համընդհանուր սկզբունքներուն,

բ) միջազգային իրաւունքի հանրաձանօթ չափանիշներուն,

գ) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնորոշման իրաւունքի կիրառման անհրաժեշտութեան, որ պահանջուած է Ազգային Խորհուրդի կողմէ 2004 թ. դեկտեմբեր 17-ին,

ԿԸ ՀՌՉԱԿԷ

Աշխարհասփիռ հայութեան լիիրաւ պետական կառոյցի մը ստեղծումը, այսինքն՝ Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան կազմութեան սկիզբը:

Սոյն կառավարութեան ձեւաւորման երաշխիքները հաստատուած են իրաւական հետեւեալ որոշումներով.

ՅՕԴՈՒԱԾ ԱՌԱՋԻՆ

1. 29 Դեկտեմբեր 1917 թ. (11 Յունուար 1918 թ.) Ռուսաստանի Հռչակագիրը, որ կը ճանչնայ Արեւմտեան Հայաստանի անկախութիւնը. Ռուսիոյ Ժողովրդական պատուիրակներու Խորհուրդը լոյս կ'ընծայէ «Թիւրքահայաստանի մասին» Հռչակագիրը 1917 թ. Դեկտեմբեր 31-ին (1918 թ. Յունուար 13) «Բրաւտայի» թիւ 227-ի մէջ:
2. 2 Յունուար 1918 թ. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի դիմումը՝ ներկայացուած ֆրանսական կառավարութեան ճանչնալու Արեւմտեան Հայաստանի անկախութիւնը:
3. 10 Օգոստոս 1920 թ. Սեւրի խաղաղութեան դաշնագիրը եւ ԱՄՆ Նախագահ Վուոքո Ուիլսոնի իրաւարար վճիռը (22 Նոյեմբեր, 1920 թ.) եւ մինչեւ օրս վավերական ու իրենց իրաւաբանական ոյժը չկորսնցուցած միջազգային փաստաթուղթերու տը իւրէ (De jure) եւ տը ֆաքթօ (De facto) գոյութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի վերաբերեալ:

Կը նշենք հետեւեալ կարեւոր ամսաթիւերը. 1920 թ. Սան Ռեմօյի խորհրդածողով, 1920 թ. Ապրիլ 24: Սեւրի խաղաղութեան դաշնագրի ստորագրումը արեւմտեան տէրութիւններու կողմէ, 1920 թ. Մայիս 11: Սեւրի խաղաղութեան դաշնագրի յանձնումը թիւրքական կառավարութեան, 1920 թ. Օգոստոս 10, Սեւրի խաղաղութեան դաշնագրի ստորագրումը Թուրքիոյ կողմէ:

4. 14 Դեկտեմբեր 1960, ՄԱԿ-ի Ընդհանուր Ժողովի Որոշումը «Գաղութային ժողովուրդներու եւ երկիրներու անկախութեան արտօնութեան» Համաձայնագրի հիմամբ:

5. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը իբրեւ բնիկ ժողովուրդ իրենց ինքնորոշման իրաւունքի տէրն են՝ համաձայն ՄԱԿ-ի Ընդհանուր Ժողովի կողմէ ընդունուած Հռչակագրի 2007 թ. Սեպտեմբեր 13-ին:

«Բնիկ ժողովուրդները ինքնորոշման իրաւունք ունին, որու հիման վրայ անոնք ազատօրէն կ'որոշեն իրենց քաղաքական կարգավիճակը, եւ ազատօրէն կ'ապահովեն իրենց տնտեսական, ընկերային եւ մշակութային բարգաւաճումը» (Յօդ. 3):

ՅՕԴՈՒԱԾ ԵՐԿՐՈՐԴ

1. Արեւմտեան Հայաստանի հայոց իրաւունքներու ապահովումն ու իրականացումը կարելի է միայն Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան հովանաւորութեամբ:
2. Ամէն աքսորուած հայու շտաւիդի իրաւունքն է վերադառնալու իր պապենական հայրենիքը ու բարգաւաճելու այդտեղ:
3. Հայ Ազգային Խորհուրդը կը հրաւիրէ արտաքին աշխարհի ուշադրութիւնը՝ մասնակցելու Արեւմտեան Հայաստանի պատմական տարածքներու ճանաչմանը իր նահանգներով (վիլայէթներով)՝ ներառեալ ուիլսոնեան սահմանները եւ ընդունելու զայն իբրեւ անհերքելի իրողութիւն:
4. 1894-1923 թթ. թիւրքական յաջորդական իշխանութիւններու կողմէն Անատոլիայի եւ Արեւմտեան Հայաստանի մէջ գործադրած ցեղասպանութեան հետեւանքով ոչնչացուած եւ իւրացուած են բռնութեամբ աքսորուած հայերու գոյքերը, որոնց համար կը

պահանջուի վերադարձնել Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեանը՝ իբրեւ միակ հեղինակաւոր իշխանութիւն:

ՅՕԴՈՒԱԾ ԵՐՐՈՐԴ

Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան կազմութիւնը տարագիր հայոց կարգավիճակի ծնունդն է:

Ուստի, հարկ է նկատի ունենալ հետեւեալ սահմանումները.

1. Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութիւնը կը կազմուի Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդի պատգամաւորներու կողմէ: Վտարանդի կառավարութիւնը օժտուած է նաեւ պետական իշխանութեան գերակայութեամբ եւ լիազօրութեամբ:
2. Արեւմտեան Հայաստանի հայոց անունով հանդէս գալու իրաւունքը կը պատկանի բացառապէս Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեանը:
3. Աշխարհասփիւռ հայութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիութեան իրաւունք ունի: Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիները կը գտնուին անոր պաշտպանութեան եւ հովանաւորութեան ներքոյ:
4. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը կ'ապահովէ իր քաղաքացիներու ազատ եւ իրաւահաւասար զարգացումը՝ անկախ անոնց ազգային, ցեղային եւ դաւանական պատկանելիութենէն:
5. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը հանրային անվտանգութեան պահպանման համար կը ստեղծէ համապատասխան մարմիններ եւ կառավարական կառոյցներ:
6. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը, իբրեւ միջազգային իրաւունքի ենթակայ, անմիջական յարաբերութիւններ կը հաստատէ այլ պետութիւններու եւ ազգային պետական կազմաւորումներու հետ, կը մասնակցի միջազգային կազմակերպութիւններու գործունէութիւններուն:

ՅՕԴՈՒԱԾ ԶՈՐՐՈՐԴ

1. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը կը յանձնարարէ Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան՝ միջազգային յայտարարութիւններու եւ պայմանագրերու ընդունման միջոցով հաստատել, որ:
 - ա) Արեւմտեան Հայաստանի հարստութիւնը՝ հողը, ընդերքը, օդային տարածութիւնը, ջրային եւ այլ բնական պաշարները, տնտեսական, մտաւոր եւ պատմամշակութային կարողութիւնները, Արեւմտեան Հայաստանի հայերու սեփականութիւնն են:
 - բ) Արեւմտեան Հայաստանի հարստութեան տիրապետման, օգտագործման եւ տնօրինման կարգը կ'որոշուի Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան օրէնքներով:
 - գ) Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը Թուրքիոյ Հանրապետութեան մէջ նաեւ ունի ազգային հարստութիւն, որոնց կարգին ոսկիի պաշարներու, ալմաստի եւ արտարժոյթի հիմնադրամներու մասնաբաժնի իրաւունք:
2. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը իր տիրապետութեան տակ գտնուելիք ամբողջ տարածքին վրայ ապահովելու է խօսքի, մամուլի եւ խղճի ազատութիւն, օրէնսդրական, դատական եւ գործադիր իշխանութիւններու իրաւահաւասարութիւն,

ինչպես նաև՝ Արեւմտեան Հայաստանի տարածքի վրայ տեղակայուելիք իրաւապահ մարմիններու եւ զինեալ ոյժերու ապաքաղաքականացում:

3. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը կը հռչակէ հայերէնը իբրեւ պետական լեզու, ընդունելով արեւմտահայերէնի եւ արեւելահայերէնի համագործումը, կառավարութեան պաշտօնական գրագրութեան լեզուն կը յայտարարէ արեւմտահայերէնը: Կառավարութիւնը կը ստեղծէ կրթական, գիտական եւ մշակութային սեփական համակարգ:

4. Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը կը սատարէ Արեւմտեան Հայաստանի եւ Թուրքիոյ մէջ կատարուած ցեղասպանութեան ճանաչման գործին՝ համաձայն Հայ Ազգային Խորհուրդի յայտարարութեան:

5. Սոյն Հռչակագիրը հիմք կը ծառայէ Ազգային Խորհուրդի համար՝ ժամանակաւորապէս նշանակելու եւ հաստատելու Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան լիազօր ներկայացուցիչ մը միջազգային կառոյցներու մէջ՝ որոշում կայացնելու իրաւունքով:

Ուստի, կոչ կ'ընենք ձեզ, հայեր, Արեւմտեան Հայաստանի, Հայաստանի Հանրապետութեան, Արցախի, Ջաւախքի, եւ թէ՛ աշխարհով մէկ սփռուած, մասնակցիլ կառավարութեան գործունէութեանց՝ ձեր գիտելիքներով, փորձառութիւններով եւ մասնագիտութիւններով:

Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ազգային Խորհուրդ
4 Փետրուար, 2011 թ., Փարիզ, Ֆրանսա

ՈՐՈՇՈՒՄ

թիւ 1/2011 - 29.03.2011 թ.

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

«Զեզոք ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԵՒ ԱՆՁԱՆՑ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐՈՒ ԵՒ ՊԱՐՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ ՑԱՄԱՔԱՅԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ Ժամանակ» ՀԱԱԳԱ, 18 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1907 Թ. ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳՐԻ (Convention V)
ՀԻՄԱՆ ՎՐԱՅ

- ԿԸ ՑԱՅՏԱՐԱՐԷ-

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ԵՒ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՄՇՏԱԿԱՆ, ԶԻՆՈՒԱԾ, ԴՐԱԿԱՆ Զեզոքութիւնը

Ն Ա Խ Ա Բ Ա Ն

Նկատի առնելով մարդկայնութեան եւ հայութեան կրած մարդկային, հոգեւոր, մշակութային, նիւթական եւ տարածքային կորուստները Առաջին եւ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմներու ժամանակ,

Հաշուի առնելով այն ճշմարտությունը, որ մարդկությունը այսօր կը գտնուի հոգեւոր-մշակութային, բարոյա-հոգեբանական եւ տնտեսական-քաղաքական խոր ճգնաժամի մէջ, որոնք կը սպառնան քաղաքակրթություններու բախմամբ եւ Երրորդ համաշխարհային պատերազմի հրահրմամբ,

Նկատի ունենալով «Չէզոք պետություններու եւ անձանց իրաւունքներու եւ պարտաւորություններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ» Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագիրը (Convention V), իբրեւ մարդկայնութեան եւ հայութեան իրաւական ուղիղ ճանապարհ՝ խուսափելու ազգամիջեան եւ միջկրօնական բախումներէն, նաեւ հակամարտություններէն,

Հաշուի առնելով այն փաստը, որ ծաւալապաշտական քաղաքականութեան պատճառով Արեւմտեան Հայաստանի պետականութեան բացակայութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի հայութիւնը իրաւականօրէն զրկեց նոյն՝ «Չէզոք պետություններու եւ անձերու իրաւունքներու եւ պարտաւորություններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ» Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագրին (Convention V) մաս կազմելու հնարաւորութենէն, ինչպէս նաեւ՝ համապարփակ ինքնապաշտպանութիւն կազմակերպելու իր բնական իրաւունքէն, որով Հայկական պետութիւնը, իբրեւ անկախ իշխանութիւն, եթէ գոյութիւն ունենար՝ անպայման պիտի օգտուէր «Չէզոք պետություններու եւ անձերու իրաւունքներու եւ պարտաւորություններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ»՝ Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագրի (Convention V) դրոյթներէն, նաեւ խաղաղութեան առաջին համաձայնագրէն՝ 1899 թ.:

Անհրաժեշտ համարելով ընդգծել այն փաստը, որ արժանի է յատուկ վերլիչեցման ու գնահատման, երբ 1915 թ. Մայիս 24-ին Եռեակ համաձայնութեան պետությունները՝ Մեծ Բրիտանիան, Ֆրանսան եւ Ռուսաստանը, առաջինը հանդէս եկան Օսմանեան կառավարութեան կողմէն հայերու բնաջնջման քաղաքականութեան դէմ համատեղ յայտարարութեամբ, որով Օսմանեան կառավարութեան կողմէն հայերու նկատմամբ իրականացուած բռնությունները որակեցին իբրեւ «Թուրքիոյ նոր ոճիրը ընդդէմ մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան» (1):

Հիմնուելով պատմական այն փաստին վրայ, որ Հայկական Կիլիկիան անկախութիւն հռչակեց 1920 թ. Օգոստոս 4-ին, բայց Ֆրանսան, շրջանցելով 1915 թ. Հոկտեմբեր 27-ին Հայկական Կիլիկիոյ ինքնավարութեան վերաբերեալ համաձայնութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի ներկայացուցիչ Պօղոս Նուպարի եւ Ֆրանսայի արտաքին գործերու նախարարութեան արեւելեան բաժնի պետ Ֆրանսուա Ճորճ-Փիքոտի միջեւ, զինաթափեց ու լքեց Կիլիկիոյ հայերը, որուն հետեւանքով Կիլիկիոյ անկախութիւնը չգոյատեւեց (2):

Այս տարին այն ժամանակաշրջանն էր, երբ, յենուելով միջազգային ընդունուած չափանիշներու վրայ, Օսմանեան կայսրութիւնը անդամահատուեցաւ, եւ որուն հիման վրայ ստեղծուեցան նոր, անկախ արաբական պետություններ:

Հիմնուելով նաեւ այն իրողութեան վրայ, որ 1918 - 1920 թթ. Հայկական Աշխարհի ազատագրական պայքար մղող նահանգները՝ Նախիջեւան, Զանգեզուր, Արցախ,

Ջալախք եւ Հայաստանի Հանրապետութիւն, ոսնձգութիւններու ենթակայ դարձան թիրքական եւ ատրպէյճանական զինուած ուժերուն կողմէ,

եւ այն հանգամանքը, որ մինչ 1920 թ. Հայաստանի Հանրապետութիւնը անդամակցութեան խնդրանքով Ազգերու Լիգային ուղղուած դիմումի պատասխանին կը սպասէր, քեմալական Թուրքիան նոր յարձակման կ'ենթարկէր Հայաստանն ու հայութիւնը՝ տապալելու համար Սեւրի խաղաղութեան դաշնագրի դրոյթներու եւ ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոթո Ուիլսընի Իրաւարար վճիռի իրագործումը Հայաստանի մէջ,

Ինչպէս նաեւ պատմական այլ իրադարձութիւններ, որոնք տասնամեակներ շարունակ արգելափակեցին հայ ժողովուրդի ազատ, ինքնիշխան ապրելու, զարգանալու եւ առաջընթացի իրաւունքը իր իսկ տարածքներուն վրայ՝ իբրեւ բնիկ ժողովուրդ:

Եւ վերջապէս, ՄԱԿ-ի հռչակած միջազգային սկզբունքներու եւ չափանիշներու համաձայն, վերահաստատելով մեր յանձնառութիւնը հակամարտութիւններու խաղաղ կարգաւորման սկզբունքին՝ նպաստելու համար տարածաշրջանային խաղաղութեան ու անվտանգութեան, ապահովելու համար ժողովուրդներու ազատ զարգացման եւ առաջընթացի իրաւունքը,

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը սոյն որոշմամբ կը յայտարարէ՝

1. Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, Զինուած, Դրական Չեզոքութիւնը բռնագրաւուած Երկրամասի՝ Արեւմտեան Հայաստանի տէ իւրէ (de jure) եւ տէ ֆաքթո (de facto) տարածքներու վրայ, նկատի ունենալով առաջին հերթին՝ ա) ինչպէս Հայաստան - Թուրքիա սահմանագատումը՝ համաձայն ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոթո Ուիլսընի Իրաւարար վճիռի, 22 Նոյեմբեր 1920 թ. (3),

բ) այնպէս ալ պատմական Հայաստանի, ներառեալ՝ Արեւմտեան Հայաստանի եւ Հայկական Կիլիկիոյ, համաձայն՝ ՄԱԿ-ի «Գաղութային երկիրներուն եւ ժողովուրդներուն անյապաղ անկախութիւն շնորհելու մասին» Հռչակագիրի, 14 Դեկտեմբեր 1960 թ.,

գ) եւ վերջապէս, Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ, իբրեւ բնիկ ժողովուրդ, Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու ունեցած՝ պատմական, ծագումնաբանական, մշակութային, քաղաքակրթական, պետականաստեղծ անժխտելի, անբեկանելի եւ անժամանցելի իրաւունքները՝ համաձայն ՄԱԿ-ի «Բնիկ ժողովուրդներու իրաւունքներու մասին» Հռչակագիրի, 13 Սեպտեմբեր 2007 թ.:

2. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Մշտական, Զինուած, Դրական Չեզոքութեան Որոշումը կը տարածուի, թէ՛ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիութիւն ստացած եւ թէ՛ դեռ չստացած բոլոր հայերու վրայ՝ հիմք ընդունելով այն փաստը, որ անոնք սփիւռքահայեր չեն, ինչպէս կը ներկայացուի մինչեւ այսօր, այլ Հայոց ցեղասպանութեան եւ բռնագաղթի հետեւանքով աշխարհի տարբեր երկիրներու մէջ բնակութիւն հաստատած Արեւմտեան Հայաստանի հայեր:

3. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ներառեալ՝ Հայկական գաղթավայրերու բնակչութիւնը, ժամանակակից աշխարհի մէջ տեղի ունեցող պատերազմներու,

յեղաշրջումներու, ազգամիջեան եւ միջկրօնական ընդհարումներու, նաեւ այսպէս կոչուած քաղաքակրթութիւններու բախման եւ անոնցմէ բխող բռնութիւններուն, կոտորածներուն եւ ցեղասպանութիւններուն, առաւել եւս հրահրուած կամ ուղղորդուած քառսային վիճակներուն չմասնակցելու իրաւունք ունի համաձայն՝ «Չէզոք պետութիւններու եւ անձերու իրաւունքներու եւ պարտաւորութիւններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ»՝ Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագրի (Convention V):

4. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ներառեալ՝ Հայկական գաղթավայրերու բնակչութիւնը, յաջորդական բռնութիւններէն, յարձակումներէն, բռնագաղթերէն ու կոտորածներէն պաշտպանուելու, ինչպէս նաեւ իր բնակութեան երկիրը արտաքին վտանգներէ պաշտպանելու իրաւունք ունի, համաձայն՝ ՄԱԿ-ի կանոնադրութեան 51-րդ յօդուածի, որ կը շեշտէ՝ «Անհատական եւ հաւաքական ինքնապաշտպանութեան իրաւունքը»:

5. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ներառեալ՝ Հայկական գաղթավայրերու բնակչութիւնը, իր բնակութեան երկրի կողմէն այլ երկրի նկատմամբ իրականացուած յարձակման ու ներքաղաքական բախումներուն, նաեւ քաղաքացիական կռիւներուն չմասնակցելու իրաւունք ունի, համաձայն՝ «Չէզոք պետութիւններու եւ անձերու իրաւունքներու եւ պարտաւորութիւններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ»՝ Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագրի (Convention V):

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու խաղաղ ու անվտանգ ապրելու եւ զարգանալու իբրեւ օրինակ ունինք Լիբանանի հայ համայնքի քաղաքական առաջատար ուժերու միացեալ յայտարարութիւնը՝ 1975-1990 թթ. տեղի ունեցած ներքաղաքական ճգնաժամի յաղթահարման խնդիրով, որ բնորոշուեցաւ իբրեւ «Լիբանանի հայութեան դրական չէզոքութիւն»:

6. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, բոլոր այն պարագաներուն, երբ հարկադրուած են պաշտպանելու իրենց Մշտական, Զինուած, Դրական Չէզոքութիւնը՝ կը կազմակերպեն հասարակական կարգի եւ համայնքի անվտանգութեան, պաշտպանութեան եւ տարածքային ապահովութեան զինուած ուժեր, համաձայն՝ ՄԱԿ-ի կանոնադրութեան 51-րդ յօդուածի, որ կը շեշտէ «Անհատական եւ հաւաքական ինքնապաշտպանութեան իրաւունքը»:

7. Ինչպէս Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, նոյնպէս Հայոց Հայրենիքէն տարբեր ժամանակաշրջաններու, տարբեր պատճառներով բռնագաղթուած ու տարագրուած հայութիւնը՝ բարոյական, պատմական, քաղաքակրթական, քաղաքական եւ քաղաքացիական բոլոր իրաւունքները ունին կիրառելու Մշտական, Զինուած, Դրական Չէզոքութեան քաղաքականութիւնը, այն պատճառով, որ մինչեւ օրս Ազգերու Լիգան, ապա ՄԱԿ-ը ու Միջազգային ընկերակցութիւնը պատշաճ մակարդակով չեն պաշտպանած Հայաստանի ու հայութեան բնական, մշտական եւ անօտարելի իրաւունքները:

8. Այս առումով դատապարտելի են Ազգերու Լիգայի եւ ՄԱԿ-ի փաստաթուղթերու պարունակած անընդունելի այն դրոյթները, որոնք տեղ գտած են առաջինի ստեղծած Միջկառավարական Խորհրդակցական Կոմիտէի որոշման մէջ՝ «Հայ փախստականներու հարցերու եւ լքած գոյքի մասին» (2 Օգոստոս 1929 թ.) եւ երկրորդի՝ «Միջազգային մարդասիրական իրաւունքի լուրջ խախտումներու եւ միջազգային իրաւունքի կոպիտ խախտումներու զոհ դարձած անձանց իրաւական պաշտպանութեան եւ

փոխհատուցման հիմնական սկզբունքներու եւ ուղեցոյցներու մասին» որոշման մէջ (թիւ 60/147 - 16 Դեկտեմբեր 2005 թ.):

9. Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ներառեալ՝ Հայկական գաղթավայրերու բնակչութիւնը քաղաքական քաշկոտութիւններու եւ չարաշահութիւններու դաշտէն դուրս գալու եւ իր ազգային հիմնախնդիրները իրաւական մէկ հարթութիւն տեղափոխելու իրաւունք ունի:

10. Աշխարհով մէկ սփռուած 10 միլիոն հայերը կարողութիւն ունին մեծամասնութիւն ապահովելու եւ անվտանգութիւն հաստատելու Արեւմտեան Հայաստանի մէջ, հետեւաբար իրաւասու է եւ անհրաժեշտութիւն է Ուիլսընեան Իրաւաբար վճիռի տէ ֆաքթո (de facto) իրականացումը:

11. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան կը յանձնարարէ՝ այսուհետ իր օրէնսդրական, իրաւական, հայեցակարգային, կառուցուածքային եւ կազմակերպչական գործունէութեան մէջ առաջնորդուիլ «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, Զինուած, Դրական Չէզոքութեան» քաղաքականութեան իրաւական քաղաքական սկզբունքներուն համաձայն, ըստ որուն՝ «Արեւմտեան Հայաստանը Մշտական, Զինուած, Դրական եւ Անկախ, Ինքնիշխան Ժողովրդավարական Պետութիւն է»:

12. «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, Զինուած, Դրական Չէզոքութեան Մասին» Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Յայտարարութիւնը տէ իւրէ (de jure) ուժի մէջ կը մտնէ յայտարարութենէն անմիջապէս յետոյ, իսկ տէ ֆաքթո (de facto)՝ Յայտարարութեան մասին Որոշումը Նիտրոլանտներու կառավարութեան յանձնելէ 60 օր յետոյ, համաձայն՝ «Չէզոք պետութիւններու եւ անձերու իրաւունքներու եւ պարտաւորութիւններու մասին ցամաքային պատերազմի ժամանակ»՝ Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ. Համաձայնագրի (Convention V):

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդ

Այլ լեզուներու թարգմանութեան պարագային բնագիր կը համարուի փաստաթուղթին հայերէնը:

Ծանօթագրութիւն

1. տէս, Le premier communiqué turc. Agence Tnlng. Wolff. Constantinople, le 4 juin 1915, L'Agence Havas avait publin, le 24 mai, la dnclARATION suivante, aprns une entente prnalable entre les Gouvernements de France, de Grande-Bretagneet de Russie:

**France, Grande-Bretagne et Russie. — DÉCLARATION DE LA TRIPLÉ-ENTENTE
TENANT POUR RESPONSABLE LE GOUVERNEMENT TURC DES MASSACRES COMMIS PAR LA TUR-
QUIE EN ARMÉNIE, EN DATE DU 24 MAI 1915.**

24 mai 1915. — Depuis un mois environ, la population kurde et turque de l'Arménie procède, de connivence et souvent avec l'aide des autorités ottomanes, à des massacres des Arméniens. De tels massacres ont eu lieu vers la mi-avril (nouveau style) à Erzeroum, Bertchun, Eghaine, Akn, Bitlis, Mouch, Sassoun, Zeitoun et dans toute la Cilicie; les habitants d'une centaine de villages aux environs de Van ont été tous assassinés; dans la ville même, le quartier arménien est assiégé par les Kurdes. En même temps, à Constantinople, le gouvernement ottoman sévit contre la population arménienne inoffensive. — En présence de ces nouveaux crimes de la Turquie contre l'humanité et la civilisation, les gouvernements alliés font savoir publiquement à la Sublime-Porte qu'ils tiendront personnellement responsables desdits crimes tous les membres du gouvernement ottoman ainsi que ceux de ses agents qui se trouveraient impliqués dans de pareils massacres.

"Depuis un mois environ, les populations turque et kurde de l'Arménie procède, de connivence et souvent avec l'appui des autorités ottomanes, à des massacres des Arméniens. De tels massacres ont eu lieu vers la mi- d'avril (nouveau style) à Erzeroum, Terdjian, Eghine, Akn, Bitlis, Mouch, Sassoun, Zeitoun et dans toute la Cilicie ; Les habitants d'une centaine de villages aux environs de Van ont été tous assassinés ; dans la ville même, le quartier arménien est assiégé par les Kurdes. En même temps, à Constantinople, le Gouvernement ottoman sévit contre la population arménienne inoffensive.

En présence de ces nouveaux crimes de la Turquie contre l'humanité et la civilisation, les Gouvernements alliés font savoir publiquement à la Sublime Porte qu'ils tiendront personnellement responsables desdits crimes tous les membres du Gouvernement ottoman ainsi que ceux de ses agents qui se trouveraient impliqués dans de pareils massacres. "

«Գրեթէ մէկ ամիս է ի վեր, Հայաստանի թիւրք եւ քիւրտ բնակիչները օսմանեան հեղինակութիւններու արտօնութեամբ ու յաճախ անոնց նեցուկը ունենալով ջարդեր կը գործադրեն Հայերու դէմ: Նման ջարդեր տեղի ունեցան Ապրիլի կիսուն Էրզրումի մէջ (Կարին), Թերճան, Եղինէ, Պիթլիս, Մուշ, Սասուն, Զեյթուն եւ ամբողջ Կիլիկիոյ մէջ: Վանի շրջակայ գրեթէ հարիւր գիւղերու հայերը բոլորն ալ սպաննուեցան եւ Վանի հայկական թաղամասը շրջապատուած էր քիւրտերու կողմէ: Միեւնուն ժամանակ օսմանեան Կառավարութիւնը չարչրկեց Կոստանդնուպոլսոյ անպաշտպան հայ բնակչութիւնը: Մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ գործուած Թուրքիոյ այս նոր ոճիրներուն հանդէպ դաշնակից կառավարութիւնները հանրօրէն կը տեղեկացնեն Մեծ դրան, որ թիւրք կառավարութեան բոլոր անդամները անհատապէս պատասխանատու պիտի համարուին, ինչպէս նաեւ բոլոր այն պաշտօնեաները, որոնք մասնակից դարձան այս ջարդերուն»:

2. La Correspondance d'Orient, Revue économique, politique et littéraire

Le 19 janvier, 1920,

1/ Le conseil supreme des allies a decider que le gouvernement de l'Etat Arménien est reconnu comme gouvernement de fait;

2/ Que cette reconnaissance ne préjuge pas la question des frontières de l'Etat armenien.

2. La Correspondance d'Orient, Revue économique, politique et littéraire

Յունուար 19, 1920,

1/ Դաշնակիցներու Գերագոյն Խորհուրդը յայտարարութեամբ կը տեղեկացնէ, որ կը ճանչնայ Հայկական պետութեան կառավարութիւնը, իբրեւ փաստացի կառավարութիւն,

2/ որոշուած է, որ ճանաչումը չի կանխորոշեր Հայկական պետութեան սահմաններուն հարցը:

3. Իրաւարար վճիռի պաշտօնական եւ ամբողջական անուանումն է. «Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի որոշումը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ սահմանի, Հայաստանի ծով ելքի եւ հայկական սահմանին յարակից թիրաքական տարածքի ապառազմականացման վերաբերեալ», 22 Նոյեմբեր, 1920թ.:

3. Voici la Sentence Arbitrale officiel et complet ; "La décision du Président des Etats-Unis d'Amérique pour la détermination de la frontière entre la Turquie et l'Arménie, l'accès à la mer de l'Arménie et la démilitarisation de tout territoire turc adjacent".

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԴՐՕՇԻ ՄԱՍԻՆ

Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի 17 Դեկտեմբեր 2004 թ. Հռչակագրի ա) Կէտի Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) պէտք է ունենայ իր պետական դրօշը, զինանշանը եւ օրհներգը: Մեկնելով սոյն Հռչակագրի դրոյթներէն՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը որոշեց հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նոր դրօշը:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական խորհրդանիշներէն է:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշը քառագոյն է: Կեդրոնին երկու խորհրդանշաններն են՝ մուգ կապոյտ ութանկեան մէջ՝ ծիրանագոյն յաւերժութեան ութաթել նշանը, որոնք կ'իմաստաւորեն տիեզերական ներդաշնակութիւնը:

Ութանկեան չորս գագաթներէն՝ սկիզբ առնող մուգ կապոյտ ճառագայթները կ'երկարին չորս ուղղութեամբ, ինչպէս աշխարհի չորս ծագերը, մուգ կապոյտը երիզուած է ծիրանագոյնով, դրօշի չորս հատուածները բաց երկնագոյն են:

Դրօշը կը խորհրդանշէ Հայկական բարձրաւանդակը, իբրեւ քաղաքակրթութեան բնօրրան:

Մուգ կապոյտը կը խորհրդանշէ հայ ժողովուրդի յաւերժականութիւնը: Ծիրանագոյնը կը խորհրդանշէ հայ ժողովուրդի բանախօսութիւնը, արիականութիւնը եւ ստեղծագործ ազատութեան կենսասպիրութիւնը: Բաց երկնագոյնը կը խորհրդանշէ հայ ժողովուրդի լուսաւորչականութիւնը եւ առաքելականութիւնը: Մայիտակը կը խորհրդանշէ հայ ժողովուրդի բարեպաշտութիւնը: Դրօշի լայնութեան եւ երկարութեան չափերու յարաբերութիւնն է՝ 1:2 - ի:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշի լայնութեան եւ երկարութեան յարաբերակցութեան չափերու պահպանումով կարելի է օգտագործել նաեւ փոքր կամ մեծ չափի դրօշ:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշի նկարագրութեան գունաւոր պատկերը կը ներկայացուի սոյն օրէնքին կից:

Անցումային դրոյթներ

1. Մինչև Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան եւ Խորհրդարանի վերջնական ձեւաորումը սոյն հրամանագիրը ունի օրէնքի ուժ:
2. Սոյն հրամանագրի ուժի մէջ մտնելու պահէն Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի նախկին դրօշը կը յանձնուի Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Ասամպլեային, իբրեւ Ասամպլեայի խորհրդանիշ:
3. Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշը կիրառութեան մէջ կը մտնէ հրամանագրի ստորագրման պահէն:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Նախագահ
Փարիզ, Ֆրանսա, 21.10. 2011 թ.

(Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշը տե՛ս, շապիկի 2-րդ էջին)

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԶԻՆԱՆՇԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Սոյն Հրամանագրով կը հաստատուի Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան զինանշանը:

Զինանշանը վահան է, երկու եզրաշերտերով՝ կապոյտ եւ ծիրանագոյն: Վահանի վրայ յաւերժութեան նշանն է՝ ութանկեան մէջ, որուն ճառագայթներու շարունակման միջոցով վահանը կը բաժնուի չորս մասի:

Զինանշանի բոլոր գոյները կը կրկնեն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Դրօշի գոյները՝ կապոյտ, ծիրանագոյն, մուգ կապոյտ, սպիտակ:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ
06.04.2015 թ.

(Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան զինանշանը տես, շապիկի 1-ին էջին)

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերու ստեղծման մասին, հիմնական նպատակ ունենալով պաշտպանելու հայութիւնն ու Հայաստանը

Հաշուի առնելով՝ մարդկայնութեան եւ հայութեան կրած մարդկային, հոգեւոր, մշակութային, նիւթական եւ տարածքային կորուստները Առաջին եւ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմներու ժամանակ,

հաշուի առնելով՝ այն իրողութիւնը, որ մարդկութիւնն այսօր կը գտնուի հոգեւոր-մշակութային, բարոյա-հոգեբանական եւ տնտեսա-քաղաքական խոր ճգնաժամի մէջ,

որոնք կը սպառնան միջկրօնական ու քաղաքացիական բախումներով եւ Երրորդ համաշխարհային պատերազմի հրահրմամբ,

հաշուի առնելով՝ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ ընթացող եւ խորացող ռազմաքաղաքական գործընթացները, որոնք կրնան սպառնալ տարածաշրջանի հայութեան եւ Հայաստանի ապահովութիւնը,

ինչպէս նաեւ ՄԱԿ-ի հռչակած միջազգային սկզբունքներու եւ չափանիշներու համաձայն՝ կրկին վերահաստատելով մեր յանձնառութիւնը նպաստելու հակամարտութիւններու խաղաղ կարգաւորման սկզբունքին, տարածաշրջանային խաղաղութեան ու անվտանգութեան, ապահովելու ժողովուրդներու ազատ զարգացման եւ առաջընթացի իրաւունքը,

նկատի առնելով՝ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնորոշման իրաւունքի կիրառման անհրաժեշտութիւնը, որ պահանջուած է Ազգային Խորհուրդի կողմէն 2004 թ. Դեկտեմբեր 17-ին,

նկատի առնելով՝ Աշխարհասփիւռ հայութեան իրաւունքը լիիրաւ պետական կառոյցի ստեղծման, այն է՝ Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան կազմութեան մասին Հռչակագիրը ընդունուած՝ 4 Փետրուար, 2011-ին, Փարիզ, Ֆրանսա,

նկատի առնելով՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, զինուած, դրական չէզոքութեան քաղաքականութիւնն որդեգրելու մասին (29.03.2011 թ.) Որոշումը «Չէզոք պետութիւններու եւ չէզոք անձանց իրաւունքներու եւ պարտականութիւններու մասին՝ ցամաքային պատերազմի ժամանակ» Համաձայնագրի յօդուածներու եւ դրոյթներու համաձայն (Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ.):

զիտակցելով մեր պատասխանատուութիւնը հայութեան խնդիրներու հանդէպ, որ կ'առնչուին անոնց ինքնապաշտպանութեան իրաւունքին եւ կեանքի ու գոյքի ապահովութեան, ինչպէս նաեւ հայութեան զարգացման ու առաջընթացի բնական իրաւունքին հիմնուած՝ ՄԱԿ-ի Մարդու Իրաւունքներու Համընդհանուր Հռչակագրի եւ ներպետական ու միջազգային հիմնարար այլ սկզբունքներու ու չափանիշներու վրայ.

կը հրամանագրենք՝

Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան ինքնապաշտպանութեան յատուկ ուժերու ստեղծման գործընթացի սկիզբը՝ հիմնական նպատակ ունենալով պաշտպանել հայութիւնն ու Հայաստանը:

ա) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերը կը ստեղծուին բոլոր այն վայրերուն մէջ, ուր կ'ապրին Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ունենալով մէկ հիմնական խնդիր, կարիքի պարագային մասնակցելու հայութեան եւ Հայաստանի պաշտպանութեան:

- բ) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերը պիտի ունենան իրենց կանոնագիրը եւ վարքականոնը, որ պիտի դրուի շրջանառութեան մէջ յետագային:
- գ) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերը օժտուած պիտի ըլլան շարժունակութեամբ եւ ըստ պահանջի տեղաշարժուելու եւ պահանջուած տեղը համախմբուելու նպատակով:
- դ) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերը պիտի գործեն բացառապէս «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, զինուած, դրական չէզոքութեան մասին» Որոշման (29.03.2011 թ.) եւ «Չէզոք պետութիւններու եւ չէզոք անձանց իրաւունքներու եւ պարտականութիւններու մասին՝ ցամաքային պատերազմի ժամանակ» Համաձայնագրի յօդուածներու եւ դրոյթներու համաձայն (Հաագա, 18 Հոկտեմբեր 1907 թ.):

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Նախագահ
26.12.2012 թ.

ՀՌՉԱԿԱԳԻՐ

**Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)
ձեւաւորման մասին**

Փարիզ, Ֆրանսա, 24 Մայիս, 2013 թ.

Յարգելի՛ հայրենակիցներ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը, Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութիւնը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող յատուկ յանձնաժողովը, ստանձնելով Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգերու կազմաւորման ու ստեղծման, հայերու գոյութեան ու ինքնութեան պահպանման, Արեւմտեան Հայաստանի տնտեսութեան վերականգնման ու վերաշինութեան պատասխանատուութիւնը,

Կը յայտարարեն՝

Ստեղծել Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան), որ պիտի իրականացնէ հայութեան ուժերու համախմբումը:

Հենքային համարել Հայկական հարցի՝ Հայոց պահանջատիրութեան լուծման խնդրին մէջ ազգային միասնութիւնը եւ հայոց անժամանցելի իրաւունքը:

Ընդունիլ մէկ բանաձեւ. հայ ժողովուրդը պէտք է ապրի ինքնաբաւ, իսկ ապագային մէկ միասնական եւ անկախ Հայոց պետութեան կազմի մէջ:

Կ՝առաջնորդուին՝

ա) Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ազգային Խորհուրդի պաշտօնական յայտարարութեամբ (ընդունուած՝ 2004 թուականի Դեկտեմբեր 17-ին) եւ «Արեւմտեան

Հայաստանի հայերու իրաւունքներու մասին» հռչակագրով (ընդունուած՝ 2007 թուականի Յունուար 20-ին):

բ) Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան ստեղծման (ընդունուած՝ 2011 թուականի Փետրուար 4-ին) եւ Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգի մասին որոշումներով (ընդունուած՝ 2011 թուականի Մարտ 2-ին):

գ) 2012 թուականի Նոյեմբեր 30-ի Արեւմտեան Հայաստանի հայերու՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորելու մասին 5-րդ վեհաժողովի որոշմամբ:

Կը հռչակեն, որ՝

Նկատի առնելով այն փաստը, որ հակառակ մարդկային բարոյականութեան եւ ցանկացած իրաւունքի՝ ճանչնալու Հայոց իրաւունքները բնօրրան հայրենիքի նկատմամբ, Թուրքիայի իրարյաջորդ կառավարութիւններ՝ սուլթանական, երիտթիւրքական եւ քեմալական, 1894-1923 թթ. իրականացուցած են Հայերու ցեղասպանութիւն եւ բռնագաղթ, որու միջոցով աննախադէպ փոփոխած են ազգագրական պատկերը տարածաշրջանին մէջ, իսկ իբրեւ հետեւանք կրճատելով հայերուն թիւը բռնագրաւուած տարածքներուն մէջ, իբրեւ «յաւելավճար» իրենց յանցագործութիւններու՝ խախտած են ազգութիւններու միջեւ բնականոն յարաբերակցութիւնը՝ Արեւմտեան Հայաստանին մէջ, եւ

նկատի առնելով վերոհիշյալ ողջ իրողութիւնը կը հռչակեն, որ՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) իրաւասութիւնը կը տարածուի ինչպէս Արեւմտեան Հայաստան պետութեան քաղաքացիներու, այնպէս ալ Արեւմտեան Հայաստանի բռնագրաւուած երկրամասի՝ Արեւմտեան Հայաստանի իրաւական (de jure) եւ փաստական (de facto) տարածքներու վրայ՝ նկատի ունենալով

ա) Հայաստան - Թուրքիա սահմանազատումը՝ համաձայն ԱՄՆ-ի 28-րդ Նախագահ Վուտթօ Ուիլսընի Իրաւարար վճիռը (22 Նոյեմբեր, 1920 թ.):

բ) Պատմական Հայաստանի, ներառեալ՝ Արեւմտեան Հայաստանի եւ Կիլիկեան Հայաստանի անկախութիւնը՝ համաձայն ՄԱԿ-ի՝ «Գաղութային երկիրներուն եւ ժողովուրդներուն անյապաղ անկախութիւն տրամադրելու մասին» հռչակագիրի (14 Դեկտեմբեր, 1960 թ.):

գ) Իբրեւ բնիկ ժողովուրդ՝ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ունեցած պատմական, ծագումնաբանական, մշակութային, քաղաքակրթական, պետականաստեղծ անժամկէտ եւ անժխտելի իրաւունքները՝ համաձայն ՄԱԿ-ի «Բնիկ ժողովուրդներու իրաւունքներու մասին» հռչակագիրի (13 Սեպտեմբեր, 2007 թ.):

Վերոյիշեալ իրաւասութիւնը կը տարածուի Արեւմտեան Հայաստանի հետեւեալ նահանգներու եւ տարածքներու վրայ՝

1. Վան,
2. Պիթլիս,
3. Էրզրում (Կարին),
4. Տրապիզոն (Համշեն),
5. Սվազ (Սեբաստիա),

6. Տիարպետքիր (Տիգրանակերտ),
7. Խարփուֆ (Խարբերդ),
8. Կիլիկիա (ներառեալ՝ Կեսարիա, Մարաշ, Ատանա, Զեյթուն, Այնթապ, Անտիոք),
9. Կարս (եւ Սուրմալու),
10. Ջալախք,
11. Նախիջեւան:

Առաջնորդուելով վերը նշուած փաստաթուղթերով եւ դրոյթներով՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհուրդը, Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութիւնը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող յատուկ յանձնաժողովը

Կը յայտարարեն, որ՝

Կը ստեղծուի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողով (ԿԸՅ), որ լիազօրուած է կազմակերպելու եւ իրականացնելու ընտրական ողջ գործընթացը:

(Տես, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողովի կայքը՝ <http://www.western-armenia-election.org>):

Քաղաքացիներու արձանագրութիւնը

Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներ են բոլոր այն անձինք, որոնք կրնան հիմնաւորել թէ՛ իրենց տարագրեալ ըլլալը Հայրենիքէն (Արեւմտեան Հայաստանէն), թէ՛ իրենց ծագումը՝ նոյնիսկ քանի մը սերունդ վաղեմութեամբ (ուղիղ ժառանգական կապով):

1) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ընտրութիւններուն մասնակցելու ցանկութիւն յայտնած Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու, ինչպէս նաեւ հայրենակցական ու հայրենասիրական հասարակական կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու արձանագրութեան գործընթացը կ'իրականացուի՝ 2013 թ. Մայիս 24-էն մինչեւ Դեկտեմբեր 1:

2) Ընտրութիւններուն մասնակցելու ցանկութիւն յայտնած Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիները կ'արձանագրուին հետեւեալ կայքին՝

<http://www.western-armenia-election.org/votes/Enregistrement2013-fr-arm.php>

Թեկնածուներու արձանագրութիւնը

1) 2013 թ. Յունիս 1-էն կը սկսի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորութեան թեկնածուի կողմէն իրականացուող ստորագրահաւաքը՝ յատուկ հաստատուած ձեւաթուղթերու միջոցով:

2) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովը (Խորհրդարանը) բաղկացած է Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներէն: Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիի անձնագիր ունենալը պարտադիր է պատգամաւորութեան թեկնածուի համար:

3) Թեկնածուներու արձանագրութիւնը կ'իրականացուի 2013 թ. Հոկտեմբեր 1-էն ժամը 08:00, մինչեւ Հոկտեմբեր 22՝ ժամը 24:00:

4) Ընտրութիւնները կ'իրականացուին 2013 թ. Նոյեմբեր 22-էն ժամը 08:00, մինչեւ Դեկտեմբեր 1՝ ժամը 00:00 (Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողովի կայքի միջոցով կամ

գրաւոր):

5) Ընտրութիւններու արդիւնքները Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողովի կողմէն կը հաստատուին եւ կը հրապարակուին 2013 թ. Դեկտեմբեր 17-ին:

6) Առաջադրուելու համար թեկնածուն պէտք է ներկայացնէ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու նուազագոյնը 100 ստորագրութիւն:

7) Թեկնածուն պէտք է ներկայացնէ ինքնակենսագրութիւն եւ գործունէութեան համառօտ ծրագիր:

8) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորութեան թեկնածուները կ'արձանագրուին հետեւեալ կայքին`

<http://www.western-armenia-election.org/votes/Candidature2013-fr-arm-en-ru.php>

http://www.western-armenia-election.org/Consultation-Electorale/2013/Teqnadzouneri_timoume-2013.pdf

http://www.western-armenia-election.org/Consultation-Electorale/2013/Requete_de_candidature-2013.pdf

Կը հաստատեն, որ`

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորութեան թեկնածուները, որոնք պաշտօնապէս կ'ընդունին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան Հռչակագիրը եւ հիմնադիր փաստաթուղթերը, կրնան ինքնաառաջադրուիլ եւ կամ ներկայացուիլ հայրենակցական ու հայրենասիրական հասարակական կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհուրդի ու Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան կողմէն:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման հիմնական մեքենականութիւնները, ներառեալ` կանոնակարգի նախագիծը, որով կը հաստատուի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին նստաշրջանի գումարման ժամկէտը, պատգամաւորներու քանակը, հայրենակցական ու հայրենասիրական հասարակական կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու ներգրաման օրինակարգը` հաստատուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհուրդին կողմէ:

Կոչ կ'ուղղեն համայն հայութեան`

պաշտպանելու ու հաստատելու իր անսակարկելի եւ անժամանցելի իրաւունքները, որուն կարեւորագոյն գործողութիւններէն մէկը Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորումն է, աշխոյժօրէն մասնակցելու այս ընտրութիւններուն` Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիութիւն ձեռք բերելու եւ անոր ընձեռած բացառիկ հնարաւորութեան ծիրին մէջ:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհուրդի նախագահ

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան վարչապետ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող
յատուկ յանձնաժողով

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

«Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը իբրեւ շարունակող պետութիւն»

Թիւ 12 - 2014-02-23

Որոշում՝ յիշեցում, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վերաբերեալ, որը կ'հանդիսանա 1920-ին ճանաչուած հայկական պետութեան՝ Հայաստանի, շարունակութիւնը:

Հայկական պետութեան՝ Հայաստանի, անկախութիւնը ճանչցուած է 1920 թուականի Յունուար 19-ին:

Սերի պայմանագրի 93-րդ յօդուածով հաստատուած են Հայաստան պետութեան մէջ բնակուող փոքրամասնութիւններու իրաւունքներու պաշտպանութիւնը:

Յօդուած 1 - Հիմք ընդունելով այն փաստերը, որ Հայկական պետութիւնը Դաշնակից տէրութիւններու կողմէն՝ «տէ ֆաքթօ» ճանչցուած է 1920 թ. Յունուար 19-ին եւ «տէ իւրէ» 1920 թ. Մայիս 11-ին, կը յայտարարենք, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը (Հայաստան) կը հանդիսանայ Հայկական պետութեան՝ Հայաստանի, շարունակող պետութիւն:

Յօդուած 2 - Հաշուի առնելով վերոնշեալ փաստերը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը այսօր, իբրեւ Հայկական պետութեան՝ Հայաստանի շարունակող, պարտաւորութիւն կը կրէ՝ բոլոր ուխտերով, պայմանագրերով, համաձայնագրերով եւ դատավճիռներով, որոնք կայացուած են 1920 թ. ճանչցուած Հայկական պետութեան՝ Հայաստանի, կողմէն:

Հայաստան պետութեան անկախութեան պաշտօնական ճանաչումները

1917 թուականի Դեկտեմբեր 29-ի հրամանագիրով Ռուսաստանի Սովետական ժողովրդական կոմիսարներու խորհուրդը (Սովնարկոմ) կը ճանչնայ Արեւմտեան Հայաստանի (Տաճկահայաստանի) անկախութիւնը:

1919 թուականի Փետրուար 12-ին Արեւմտեան Հայաստանի հայերու Ազգային պատուիրակութիւնը եւ Հայաստանի Հանրապետութեան պատուիրակութիւնը կը հանդիպին Փարիզի մէջ գումարուած Խաղաղութեան վեհաժողովի ծիրէն ներս, որպէսզի ներկայացնեն յուշագիր հայ ժողովուրդի պահանջներուն վերաբերեալ, որ յետագային՝ 1919 թուականի Փետրուար 26-ին, կը ներկայացուի Վերսալեան խաղաղութեան խորհրդաժողովին:

Այս փաստաթուղթը, Ազգերու Լիգայի եւ Դաշնակից տերութիւններու հովանաւորութեան ներքոյ, կը պահանջէ մասնաւորապէս Հայաստան պետութեան անկախութեան ճանաչումը, որ կազմուած է Արեւմտեան Հայաստանի 6 վիլայէթներէն, Կիլիկիայէն, ինչպէս նաեւ նոր հռչակուած Հայաստանի Հանրապետութենէն:

Ներկայացուած պահանջներուն ի պատասխան Դաշնակիցներու Գերագոյն Խորհուրդը 1920 թ. Յունուար 19-ին կայացուցած է հետեւեալ որոշումը եւ «տէ ֆաքթօ» ճանչցած է Հայկական պետութիւնը.

- 1) Հայկական պետութեան կառավարութիւնը կը ճանչցուի, իբրեւ կառավարութիւն,
- 2) այս որոշումը չի կանխորոշէր Հայկական պետութեան սահմաններու հարցը:

1920 թուականի Յունուար 27-ին Խաղաղութեան վեհաժողովի քարտուղարութիւնը այս երկու որոշումները պաշտօնապէս ներկայացուցած է Հայ Ազգային Միացեալ պատուիրակութեան:

1920 թուականի Մայիս 11-ին թիրքական պատուիրակութիւնը կը հրաւիրուի վեհաժողով, ուր անոր կը ներկայացուին «Խաղաղութեան պայմաններ»-ը: Դաշնակից Ուժերու մէջ էր նաեւ Հայկական պետութեան պատուիրակութիւնը: «Խաղաղութեան պայմաններ»-ու նախաբանին մէջ, որ յետագային դարձաւ Սերի դաշնագրի նախաբանը, Հայաստանը նշուած է Դաշնակից տերութիւններու շարքին: Հայկական պետութիւնը ճանչցուեցաւ նաեւ «տէ իրէ»:

1920 թ. Օգոստոս 10-ին ստորագրուեցաւ Սերի դաշնագիրը, որուն 88-93-րդ յօդուածները կը վերաբերին Հայաստան պետութեան:

1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուտրօ Ուիլսոնը վաւերացուց Իրաւարար վճիռ՝ «Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի որոշումը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ սահմանի, Հայաստանի ծով ելքի եւ հայկական սահմանին յարակից թիրքական տարածքի ապառազմականացման վերաբերեալ»:

Արմենակ Աբրահամեան
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

ՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ
Թիւ 23, 2014-08.10

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը մշակելու վերաբերեալ

Արեւմտեան հայաստանի ազգային խորհուրդի ստեղծման 10-րդ,
Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութեան կազմաւորման գործընթացի սկզբնաւորման 4-րդ տարեդարձի,
Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի ձեւաւորման,

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի ընտրութեան փաստի,

այն է՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառոյցներու ձեւաւորման փաստին առնչութեամբ՝

կը հաստատենք եւ կը վերահաստատենք, որ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը (Հայաստան)

ազատ, անկախ, ինքնիշխան, սոցիալական, իրաւական, ժողովրդավարական, ինչպէս նաեւ մշտական զինուած, դրական չէզոք պետութիւն է,

որ հիմնաւորուած է հետեւեալ հոչակագրերու, որոշումներու, օրէնքներու եւ իրաւական փաստաթուղթերու վրայ՝

1. Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ազգային խորհուրդի հիմնադիր ժողովի որոշման-17.12.2004 թ.,
2. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհրդարանի պատգամաւորներու ընդունած հոչակագրի-20.01.2007 թ.,
3. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Արեւմտեան Հայաստանի վտարանդի կառավարութիւն կազմելու մասին հոչակագրի-04.02.2011 թ.,
4. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի չէզոքութեան մասին որոշման-29.03.2011 թ.,
5. Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշի մասին հրամանագրի-21.10.2011 թ.,
6. Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնապաշտպանութեան ուժերու ստեղծման մասին հրամանագրի-26.12.2012 թ.,
7. Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման մասին հոչակագրի-24.05.2013 թ.,
8. Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի հրամանագիր, Որոշում՝ յիշեցում, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վերաբերեալ, որ կը հանդիսանայ 1920-ի Հայկական պետութեան շարունակութիւնը: Թիւ 12 - 2014-02-23:

եւ ըստ այդմ՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովին (Խորհրդարանին) կ'առաջարկենք ձեւաւորել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան մշակման յանձնաժողով եւ ձեռնարկած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի մշակումը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառոյցներու ձեւի եւ բովանդակութեան համար՝ իբրեւ հիմք ընդունելով Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու կամարտայայտութեան վերաբերեալ վերոյիշեալ հոչակագրերը, որոշումները, օրէնքներն ու իրաւական փաստաթուղթերը:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

ԳԼՈՒԽ III

ԱՐԵՎՍՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ԵՒ ԱՐԵՎՍՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ԿՈՂՄԵՆ ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ ԴԻՄՈՒՄՆԱԳՐԵՐԸ ՄԱԿ-ին ԵՒ ՄԱԿ-ի ԱՆԴԱՄ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ

ԴԻՄՈՒՄ

ՄԱԿ-ի Անվտանգության խորհուրդի անդամներուն, Մերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն, միջազգային ընկերակցութեան անդամ պետութիւններուն

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու վերաբերեալ

Իւրաքանչիւր ազգ ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունք ունի:

Ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունք ունի նաեւ հայութիւնը՝ Արեւմտեան Հայաստանի հայութիւնը, Մերձաւոր Արեւելքի մէջ ապրող հայութիւնը, որ, ի դէպ, այդ իրաւունքը վաստակած է քաղաքակրթական հարուստ անցեալով, ստեղծագործ ներկայով եւ ապագայի նկատմամբ լուսաւոր հաւատով:

Յիշեցնենք, որ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ ապրող հայութիւնը տարածաշրջանին մէջ վերահաստատուած է 1894-1923 թթ. հայութեան նկատմամբ թիրքական երեք կառավարութիւններու իրականացուցած ցեղասպանութեան ու բռնագաղթի՝ ծրագրուած յանցագործ քաղաքականութեան հետեւանքով, որ 1915 թուականի Մայիս 24-ին դատապարտեցին Մեծ Բրիտանիան, Ռուսաստանը եւ Ֆրանսան՝ որակելով զայն իբրեւ «յանցագործութիւն մարդկայնութեան դէմ»:

Ինչպէս նշեցինք, Միջազգային ընկերակցութեան կողմէն՝ 1920-ական թուականներուն, ճանչցուած եւ հաստատուած են հայութեան իրաւունքները Բնօրրան Հայրենիքի (Արեւմտեան Հայաստանի) նկատմամբ, բայց չեն իրականացուած: Ատիկա այդ ժամանակաշրջանին գործող միջազգային ընկերակցութեան մեծ բացթողումն էր, որ հնարաւոր է թելադրուած էր նեղ շահադիտական ռազմա-քաղաքական ինչ-ինչ հաշուարկներով: Մակայն նոյն սխալը նոյն հետեւանքներով աններելի է կրկնել այսօր, տարածաշրջանի պետութիւններու եւ ժողովուրդներու համար պատմական այս բարդ ժամանակահատուածին, նկատի առնելով այն հանգամանքը, որ կայուն խաղաղութիւն եւ խաղաղ համագործակցութիւն հաստատելու համար անհրաժեշտ է կեանքի կոչել եւ վերջնականապէս հանգուցալուծել տարածաշրջանին մէջ առկայ շարք մը բարդ խնդիրներ, ներառեալ՝ Հայկական Հարցը:

Հետեւաբար, Արտերկրի հայութեան, մասնաւորապէս Մերձաւոր Արեւելքի եւ Սիրիայի հայութեան հիմնախնդիրները լուծելու համար առաջարկում ենք.

-կեանքի կոչել եւ իրականացնել Արեւմտեան Հայաստանի հայութեան Բնօրրան Հայրենիք վերադառնալու իրաւունքը՝ անկէ բխող իրաւական - քաղաքական բոլոր պարտաւորութիւններով եւ իրաւունքներով հանդերձ, ներառեալ՝ անկախ պետութեան հաստատման, հաշուի առնելով ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուտրօ Ուիլսընի 1920 թ. Նոյեբեր 22-ին կայացուցած Իրաւարար վճիռը եւ այդ վճիռով Հայաստանին յատկացուած տարածքը, որ բռնագրաւուած է առ այսօր:

-կեանքի կոչել եւ իրականացնել Կիլիկիոյ անյապաղ անկախութիւն շնորհելու իրաւական - քաղաքական դրոյթը, հաշուի առնելով՝ 1920 թ. Օգոստոս 4-ի Կիլիկիոյ Անկախութեան մասին հռչակագիրը եւ ՄԱԿ-ի 1968 թ. «Գաղութային երկիրներուն անյապաղ անկախութիւն շնորհելու մասին» Համաձայնագիրը:

-կեանքի կոչել եւ իրականացնել Արեւմտեան Հայաստանի եւ Կիլիկեան Հայաստանի տարածքի ապառազմականացումը, հաշուի առնելով՝

-2011 թուականին Մարտ 29-ի Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան Որոշումը «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի՝ Մշտական, զինուած, դրական չեզոքութեան քաղաքականութիւն ընտրելու մասին»,

-եւ 2011 թուականի Սեպտեմբերին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին ուղղուած դիմումը, ուր կ'առաջարկուէր կեանքի կոչել ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուտրօ Ուիլսընի Իրաւարար վճիռը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան չեզոքութեան որոշման հիման վրայ՝ ապառազմականացնել Կիլիկեան Հայաստանի եւ Արեւմտեան Հայաստանի տարածքը:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան վարչապետ

12.03.2014 թ.

ԴԻՄՈՒՄ

ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին, ՄԱԿ-ի անդամ պետութիւններուն, Մերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն

Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան ինքնապաշտպանութեան ուժեր կազմաւորելու մասին

Իբրեւ ամբողջ աշխարհի մէջ մարդու իրաւունքներու, իրական ժողովրդավարութեան եւ քաղաքակրթական արժէքներու պաշտպանութեան, յատկապէս տարածաշրջանային համաշխարհային անվտանգութեան եւ համընդհանուր խաղաղութեան պատուար կազմակերպութեան ղեկավարի, մեր պարտքը կը համարենք տեղեկացնել Ձեզ Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան ինքնապաշտպանութեան ուժեր կազմաւորելու որոշման մասին: Ըստ այդմ Ձեր ուշադրութիւնը կը հրաւիրենք այն փաստացի իրողութիւններուն վրայ, որոնք պատճառ հանդիսացան կայացնելու այդ որոշումը:

Սուրիոյ մէջ սուրիական ծայրայեղ ընդդիմութեան կողմէն Քեսապի բռնագրաւումը ու Քեսապի հայութեան նոր բռնագաղթը, որոնք ցոյց կու տան, թէ ինչ վտանգաւոր չափերու հասած էլ Սուրիոյ հայութեան, Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան եւ քրիստոնէաներու կեանքի եւ գոյքի ապահովութեան ու անվտանգութեան ուղղուած այլատեսացութեան ու անհանդուրժողականութեան, բռնութեան ու ցեղասպանութեան սպառնալիքներու ողջ համալիր փաթեթն ու չղաղարող սադրիչ գործողութիւններու շարքը:

Կարեւոր կը համարենք առանձնայատուկ նշել, որ Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան ու Մերձաւոր արեւելքի քրիստոնէաներու դէմ իրականացուող ռասիզմի ու ցեղասպանութեան ներկայ նոր սպառնալիքով կը բացայայտուի յատկապէս Սուրիոյ եւ Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան ուղղուած հետեւեալ իրողութիւնները, որոնք ծնունդ առնելով անցեալին, կրկին կը բացայայտուին ներկայիս եւ, միանգամայն հնարաւոր է, որ նոր թափով շարունակուին ապագային.

-բռնագաղթի այս նոր ցինիկ փաստով վերաբացուած են Հայոց ցեղասպանութեան յիշողութիւնը եւ անոր ճանաչման, դատապարտման եւ հատուցման թղթածրարի վերագործարկման անհարժեշտութիւնը,

-վերաբացուած են Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ Հայոց իրաւունքներու փաթեթի վերարժարժման եւ իրականացման խնդիրը,

-իրական վտանգէն արթնցած է ամբողջ հայութիւնը, ինչպէս տեղի ունեցաւ Սումգայիթեան ցեղասպանութենէն յետոյ,

-վերաբացուած են ընդհանրապէս Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան, Հայաստանի ու Արցախի անվտանգութեան հետ կապուած հարցերու եւ, մասնաւորապէս, հայկական բնակավայրերու ինքնապաշտպանութեան կազմակերպման խնդիրներու ողջ համալիր փաթեթը:

Հաշուի առնելով այս իրողութիւնը, ինչպէս եւ Սուրիոյ հայութեան, Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան եւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Մերձաւոր Արեւելքի քրիստոնէաներու կեանքի, գոյքի անվտանգութիւնը ապահովելու անհրաժեշտութիւնը եւ հիմնուելով

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի մշտական, զինուած, դրական չէզոքութեան քաղաքականութիւն ընտրելու մասին» որոշման (ընդունուած՝ 2011 թ. Մարտ 29-ին) եւ, որ 1965 թ. Ապրիլ 24-ին երեւանեան շարժումով ու ցոյցերով չէզոքացուեցաւ Հայերու ցեղասպանութեան ճանաչման եւ իրաւունքներու շուրջ 50-ամեայ շրջափակումը, որուն հետեւեցաւ հայութեան նոր պայքարը սեփական իրաւունքներու պաշտպանութեան խնդիրով,

նկատի առնելով, որ 1965-2015 թթ. ընթացքին Հայոց ցեղասպանութիւնը ճանչցած եւ դատապարտած են 20-էն աւելի պետութիւններ եւ բազմաթիւ միջազգային կազմակերպութիւններ եւ կառոյցներ, եւ որ այդ գործընթացը այսօր ալ կը շարունակուի,

հաշուի առնելով՝ Մերձաւոր Արեւելքի հայ համայնքները, ՀՀ-ին ու ԼՂՀ-ին եւ համայն հայութեան սպառնացող ներկայ ռազմա-քաղաքական մարտահրաւերները,

հաշուի առնելով այն յայտնի իրողութիւնը, որ Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեայ տարելիցի ձեռնարկներու աւարտով իրականութեան մէջ կը սկսի հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան նոր վճռական փուլը,

հաշուի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան պատասխանատուները, իբրեւ ցեղասպանութեան կազմակերպիչ յանցագործներ, դատապարտուած են 1919 թ. Կոնստանդնուպոլսոյ ռազմական յատուկ ատեանի կողմէն, եւ իբրեւ ցեղասպանութեան հետեւանքներու վերացման ուղղուած որոշումներ 1919 թ. Փարիզի վեհաժողովի յատուկ յանձնաժողովը հաշուարկած է 1915-1918 թթ. Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասի չափը, որ 1920 թ. Օգոստոս 10-ին ստորագրուած է Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը, իսկ 1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուտրո Ուիլսոնը վաւերացուցած է Իրաւարար վճիռ Հայաստանի եւ Թուրքիոյ սահմանի մասին,

հաշուի առնելով, որ 2014 թ.-ին աւարտուած է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական կառոյցներու ձեւաւորումը՝ կառավարութեան, խորհրդարանի, նախագահական համակարգի,

ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու կառավարութիւններէն կը խնդրենք, ՄԱԿ-ի հովանիի ներքոյ, իրաւական-քաղաքական գործընթաց սկսիլ ապահովելու համար 1919-1920 թթ. կայացուած որոշումներու իրականացումը, պաշտպանելու եւ հաստատելու համար Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ քաղաքացիներու եւ Արեւմտեան Հայաստանի բնիկներու ազատ ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունքը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հովանիի ներքոյ՝ Բնօրրան Հայրենիքի մէջ:

Տիգրան Փաշաբեգեան
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ
26.04.2015 թ.

ՂԻՄՈՒՄ
ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին

Տէր Զօրի Սրբոց Նահատակաց հայկական եկեղեցին պայթեցնելու փաստին առընչութեամբ

ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդի յարգելի անդամներ.

Ահա կրկին գործեց հայութեան ու Հայաստանին ուղղուած ժամանակակից սպառնալիք մը եւ մարտահրաւեր մը եւս, այս անգամ ուղղուած Հայոց պատմամշակութային եւ հոգեւոր արժէքներէն մէկուն՝ Տէր Զօրի Սրբոց Նահատակաց հայկական եկեղեցիին, որ Հայոց ցեղասպանութեան նահատակներու եւ զոհերու յիշատակը կը յաւերժացնէր տարածաշրջանին մէջ:

Ճիշդ նոյն տրամաբանությամբ, 1988-էն սկսեալ եւ նոր թափով մը սկսած է ու կը շարունակուի Հայոց պատմաճարտարապետական եւ քաղաքակրթական արժէքներու, ներառեալ՝ Նախիջեւանի միջնադարեան խաչքարերու համալիրի բարբարոսական ոչնչացումը ատրպէյճանցիներու ձեռքով, կարծես քիչ էր 600 հազարի հասնող Ատրպէյճանի հայ քաղաքացիներու ցեղասպանութիւնն ու բռնագաղթը 1988-1990-ի ընթացքին:

Այլեւս բաւարար չէ կրկնել. «Անպատիժ յանցագործութիւնը կը ծնի նոր յանցագործութիւն»: Այլեւս ժամանակն է յանցագործը յայտնաբերելու ու պատժելու:

Հայութեան համար այլեւս չափէն աւելի շատ են օրինակները, որոնք սկսելով Հայոց ցեղասպանութեան սկզբնաւորման տարիներէն՝ 1894-96-ին, շարունակուելով շուրջ 30 տարի՝ մինչեւ 1923 թուական, յարափոփոխ եւ այլակերպ կերպարանքներ ընդունելով՝ ազգասպանութենէն ու բռնագաղթէն մինչեւ մշակութային ցեղասպանութիւն, ցեղասպանութեան ժխտողականութիւն, հայոց պատմութեան ու մշակոյթի կեղծարարութիւն ու նենգափոխում, այլատեսացութիւն, հայատեսացութիւն ու ռասիզմ... որ յետագային 1937-ին նոյն ձեւով արտայայտուեցաւ, իբրեւ Տերսիմի հայերու կոտորածներ եւ հալածանքներ:

Յարգելի Նախագահութիւն Անվտանգութեան Խորհուրդի.

Կ'առաջարկենք դատապարտել այս հերթական բարբարոսութիւնը եւ միջազգային հետաքննութիւն նախաձեռնել մեղաւորները յայտնաբերելու ու պատժելու նպատակով:

Այդ գործողութեան արդիւնաւետ իրականացումը միայն պատիւ եւ յարգանք պիտի բերէ միջազգային հեղինակաւոր Ձեր կառոյցին:

Մենք կը հաւատանք, որ «Ոճիր եւ պատիժ» սկզբունքին համաձայն՝ Ձեր արդարադատութիւնը անվրէպ պիտի գործէ եւ հայութիւնը իրաւունք ունի հաւատալու եւ շնորհակալութիւն յայտնելու Ձեզ:

Այլապէս, այս վտանգաւոր ծրագրաւորման գործողութիւնը բոլոր իմաստներով դուրս կու գայ վերահսկողութենէն, իբրեւ համամարդկային արժէքներուն ուղղուած համաշխարհային սպառնալիք:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

25.09.2014 թ.

**Դիմում պրն. Ապտիլլահ Կիլիւն,
Թուրքիոյ Հանրապետութեան Նախագահին,
Անգարա**

Փարիզ, 18 Ապրիլ 2011

Պարոն Նախագահ,

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հայերու Համագումարը (արձանագրուած՝ ՄԱԿ-ի հետեւեալ յանձնախումբերուն, ՄՍՀԿ - Մտաւոր Սեփականութեան Համաշխարհային Կազմակերպութիւն, ԲԺԻՓԿ - Բնիկ Ժողովուրդներու Իրաւունքներու Փորձագէտ Կազմութիւն եւ ՏՆՏԸՆԽ - Տնտեսական եւ Ընկերային Խորհուրդ), ինչպէս նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութիւնը, նստավայր ունենալով Փարիզ, ՖՐԱՆՍԱ՝ սոյն պաշտօնական նամակագրութեամբ կը պահանջէ Թուրքիոյ Հանրապետութեան Կառավարութենէն՝ պաշտօնապէս ճանչնալ 1894-1923 թթ. օսմանեան, երիտթիւրքական, քեմալական կառավարութիւններու կողմէ՝ հայութեան եւ հայկական քաղաքակրթութեան դէմ կատարուած շարունակական ոճրագործութիւնը, այսինքն հայերու դէմ կատարուած ցեղասպանութեան փաստը, եւ միանգամայն վերջ տալ ժխտողականութեան քաղաքականութեան:

Երեք թիւրքական կառավարութիւններու կողմէ նախապէս ծրագրուած եւ իրականացուած ոճրագործութիւններու առ ի հետեւանք, հայութիւնը ունեցաւ մօտ երկու միլիոն նահատակ: Իսկ բռնագաղթի, հայրենազրկման եւ ուժացման ենթարկուեցան աւելի քան մէկ միլիոն հայ:

Այսօր, որպէս բնիկ ժողովուրդ, մօտաւորապէս տասը միլիոն հայեր, Թուրքիոյ Հանրապետութեան վարած հայատեաց քաղաքականութեան հետեւանքով՝ կ'ապրին իրենց հայրենիքէն դուրս, ու կ'ենթարկուին ձուլման եւ ոչնչացման:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը եւ Վտարանդի կառավարութիւնը կտրականապէս կը մերժէ Հայոց ցեղասպանութեան հարցի քաղաքականացուած կեդրոնացումը միայն 1915 թուականի վրայ: Ցեղասպանութիւնը սկսուած է 1894 թուականէն Սասունի ջարդերով, որու նպատակով 1891 թուականէն նախապէս կազմուած էին Համիտեան գունդերը:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը եւ Վտարանդի կառավարութիւնը Թուրքիոյ կողմէ իրականացուած ցեղասպանութեան փաստը կը բաժնէ երեք ժամանակաշրջաններու.

1. 1894 - 1896 թթ. Ապտիւլ Համիտ Բ.ի կողմէ կատարուած ցեղասպանութիւնը,
2. 1909 թ. Հայկական Կիլիկիոյ՝ Ատանայի ջարդերը, երիտթիւրքերու կողմէ կատարուած ցեղասպանութիւնը,
3. 1915 - 1923 թթ. երիտթիւրքերու եւ քեմալական կառավարութեանց կատարած ցեղասպանութիւնը:

Ըստ այնմ, Թուրքիոյ Հանրապետութեան կառավարութենէն կը պահանջուի 1894 - 1923 թթ. Հայերու դէմ պետականօրէն ծրագրուած եւ իրականացուած ցեղասպանութեան

փաստի ամբողջական ճանաչումը, հիմնուած պատմական-իրաւական արխիւային փաստաթուղթերու վրայ.

- «1915 թ. մայիս 24-ին Եռեակ Համաձայնութեան տէրութիւնները՝ Մեծն Բրիտանեան, Ֆրանսան եւ Ռուսաստանը, առաջինն էին որոնք հանդէս եկան Օսմանեան կառավարութեան կողմէ հայերու բնաջնջման քաղաքականութեան դէմ համատեղ մէկ յայտարարութեամբ, որով Օսմանեան կառավարութեան կողմէ հայերու նկատմամբ ի գործ դրուած բռնութիւններն ու ջարդերը որակեցին իբրեւ «Թուրքիոյ նոր ոճիրները ընդդէմ մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան»:

- 1919 թ. Կ. Պոլսոյ Ռազմական յատուկ ատեանի վճիռները:

- 1965 - 2010 թթ. ցեղասպանութիւնը դատապարտած պետութիւններու ցանկը:

- 1984 թ. Ժողովուրդներու մշտական ատեանի վճիռը:

- 1985 թ. ՄԱԿ-ի մարդկային իրաւանց ենթայանձնախումբի որոշումը:

- 1987 թ. Եւրոպական խորհրդարանի բանաձեւը:

- 2007 թ. «Բնիկ Ժողովուրդներու իրաւունքներու մասին» Հռչակագիրը:

- 2011 թ. Արժանթինի գերագոյն ատեանի վճիռը:

Պրն. Արմենակ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Նախագահ

Պրն. Տիգրան ՓԱՇԱԲԵԶԵԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան Վարչապետ

ՈՒՂԵՐԶ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի

ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհուրդին, ՄԱԿ-ի անդամ պետութիւններուն, Սեւրի իսաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններուն

Հաշուի առնելով՝ ՄԱԿ-ի Մարդու Իրաւունքներու Համընդհանուր Հռչակագիրը, «Ցեղասպանութեան յանցագործութիւնները կանխարգիլելու եւ դատապարտելու մասին» եւ «Պատերազմի եւ մարդկայնութեան դէմ յանցագործութիւններու նկատմամբ վաղեմութեան ժամկէտ չկիրառելու մասին» համաձայնագրերը,

Հաշուի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան կազմակերպիչները դատապարտուած են 1919-ին Կոնստանդնուպոլսոյ ռազմական յատուկ ատեանին կողմէ,

հաշուի առնելով, որ իբրեւ ցեղասպանութեան հատուցում 1919-ին Փարիզի վեհաժողովի յատուկ յանձնաժողովը հաշուարկած է 1915-1918-ին Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասին չափը, իսկ 1920 Օգոստոս 10-ին ստորագրուած է Սեւրի իսաղաղութեան պայմանագիրը եւ 1920 Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոքո Ուիլսոնը վաւերացուցած է Իրաւարար վճիռ Հայաստանի եւ Թուրքիոյ սահմանի մասին,

որ կը նշանակէ, որ ցեղասպանութեան կազմակերպիչներու եւ յանցագործներու դատապարտումը տեղի ունեցած է, նիւթական վնասի չափը հաշուարկուած է, որոշուած է տարածքը, որուն վրայ կը տարածուի Հայաստան Պետութեան տիտղոսը,

նկատի առնելով, որ 2004-էն սկսեալ ձեւաւորուած է Արեւմտեան Հայաստանի հայերու ինքնութեան եւ քաղաքացիութեան կառոյցը, որուն համակարգին վրայ ձեւաւորուած է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) իրաւական-քաղաքական հիմքերը եւ պետականաստեղծ կառոյցները՝ կառավարութիւնը, խորհրդարանը, նախագահի կառոյցը,

նկատի առնելով, որ Արեւմտեան Հայաստանի հայերը, ինչպէս իւրաքանչիւր ազգ այս աշխարհի մէջ՝ ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունք ունին, որ կը նշանակէ, որ անոնք իրաւունք ունին պահանջելու սեփական պետութեան հաստատումը Բնօրրան Հայրենիքի մէջ՝ Արեւմտեան Հայաստանի,

կը յայտնենք, 2015 Ապրիլ 24-էն յետոյ, Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պատրաստակամութիւնը Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքներու վերացման նպատակով՝ 1915-1918-ի ընթացքին, հայութեան հասցուած բարոյական, նիւթական եւ տարածքային վնասի հատուցման իրականացման իրաւական-քաղաքական գործընթաց սկսելու մասին:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ
24.04.2015 թ.

ՈՒՂԵՐՁ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի

«Համայն հայութեան, Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն ու քաղաքացիներուն, հայ անհատին ու հայկական կառոյցներուն»

Հաշուի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեայ տարելիցի ձեռնարկներու աւարտով իրականութեան մէջ կը սկսի հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան եւ հաստատման նոր վճռական փուլը,

հաշուի առնելով, որ 2014 Հոկտեմբեր 10-ին հրապարակուած է «Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքներու պաշտպանութեան իրաւական-քաղաքական միասնական փաթեթը»,

հաշուի առնելով, որ 2015 Յունուար 29-ին հռչակուած է «Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեայ տարելիցի համայնական հռչակագիրը»,

ինչպես նաև հաշուի առնելով՝ Մերձաւոր Արեւելքի հայ համայնքներուն, ՀՀ-ին ու ԼՂՀ-ին ու համայն հայութեան սպառնացող ներկայի ռազմաքաղաքական մարտահրաւերները,

նկատի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան կազմակերպիչները դատապարտուած են 1919-ին Կոնստանդնուպոլսոյ ռազմական յատուկ ատեանին կողմէ եւ իբրև ցեղասպանութեան հատուցում՝ 1919-ին Փարիզի վեհաժողովի յատուկ յանձնաժողովը հաշուարկած է 1915-1918-ին Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասին չափը, որ 1920 Օգոստոս 10-ին ստորագրուած է Սեւրի խաղաղութեան պայմանագիրը, իսկ 1920 Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոթըր Ուիլսոնը վաւերացուցած է Իրաւարար վճիռ Հայաստանի եւ Թուրքիոյ սահմանի մասին, որ կը նշանակէ, որ ցեղասպանութեան կազմակերպիչներու դատապարտումը տեղի ունեցած է, նիւթական վնասի չափը հաշուարկուած է, որոշուած է տարածքը, որուն վրայ կը տարածուի Հայաստան Պետութեան տիտղոսը,

նկատի առնելով, որ 2014-ին աւարտած է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական կառոյցներու ձեւաւորումը՝ կառավարութեան, խորհրդարանի, նախագահի կառոյցի,

կը յայտնենք, 2015 Ապրիլ 24-էն յետոյ, Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պատրաստակամութիւնը Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքներու վերացման նպատակով՝ 1915-1918-ի ընթացքին, հայութեան հասցուած բարոյական, նիւթական եւ տարածքային վնասի հատուցման իրականացման իրական-քաղաքական գործընթաց սկսելու մասին:

Համայն հայութեան կը հրաւիրենք Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետականաստեղծ կառոյցներուն մէջ եւ անոր շուրջ համախմբուելու եւ միասնաբար պաշտպանելու եւ հաստատելու մեր բոլոր իրաւունքները:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

24.04.2015 թ.

ՈՒՂԵՐՁ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)

«ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու խորհրդարաններուն»

Նկատի առնելով, որ 1965-2015-ի ընթացքին Հայոց ցեղասպանութիւնը արդէն իսկ ճանչցած եւ դատապարտած են 20-էն աւելի պետութիւններու խորհրդարաններ եւ բազմաթիւ միջազգային կազմակերպութիւններ եւ կառոյցներ,

նկատի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանության 100-ամեայ տարելիցի յիշատակի ոգեկոչումներուն զուգահեռ Հայոց ցեղասպանութիւնը ճանչցած ու դատապարտած են Եւրոխորհրդարանը, Վատիկանը, Աւստրիան, Գերմանիան եւ շարք մը այլ երկիրներ ու կառոյցներ եւ որ ցեղասպանության դատապարտման գործընթացը կը շարունակուի,

նկատի առնելով՝ Մերձաւոր Արեւելքի հայ համայնքներուն, ՀՀ-ին ու ԼՂՀ-ին եւ համայն հայութեան սպառնացող ներկայի ռազմաքաղաքական մարտահրաւերները,

նկատի առնելով այն յայտնի իրողութիւնը, որ Հայոց ցեղասպանության 100-ամեայ տարելիցի ձեռնարկներու աւարտով իրականութեան մէջ կը սկսի հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան նոր վճռական փուլը,

հաշուի առնելով, որ Թուրքիոյ Հանրապետութիւնը կը շարունակէ ժխտել Հայոց ցեղասպանութեան փաստը եւ կը վարէ այդ փաստի ժխտման ներքին եւ արտաքին քաղաքականութիւն,

հաշուի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան կազմակերպիչները Կոնստանդնուպոլսոյ ռազմական յատուկ ստեանի կողմէն 1919-ին ճանչցուած են իբրեւ մարդկայնութեան դէմ ուղղուած յանցագործութեան պատասխանատուներ եւ այդ ստեանի վճիռով դատապարտուած, որ 1919-ին Փարիզի վեհաժողովի յատուկ յանձնաժողովը հաշուարկած է 1915-1918-ին Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասին չափը, որ 1920 Օգոստոս 10-ին ստորագրուած է Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը, իսկ 1920 Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոթո Ուիլսոնը վաւերացուցած է Իրաւարար վճիռ Հայաստանի եւ Թուրքիոյ սահմանի մասին,

հաշուի առնելով, որ 2014-ին աւարտած է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական կառոյցներու ձեւաւորումը՝ կառավարութեան, խորհրդարանի, նախագահի կառոյցի,

ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու խորհրդարաններէն կը խնդրենք, ՄԱԿ-ի հովանիին տակ, իրաւական-քաղաքական գործընթաց ձեւաւորել ապահովելու համար 1919-1920-ին կայացած վերոնշեալ որոշումներու իրականացումը, պաշտպանելու եւ հաստատելու համար Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ քաղաքացիներու եւ Արեւմտեան Հայաստանի բնիկներու ազատ ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունքը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հովանիի տակ՝ Բնօրրան Հայրենիքի մէջ:

Արմէն Տէր-Սարգսեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի Նախագահ

25.04.2015 թ.

ՈՒՂԵՐՁ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութեան

«ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու կառավարութիւններուն»

Նկատի առնելով, որ 1921 թուականին սկսեալ Հայկական Հարցի կարգաւորման եւ Փարիզի վեհաժողովի որոշումներու իրականացման գործընթացը կասեցուեցաւ շուրջ 50 տարիով,

նկատի առնելով, որ 1965 Ապրիլ 24-ին երեւանեան շարժումով ու ցոյցերով չեղոքացուեցաւ Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման եւ իրաւունքներու շուրջ 50-ամեայ շրջափակումը, որուն յաջորդեց հայութեան նոր պայքարը սեփական իրաւունքներու պաշտպանութեան խնդիրով,

նկատի առնելով, որ 1965-2015-ի ընթացքին Հայոց ցեղասպանութիւնը ճանչցած եւ դատապարտած են 20-էն աւելի պետութիւններ եւ բազմաթիւ միջազգային կազմակերպութիւններ եւ կառոյցներ, եւ որ այդ գործընթացը այսօր ալ կը շարունակուի,

հաշուի առնելով՝ Մերձաւոր Արեւելքի հայ համայնքներուն, ՀՀ-ին ու ԼՂՀ-ին եւ համայն հայութեան սպառնացող ներկայ ռազմաքաղաքական մարտահրաւերները,

հաշուի առնելով այն յայտնի իրողութիւնը, որ Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեայ տարելիցի ձեռնարկներու աւարտով իրականութեան մէջ կը սկսի հայութեան իրաւունքներու պաշտպանութեան նոր վճռական փուլը,

հաշուի առնելով, որ Հայոց ցեղասպանութեան պատասխանատուները, իբրեւ ցեղասպանութեան կազմակերպիչ յանցագործներ, դատապարտուած են 1919-ի Կոնստանդնուպոլսոյ ռազմական յատուկ ատեանի կողմէն, եւ իբրեւ ցեղասպանութեան հետեւանքներու վերացման ուղղուած որոշումներ 1919-ի Փարիզի վեհաժողովի յատուկ յանձնաժողովը հաշուարկած է 1915-1918-ի Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասին չափը, որ 1920 Օգոստոս 10-ին ստորագրուած է Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը, իսկ 1920 Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուիլսոնի Ուիլսոնի վաւերացուցած է Իրաւարար վճիռ Հայաստանի եւ Թուրքիոյ սահմանի մասին,

հաշուի առնելով, որ 2014-ին աւարտած է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական կառոյցներու ձեւաւորումը՝ կառավարութեան, խորհրդարանի, նախագահի կառոյցի,

ՄԱԿ-ի անդամ երկիրներու կառավարութիւններէն կը խնդրենք, ՄԱԿ-ի հովանիին տակ, իրաւական-քաղաքական գործընթաց սկսիլ ապահովելու համար 1919-1920-ին կայացած որոշումներու իրականացումը, պաշտպանելու եւ հաստատելու համար Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ քաղաքացիներու եւ Արեւմտեան Հայաստանի բնիկներու ազատ ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունքը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հովանիին տակ՝ Բնօրրան Հայրենիքի մէջ:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

26.04.2015 թ.

ԳԼՈՒԽ IV

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ ԵՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ԿՈՂՄԷՆ ԸՆԴՈՒՆՈՒԱԾ ԱՅԼ ՓԱՍՏԱԹՈՒՂԹԵՐ ԵՒ ՆԻԹԵՐ

ՈՐՈՇՈՒՄ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաորոշ
Կեդրոնական Ընտրական Ցանձնաժողովի

16 Դեկտեմբեր, 2013 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (խորհրդարանի)
Ընտրութիւններու արդիւնքներուն ամփոփումը

Համաձայն «Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաորոշումասին» Հռչակագրի (24 Մայիս 2013), ընդունուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի, Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաորոշ Յատուկ Ցանձնաժողովի կողմէն, 2013 թուականի Նոյեմբեր 22-ի ժամը 08:00-էն, մինչեւ Դեկտեմբեր 1՝ 00:00 ամբողջ աշխարհի մէջ բնակող հայ ժողովուրդի պատմութեան մէջ առաջին անգամ իրականացուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու ընտրութիւններ:

Ընտրութիւնները անցան ուղղակի եւ գաղտնի քուէարկութեամբ: Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաորոշում եւ ընտրութիւնները կազմակերպելու համար ստեղծուեցաւ Կեդրոնական Ընտրական Ցանձնաժողովը (ԿԸՅ), բաղկացած 15 անձերէ: ԿԸՅ անդամները կ'ապրին Հայաստանի մէջ, Ռուսիոյ, Ֆրանսայի, ԱՄՆ-ի, Գերմանիոյ, Սուրիոյ, Ջաւախքի: Անոնք լիազօրուած էին կազմակերպելու եւ իրականացնելու ամբողջ նախընտրական քարոզարշաւը, ընտրութիւններու փաստացի ամփոփումը:

2013 թուականի Յունիս 1-էն մինչեւ 2013 թուականի Դեկտեմբեր 17 ԿԸՅ իրականացուց 28 նիստ, որոնց ընթացքին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաորոշում վերաբերեալ ընդունուեցան կանոնակարգային անհրաժեշտ փաստաթուղթեր, հաստատուեցան ընտրողներու ցուցակները, ստուգուեցան եւ հաստատուեցան պատգամաւորութեան թեկնածուներու ցուցակները, ինչպէս նաեւ ստուգուեցան եւ հաստատուեցան Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման ընտրութեան արդիւնքները:

Նախընտրական քարոզարշաւի եւ ընտրութիւններու վերաբերեալ նիւթերը պարբերաբար հրապարակուած են ԿԸՅ պաշտօնական կայքին եւ ԶԼՄ-ներու մէջ:

Ընտրութիւններու կազմակերպման, ներառեալ՝ ընտրողներու արձանագրութեան, պատգամաւորութեան թեկնածուներու եւ քուէարկութեան համար ԿԸՅ կողմէ ստեղծուած էր յատուկ կայք հետեւեալ հասցեով www.western-armenia-election.org, ուր բոլոր ցանկացողները կրնային՝

- 1) Դիմել Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիութիւն ստանալու համար:
- 2) Արձանագրուիլ, իբրեւ ընտրող:
- 3) «Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորելու մասին» Հռչակագրին մէջ հրապարակուած պայմաններուն համաձայն՝ արձանագրուիլ, իբրեւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորական թեկնածու:
- 4) Արձանագրուած ընտրողները՝ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիները, կրնային մասնակցիլ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու ընտրութիւններուն՝ ուղղակի եւ զաղտնի քուէարկութեամբ:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորութեան թեկնածու առաջադրուած էին 75 անձ: Ներկայացուած փաստաթուղթերու ստուգման իբրեւ արդիւնք՝ անհրաժեշտ փաստաթուղթերու բացակայութեան պատճառով 11 անձի դիմում մերժուած է ԿԸՅ կողմէ: ԿԸՅ այս որոշումը չէ բողոքարկուած իրենց կողմէ:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման կանոնադրութեան պայմաններուն համաձայն՝ թեկնածուներու ցուցակին մէջ վերջնականապէս արձանագրուած է 64 անձ, որոնց անունները մտցուած են քուէաթերթիկ:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու թեկնածուներու պաշտօնական ցուցակը հրապարակուած է 2013 Նոյեմբեր 22-ին ԿԸՅ կայքին մէջ՝ քուէարկութեան համար:

2013 թուականի Յունիս 1-էն մինչեւ Նոյեմբեր 30՝ 41 երկիրներէ արձանագրուած էին 17837 ընտրողներ, որոնք իբրեւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներ իրաւունք ստացած էին մասնակցելու Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու ընտրութիւններուն:

Ընտրողները Հայաստանի Հանրապետութենէն էին, Արցախէն, Արեւմտեան Հայաստանէն, Ռուսիան, Ֆրանսան, Աբխազիան, Ջաւախքէն, Ուքրաինան, նաեւ՝ Ղրիմէն, Վրաստանէն, Լաթվիան, Լիթվիան, Մոլտովան, Պելառուսիան, Ղազախստանէն, Ուզպեքիստանէն, Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներէն, Գանատան, Արժանթինէն, Ուրուկուան, Պրազիլէն, Մեքսիքոյէն, Աւստրալիան, Գերմանիան, Յունաստանէն, Կիպրոսէն, Չեխիան, Աւստրիան, Շուէտէն, Դանիան, Հունգարիան, Լեհաստանէն, Պոլկարիան, Իսրայէլէն, Իրանէն, Սուրիան, Լիբանանէն, Իրաքէն, Քուէթէն, Եգիպտոսէն, Թուրքիոյ Հանրապետութենէն:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման պատգամաւորներու ընտրութիւններուն մասնակցած եւ քուէարկած են 17155 ընտրողներ, որ կը կազմէ արձանագրուած ընտրողներու 96,176 %-ը:

72 քուէաթերթեր համարուած են անվաւեր, որ կը կազմէ քուէարկութեան մասնակցողներու 0,42%-ը:

17062 ընտրող քուէարկած է կողմ, որ կը կազմէ քուէարկութեան մասնակցողներու 99,458 %-ը:

Դէմ քուէարկած է 0 ընտրող:

Ձեռնպահ քուէարկած է 21 ընտրող, որ կը կազմէ 0.122 %-ը:

Ընտրութիւններու արդիւնքներուն համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման պատգամաւոր ընտրուած 64 անձ: Պատգամաւորները ընտրուած են 10 երկիրներու 27 քաղաքներէ:

Երկիրներն են՝ Հայաստան, Ռուսիա, Ֆրանսա, ԱՄՆ, Գերմանիա, Աբխազիա, Ջաւախք, Դանիա, Հունգարիա, Շուէտ եւ քաղաքներն են՝ Երեւան, Էջմիածին, Արմաւիր, Արովեան, Մոսկուա, Տոնի Ռոստով, Մոչի, Կակրա, Սուխումի, Ախալցխա, Փարիզ, Մարսէյլ, Նիս, Գրեթէ, Վիեննա, Պոսթըն, Կլենտէյլ, Կողենպուրկ, Մայնց, Օտենս, Պուտափեշտ եւ այլն:

Ընտրուած անդամները արմատով եւ ազգային ինքնութեամբ կը ներկայացնէին Արեւմտեան Հայաստանի աւելի քան տարածքներ եւ վիլայեթներ, ներառեալ Կարս, Պիթլիս, Վան, Տիգրանակերտ, Խարբերդ, Համշեն, Տրապիզոն, Կարին (Էրզրում), Իգդիր, Մուշ, Սեբաստիա, Սասուն, Կիլիկիա, Ջաւախք եւ այլն:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) կազմին մէջ պատգամաւոր ընտրուած են 20 կին, որ կը կազմէ ընդհանուր թիւի 31%-ը:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու տարիքային կազմը հետեւեալն է՝

60 տարեկանէն բարձր - 7 պատգամաւոր,

50 -60 տարեկան - 20 պատգամաւոր,

40 -50 - 16 պատգամաւոր,

30 -40 - 11 պատգամաւոր,

30-էն փոքր - 10 պատգամաւոր:

Ամենատարեց պատգամաւորը 78 տարեկան է, ամենաերիտասարդ պատգամաւորը 21: Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու ընտրութիւններու ընթացքին խախտումներ չեն յայտնաբերուած: Քուէարկութեան իրականացման եւ ընտրութիւններու արդիւնքներուն վերաբերեալ ԿԸՅ հասցեով բողոքներ չեն եղած:

Կեդրոնական Ընտրական Յանձնաժողովը կ'որոշէ՝

1) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման պատգամաւորներու ընտրութիւնները համարել կայացած:

2) Հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման 64 պատգամաւորներու ընտրութիւնները:

3) Ներկայացնել հաստատման Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման 64 պատգամաւորներու լիազօրութիւնները՝ համաձայն հետեւեալ ցուցակի...

Որոշումն ընդունուած է:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան) ձեւաւորող
Կեդրոնական Ընտրական Ցանձնաժողով

ՔԱՂՈՒԱԾՔ N° 1

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 1-ին նստաշրջանի նիստի արձանագրութենէն

18 Յունուար, 2014 թ. , Փարիզ

Նիստի սկիզբը ժամը 10:00-ին, աւարտը՝ 17:00-ին:

Ընտրուած 64 պատգամաւորներէն մասնակցեր են 50 պատգամաւոր:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներու գրանցում (այսուհետեւ բնագրի մէջ՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարան):

Ընտրուած 64 պատգամաւորներէն գրանցուել են 50 պատգամաւոր (29-ն դահլիճին մէջ, եւ 21-ը համացանցային կապով), ինչը կը կազմէ աւելի քան 78 տոկոս:

Քուտրումը ապահովուած է:

Հնչեց Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի օրհներգը:

Բարձրացուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական դրօշակը:

1. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի առաջին նստաշրջանի օրակարգի մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի առաջին նստաշրջանի օրակարգը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0,

Որոշումը ընդունուեցաւ միաձայն:

2. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի կանոնակարգի մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի կանոնակարգը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0,

Որոշումը ընդունուեցաւ միաձայն:

3. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը, որ ըստ կանոնակարգի առաջարկեց, որ մինչեւ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահի ընտրութիւնը, նիստը վարեց ամենատարեց պատգամաւորը:

Որոշեցին՝ ըստ կանոնակարգի, մինչև Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահի ընտրութիւնը, նիստը վարեց ամենատարեց պատգամաւոր Վրէժ Աբրահամեանը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

Մէկ վայրկեան լռութեամբ յարգանքի տուրք կը տրուի Հայոց ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակին, որ տեղի ունեցած է 1894-1923 թթ., երեք թիւրքական իրարյաջորդ կառավարութիւններու կողմէն՝ Արեւմտեան Հայաստանի եւ Օսմանեան կայսրութեան մէջ:

4. Լսեցին՝ նստաշրջանի հաշուիչ յանձնաժողովի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ ընտրել նստաշրջանի հաշուիչ յանձնաժողով.

Նախագահ՝ Տիգրան Բաբայեան, տեղակալներ՝ Վիոլեթա Ղազարոսեան եւ Արամ Յարութիւնեան:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

5. Լսեցին՝ Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողովի զեկոյցը Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի պատգամաւորներու ընտրութեան արդիւնքներու վերաբերեալ:

Որոշեցին՝ հաստատել Կեդրոնական ընտրական յանձնաժողովի զեկոյցը պատգամաւորներու ընտրութեան արդիւնքներուն վերաբերեալ:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

6. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի պատգամաւորներու լիազօրութիւններու հաստատման մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 64 պատգամաւորներու լիազօրութիւնները, որոնց ըստ ընդհանուր ցուցակի ընտրած են 17.837 ընտրողներ՝ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներ, 41 երկիրներէն:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

7. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահ ընտրել Արմէն Տէր-Սարգսեանը, 17-ը Յունուար 2014 թ. Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 1-ին նստաշրջանի նախապատրաստական նիստի աշխատանքային խումբերու ընդունած որոշումներու եւ առաջարկներու հիման վրայ:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 49, դէմ - 0, ձեռնպահ - 1

Որոշումն ընդունուած է:

8. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահի տեղակալներու ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահ Արմէն Տէր-Սարգսեանի առաջարկով Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի Նախագահի տեղակալներ ընտրել Տիգրան Բաբայեանը եւ Հայկ Յարութիւնեանը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 49, դէմ - 0, ձեռնպահ - 1

Որոշումն ընդունուած է:

9. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի քարտուղարներու ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի քարտուղարներ ընտրել Պիպթրիս Նազարեանը եւ Սաթենիկ Ալեքսանեանը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

10. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի հետեւեալ մշտական յանձնաժողովները, 17 Յունուար 2014 թ. Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 1-ին նստաշրջանի նախապատրաստական նիստի աշխատանքային խումբերու ընդունած որոշումներու եւ առաջարկներու հիման վրայ. Իրաւական, օրէնսդրական եւ պետական հարցերու յանձնաժողով, Պաշտպանութեան, ներքին գործերու եւ ազգային անվտանգութեան հարցերու յանձնաժողով, Արտաքին դիւանագիտական եւ խորհրդարանական կապերու յանձնաժողով, Հայրենակցական, համայնքային եւ հայրենասիրական հասարակական միութիւններու յանձնաժողով, Ֆինանսական, տնտեսական հարցերու յանձնաժողով, Կրթութեան եւ գիտութեան հարցերու յանձնաժողով, Մշակոյթի հարցերու յանձնաժողով, Ընտանիքի, կանանց եւ առողջապահութեան հարցերու յանձնաժողով, Երիտասարդութեան եւ սփորթի հարցերու յանձնաժողով, Լրատութեան հարցերու յանձնաժողով, Հոգեւոր ոլորտի եւ կրօնի հարցերու յանձնաժողով, Վեթերաններու եւ հաշմանդամներու հարցերու յանձնաժողով, Ներքին կանոնակարգի եւ աշխատակարգի յանձնաժողով:

Քուէարկութեան արդիւնքները,

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

11. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու Նախագահներու ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի մշտական յանձնաժողովներու Նախագահներ ընտրել, 17 Յունուար 2014 թ. Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 1-ին նստաշրջանի նախապատրաստական նիստի աշխատանքային խումբերու ընդունած

որոշումներու եւ առաջարկներու հիման վրայ. Իրաւական, օրէնսդրական եւ պետական հարցերու յանձնաժողով՝ Նախագահ չէ ընտրուած, Պաշտպանութեան, ներքին գործերու եւ ազգային անվտանգութեան հարցերու յանձնաժողով՝ Նախագահ չէ ընտրուած, Արտաքին դիւանագիտական եւ խորհրդարնական կապերու յանձնաժողով՝ Պասսան Թահան, Հայրենակցական, համայնքային եւ հայրենասիրական հասարակական միութիւններու յանձնաժողով՝ Դաւիթ Ալեքսանեան, Ֆինանսական, տնտեսական հարցերու յանձնաժողով՝ Վարդան Մանճիկեան, Կրթութեան եւ գիտութեան հարցերու յանձնաժողով՝ Կարինէ Հայրապետեան, Մշակոյթի հարցերու յանձնաժողով՝ Յուլիա Կիւլոյեան, Ընտանիքի, կանանց եւ առողջապահութեան հարցերու յանձնաժողով՝ Սայտա Օհանեան, Երիտասարդութեան եւ սփորթի հարցերու յանձնաժողով՝ Վաղարշակ Սահգելդեանց, Լրատութեան հարցերու յանձնաժողով՝ Տիգրան Յարութիւնեան, Հոգեւոր ոլորտի եւ կրօնի հարցերու յանձնաժողով՝ Արմենակ Հարմանտարեան, Վերականգնողական եւ հաշմանդամներու հարցերու յանձնաժողով՝ Վրէժ Աբրահամեան, Ներքին կանոնակարգի եւ աշխատակարգի յանձնաժողով՝ Արամ Յարութիւնեան:

Քուէարկութեան արդիւնքները,
Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0
Որոշումն ընդունուած է:

12. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու անդամներու հաստատման մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու անդամներու ներկայացուած ցանկը:

Քուէարկութեան արդիւնքները,
Կողմ - 50, դէմ 0, ձեռնպահ - 0
Որոշումն ընդունուած է:

13. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու Նախագահներու ելոյթները աշխատանքային ծրագրերու մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի մշտական յանձնաժողովներու աշխատանքային ծրագրերը:

Քուէարկութեան արդիւնքները,
Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0
Որոշումն ընդունուած է:

Արմէն Տէր-Սարգսեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ

Պիաթրիս Նազարեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) քարտուղար

ՔԱՂՈՒԱԾՔ № 2

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)

1-ին գումարման 1-ին նստաշրջանի 2-րդ նիստի արձանագրություն

20 Յունուար, 2014 թ., Փարիզ

Նիստի սկիզբը ժամը 10:00-ին, ավարտը՝ 17:00-ին:

Ընտրուած 64 պատգամաւորներէն մասնակցած են 50 պատգամաւոր (29-ը նիստերու դահլիճին մէջ, 21-ը համացանցային կապի միջոցով), որ կը կազմէ աւելի քան 78 տոկոս: Քուէարկութիւնը ապահովուած է:

1. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Հաշուի առնելով այն իրողութիւնը, որ Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիներու պետական համակարգը՝ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութիւնը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանը պարտադրուած են առայժմ գործել արտերկրի մէջ, Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանը կը հաստատէ, որ մինչեւ Բնօրրան Հայրենիքի մէջ հաստատուիլը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ՝ պետութեան գլուխ, կ'ընտրէ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դէմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

2. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի թեկնածուի մասին: Իբրեւ թեկնածուներ առաջադրուեցին Արմենակ Աբրահամեանը եւ Արամ Մկրտչեանը: Հաշուի առնելով, որ Արամ Մկրտչեանը հանեց իր թեկնածութիւնը կը քուէարկուի Արմենակ Աբրահամեանի թեկնածութիւնը:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ՝ պետութեան գլուխ, ընտրել Արմենակ Աբրահամեանը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 49, դէմ - 0, ձեռնպահ - 1

Որոշումն ընդունուած է:

3. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմենակ Աբրահամեանի քաղաքական ելոյթը:

Որոշեցին՝

ա/ Հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմենակ Աբրահամեանի քաղաքական ելոյթի դրոյթները, դրական գնահատական տալով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի 10-ամեայ աշխատանքներուն:

բ/ Հաստատել, որ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը պետք է շարունակէ աշխատանքները ՄԱԿ-ի Բնիկ ժողովուրդներու ձեւաչափին մէջ՝ վերջնականապէս հաստատելու համար Արեւմտեան Հայաստանի հայերու իրաւունքները Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

Ըստ կանոնակարգի՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը կ'ընդունի Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի եւ անոր ղեկավարած Կառավարութեան հրաժարականը, որ գործած է երեք տարի:

4. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան վարչապետի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ Ըստ կանոնակարգի՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը, իբրեւ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան վարչապետ կ'առաջարկէ Տիգրան Փաշաբեգեանի թեկնածութիւնը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

5. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի հաշուետւութիւնը 2011-2014 թթ. աշխատանքներուն վերաբերեալ:

Որոշեցին՝ Հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի հաշուետւութիւնը 2011-2014 թթ. աշխատանքներուն վերաբերեալ:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

6. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան կազմի՝ Նախարարներու մասին: Որոշեցին՝

ա/ Ըստ կանոնակարգի Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան նոր կազմը՝ Նախարարներու թեկնածութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահին կը ներկայացնէ վարչապետը, որ յատուկ Հրամանագրով կը հաստատէ Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան կազմը՝ նախարարները:

բ/ Լրացուցիչ՝ պատգամաւոր Արամ Մկրտչեանի առաջարկութեամբ, Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան նոր կազմի՝ Նախարարներու մասին տեղեակ պահել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան կազմը հաստատելու ժամանակ հաշուի առնել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի պատգամաւորներու կարծիքները:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

7. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութեան ապագա ծրագրերի մասին:

Որոշեցին՝ Առաջիկա երկու ամիսների ընթացքում Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի քննարկմանն ու հաստատմանը ներկայացնել Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարության ապագա ծրագրերը:

Քվեարկության արդյունքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

8. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության պետական դրօշի հաստատման մասին:

Որոշեցին՝ Հիմք ընդունելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի Հրամանագիրը Արեւմտեան Հայաստանի դրօշի մասին, հաստատել դրօշը, որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության պետական դրօշ:

Քվեարկության արդյունքները.

Կողմ - 50, դեմ - 0, ձեռնպահ - 0

Որոշումն ընդունուած է:

Այսպիսով Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի առաջին գումարման, առաջին նստաշրջանի աշխատանքներն ավարտվում են:

Արմեն Տեր-Սարգսյան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ

Բիատրիս Նազարյան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) քարտուղար

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)

«Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման, դատապարտման եւ հատուցման հարցերու շուրջ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ռազմավարութեան մասին»

Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման, դատապարտման եւ հատուցման խնդիրներուն վերաբերեալ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ռազմավարութիւնը կառուցուած է հետեւեալ հարցադրումներուն տրուած ճշգրիտ պատասխաններուն վրայ.

-Հայոց ցեղասպանութիւնը դատարապարտուած է 1896, 1909, 1915, 1919 թթ., ուրկէ՞ ծագեցաւ Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման խնդիրը եւ Հայոց ցեղասպանութիւնը մէկ անգամ եւս կրկին դատապարտելու խնդիրը:

-Ե՞րբ իրականացած է Հայոց ցեղասպանութիւնը, ո՞ր տարիներուն, որո՞ն կողմէ եւ ո՞րն է Հայոց ցեղասպանութեան ժամանակագրութիւնը, 1915-1923, թէ՞ 1894-1923 թթ.:

-Ո՞րն է Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքով հայութեան ու Հայաստանին հասցուած վնասը եւ իրականացուած է, արդեօք այդ վնասի գնահատումը, հաշուարկը, այլ խօսքով, գոյութիւն ունի՞, արդեօք վնասի հատուցման հաշուարկի ամբողջական փաթեթը:

1. Հայոց ցեղասպանութիւնը իրականացուած է 1894-1923 թթ. ընթացքին թիրաքական երեք իրար յաջորդած կառավարութիւններու կողմէ՝ սուլթանական, երիտթիրաքական, քեմալական:

Հայոց ցեղասպանութիւնը դատարապարտուած է 1896, 1909, 1915, 1919 թթ.:

1894-96 թթ. Սուլթան Ապտուլ Համիտ 2-րդի կազմակերպած կոտորածներուն զոհ գնաց շուրջ 300 հազար, բռնի կրօնափոխութեան ենթարկուեցաւ 200 հազար, տարագրուեցաւ 100 հազար հայ: Հայկական կոտորածները իրականացուցին թիրաքական կանոնաւոր զօրամասերը, «համիտիէ» գունդերը, ոստիկանութիւնը եւ մահմետական խուժանը:

Համիտեան կոտորածներու ժամանակ տեղի ունեցած հայերու բռնի կրօնափոխութիւնը հիմք հանդիսացաւ իսլամացման ու թիրաքացման քաղաքականութեան սկզնաւորման եւ ալ աւելի բիրտ եղանակներով շարունակութեան համար:

1894-96-ի Համիտեան կոտորածները դատապարտած են ժամանակի առաջադէմ գործիչներ Ժան Ժորեսը, Վիքթոր Պերարը, Անատոլ Ֆրանսը, Եոհաննէս Լեփսիուսը, Լինչը եւ ուրիշներ:

1909-ին Ատանայի ջարդերու ձեռագիրը նոյնն էր, անիկա կազմակերպեց թիրաքական իշխանութիւնը, իրականացուց ազգայնամոլ խուժանը, մասնակցեցաւ թիրաքական բանակը: Ատանայի ջարդերուն զոհ գնաց շուրջ 30 հազար հայ: Ցեղասպանութեան փաստին առնչութեամբ երիտթիրաքերը դատավարութիւն կազմակերպեցին, որ սակայն ձեւական բնոյթ կրեց: Աւելին, արհեստական կազմակերպուած հրդեհի միջոցով դատավարութեան նիւթերը փորձեցին կրակի մատնել ու ոչնչացնել, թէւ շատ նիւթեր փրկուեցան եւ կը պահպանուին առ այսօր:

1915 Մայիս 24-ին Մեծ Բրիտանիան, Ֆրանսան եւ Ռուսիան հանդէս եկան երիտթիրաքական կառավարութեան սանձազերծած հայերու կոտորածներն ու ցեղասպանութիւնը դատապարտող յատուկ յայտարարութեամբ, ուր 1915 Ապրիլեան կոտորածները որակեցին, իբրեւ Թուրքիոյ նոր ոճիրը մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ: Արձանագրութեան մէջ մասնաւորապէս ըսուած էր. «Գրեթէ մէկ ամիսէ ի վեր, Հայաստանի թիրաք եւ քիւրտ բնակիչները օսմանեան հեղինակութիւններու թոյլտուութեամբ ու յաճախ անոնց նեցուկը ունենալով ջարդեր կը գործադրեն Հայերու դէմ: Նման ջարդեր տեղի ունեցան Ապրիլի կիսուն Էրզրումի մէջ (Կարին), Թերձան, Եդիսէ, Պիթլիս, Մուշ, Սասուն, Զեյթուն եւ ամբողջ Կիլիկիոյ մէջ: Վանի շրջակայ գրեթէ հարիւր գիւղերու հայերը բոլորն ալ սպաննուեցան եւ Վանի հայկական թաղամասը շրջապատուած էր քիւրտերու կողմէ: Միեւնոյն ժամանակ Օսմանեան կառավարութիւնը չարչրկեցին Կոստանդնուպոլսոյ անպաշտպան հայ բնակչութիւնը: Մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ գործուած Թուրքիոյ այս նոր ոճիրներու հանդէպ դաշնակից կառավարութիւնները հանրօրէն կը տեղեկացնեն Մեծ Դռան, որ թիրաք կառավարութեան բոլոր անդամները անհատապէս պատասխանատու պիտի համարուին, ինչպէս նաեւ բոլոր այն պաշտօնեաները, որոնք մասնակից դարձան այս ջարդերուն»:

1919-ին Կոստանդնուպոլսոյ Ռազմական յատուկ ատեանը իրականացուց երիտթիրաք պարագլուխներու դատավարութիւնը անոնց ներկայացնելով երկու մեղադրանք. Օսմանեան կայսրութիւնը պատերազմի մէջ ներքաշելու եւ կայսրութեան հպատակ

հայերու կոտորածները, ցեղասպանութիւնը ու բռնագաղթը իրականացնելու, որուն հիման վրայ երիտթիւրք պարագլուխներէն Թալէաթը, Էնվերը, Ճեմալը, Նազիմը, Քեմալ պէյը, Ճեմալ Ազմին եւ Նայիմ պէյը, Պեհետտին Շաքիրը հեռակայ կարգով դատապարտուեցան մահուան, որ յետագային ի կատար ածեցին Նեմեսիսի հայ վրիժառուները:

1919-ին կատարուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանին հասցուած վնասի գնահատումը:

1920-ին ստորագրուեցաւ Սեւրի խաղաղութեան պայմանագիրը, որուն 88-93-րդ յօդուածները կը վերաբերէին Հայաստանին եւ 1920 Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուիլսոնը Ուիլսոնը վաւերացուց Իրաւարար վճիռը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի սահմանին վերաբերեալ:

Վերոնշեալ փաստերը ցոյց կու տան, որ Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքով հայութեան ու Հայաստանի հասցուած վնասի հատուցումը, որ պիտի իրականացուէր Սեւրի խաղաղութեան դաշնագրի եւ Ուիլսոնի Իրաւարար վճիռի դրոյթներու գործադրումով, ինչպէս նաեւ պատճառուած նիւթական վնասի հատուցումով՝ որոշուած էր, ստորագրուած էր, վաւերացուած էր, սակայն չէր իրականացուած:

Աւելին, 1923-էն ետք այդ ամէնը միտումնաւոր կերպով մոռացութեան մատնուած է:

2. Հայոց ցեղասպանութեան դատապարտման ժամանակը
Միջազգային ընկերակցութիւնը Լոզանի խորհրդաժողովէն ետք՝ 1923-1965, Հայոց ցեղասպանութեան խնդիրը վարպետօրէն շրջանցեց եւ մոռացութեան մատնեց:

Մոռացութեան պատը հնարաւոր եղաւ քանդել 1965-ի Մեծ եղեռնի 50-ամեայ տարելիցի օրերուն Խորհրդային Հայաստանի մէջ բռնկած պահանջատիրութեան ցոյցերով, շարժումով եւ, մանաւանդ, 1973-1975-ին Արտերկրի մէջ ձեւաւորուած ազգային ազատագրական պայքարի՝ Գուրգէն Եանիկեանի, Գէորգ Աճեմեանի, Սիմոն Սիմոնեանի, Հայաստանի Ազատագրութեան Հայ Գաղտնի Բանակի, Հայոց ցեղասպանութեան Արդարութեան Մարտիկներու եւ այլ կազմակերպութիւններու եւ անհատներու մեծ ջանքերուն եւ զոհողութիւններուն գնով:

1965-1985 թուականները Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման տարիներն են: Այդ ժամանակ է, որ ազատագրական պայքարի ծաւալման զուգընթաց՝ համաշխարհային լրատուամիջոցները բառացիօրէն ողողուեցան հայութեան եւ Հայաստանի, ինչպէս նաեւ Հայոց ցեղասպանութեան վերաբերեալ բազմահատոր տեղեկութիւններով, հարցազրոյցներով, յօդուածներով, գիրքերով, հաղորդաշարերով ու ֆիլմերով...

1985-ը՝ Գորբաչովեան պերեստրոյքայի եւ 1987-ը Եւրոպական խորհրդարանի «Հայկական հարցի քաղաքական լուծման մասին» բանաձեւի ընդունման տարեթիւերն են, որոնց անմիջապէս յաջորդած են Սումգայիթի, Պաքուի, Գանձակի եւ այլ վայրերու մէջ բնակող հայ քաղաքացիներուն կոտորածը, բռնագաղթը եւ ԼՂՀ-ի ու ՀՀ-ի դէմ Ատրպէյճանի Հանրապետութեան սանձազերծած յարձակումը:

Նոր ժամանակներու հայ ազգային ազատագրական պայքարի երկրորդ փուլը Արցախեան ազատամարտն է՝ 1988-1994-ին, որուն յաղթական աւարտէն ետք, իսկապէս, որ պէտք է գար Հայոց ցեղասպանութեան դատապարտման եւ հատուցման ժամանակը՝ մանաւանդ որ, ազգովին դիմակայած էինք հայերու նոր ցեղասպանութիւն կազմակերպելու դաւադրութեան:

Ու թէեւ թանկարժէք ժամանակը կորսուած է, սակայն ամէն ինչ չէ, որ կորսուած է:

Պարզապէս, պէտք է ընդունիլ, որ Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման պարտադրուած գործընթացը աւարտած է եւ պէտք է անցում կատարել Հայոց ցեղասպանութեան միջազգային դատապարտման եւ հատուցման գործընթացին:

3. Հայոց ցեղասպանութեան ժամանակագրութեան հարցը՝ 1915-1923-ին, թէ՞ 1894-1923-ին:

Այս հարցով, իրաւական դիրքորոշման տեսակէտէ, կարելոր է, թէ ի՞նչ ժամանակահատուածի եւ որո՞ւն կողմէ իրականացուած է Հայոց ցեղասպանութիւնը: Այդ իմաստով մերժելի է 1915-1923-ի ձեւակերպումը: Ճիշդ է եւ պատմականօրէն փաստարկուած՝ 1894-1923 ձեւակերպումն ու ժամանակագրութիւնը, որովհետեւ երեք եւ ասելի իրար յաջորդող թիրաքական կառավարութիւններ՝ օսմանեան, երիտթիրքական, քեմալական, նոյնատիպ բնաջնջման գործողութիւններ իրականացուցած են հայութեան նկատմամբ: Համեմատելու համար կրնաք նայիլ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի 2011 թուականի Ապրիլ 24-ի դիմումը՝ ուղղուած Թուրքոյ Հանրապետութեան Նախագահ Ապտուլլահ Կիլիին:

Անպայման պէտք է յիշատակել նաեւ 1894-96-ին Ապտուլ Համիտ 2-ի կազմակերպած Համիտեան կոտորածները, 1909-ի Երիտթիրքերու կազմակերպած Ատանայի հայութեան կոտորածը, որոնք նոյնպէս Հայոց ցեղասպանութեան դրուագներէն են: Մենք ոչ իրաւական, ոչ քաղաքական, եւ ոչ ալ բարոյական իրաւունք ունինք անոնք անտեսելու եւ մոռացութեան մատնելու, առաւել եւս, որ անոնք Հայերու պահանջատիրութեան ապագայ քայլերու իմաստով խիստ կարելոր նշանակութիւն ունին ընդհանուր շղթայի մէջ:

4. Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքով հասցուած վնասի հատուցման ամբողջական փաթեթը:

Որպէսզի պատկերացում կազմենք Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքով հայերուն հասցուած վնասի հատուցման ամբողջական փաթեթին վերաբերեալ, հարկաւոր է պարզապէս յիշել թիրաքական իրար յաջորդող կառավարութիւններու՝ սուլթանական, երիտթիրքական, քեմալական, հանրապետական կողմէն իրականացուած բոլոր յանցագործութիւնները մարդկայնութեան եւ հայութեան նկատմամբ:

Պարզապէս թուարկենք զանոնք.

-Այլատեացութեան, ազգային գերազանցութեան ու սնապարծութեան, ռասիզմի գաղափարախօսութեան՝ Փանթիրքիզմի ձեւաւորում, տարածում եւ քարոզչութիւն թիրաքական շրջանակներու մէջ:

-Հայերու տարհանման եւ Հայոց ցեղասպանութեան ծրագրերու եւ գաղափարներու մշակում, տարածում, քարոզչութիւն:

-1894-23-ի ընթացքին հայութեան բնօրրանին՝ Հայկական լեռնաշխարհի մէջ, եւ Օսմանեան կայսրութեան տարածքին՝ Հայոց ցեղասպանութեան ծրագրին մէջ, քարոզչութիւն, նախապատրաստում, հրահրում եւ իրականացում, անոր ունեցուածքի յափշտակում եւ իւրացում: Երկու միլիոնէն աւելի հայերու ոչնչացում, կէս միլիոնէն աւելի հայերու բռնագաղթի կազմակերպում անոնց Բնօրրան Հայրենիքէն:

-1915-ին եւ անոր յաջորդող տարիներուն, հայերէն զատ՝ ասորիներու, յոյներու, արաբներու (յետագային՝ 1920-ականի կէսերէն սկսեալ, նաեւ քիւրտերու) կոտորածներու եւ ցեղասպանութեան իրականացում, անոնց ունեցուածքի յափշտակում եւ իւրացում:

-1918-ին, յարձակման ձեռնարկում Արեւելեան Հայաստանի հայութեան նկատմամբ, ապօրինի պայմանագրի պարտադրում նորաստեղծ Հայաստանի Հանրապետութեան:

-1918-ին Պաքուի հայերու ցեղասպանութեան իրականացում:

-1920-ին, յարձակման ձեռնարկում Հայաստանի Հանրապետութեան նկատմամբ, այնուհետեւ անօրինական եւ ապօրինի պայմանագրերու (1920-ին, Ալեքսանդրապոլի եւ 1921-ին, Մոսկուայի) պարտադրում յարձակման ենթարկուած կողմին:

-1937-ին Տերսիմի հայութեան կոտորածներու եւ ցեղասպանութեան իրականացում:

-1894-1923, 1923-2014 թուականներուն Հայոց քաղաքակրթական արժէքներու, ներառեալ՝ պատմաճարտարապետական յուշարձաններու եւ եկեղեցիներու եւ խաչքարերու աւերում, ոչնչացում:

-Հայոց եւ տարածաշրջանի այլ ժողովուրդներու պատմութեան, մշակոյթի եւ քաղաքակրթական այլ արժէքներու կեղծարարութիւն:

-Հայոց ցեղասպանութեան պատմական փաստի եւ իրողութեան ժխտում, ուրացում, մերժում՝ ցեղասպանութեան ժխտողականութիւն: Այս հարցով ժամանակ շահելու եւ հատուցումը յետաձգելու անիրատեսական ակնկալիքով՝ պատմաբաններու յանձնաժողովի ստեղծման առաջարկներ:

-Վուտրօ Ուիլսընի 1920 Նոյեմբեր 22-ի Իրաւարար վճիռով Հայաստանին յատկացուած տարածքի 94-ամեայ բռնագրաւում:

-1993-էն Հայաստանի Հանրապետութեան անօրինական շրջափակում:

Այս է ոչ ամբողջական ցանկը մարդկայնութեան եւ հայութեան դէմ թիրաքական իրարյաջորդ կառավարութիւններու իրականացուցած յանցագործութիւններու: Ատրպէյճանի իրականացուցած յանցագործութիւնները Թուրքիոյ ձեռագրի ու ծրագրի պատճենահանուած տարբերակներն են: Սակայն, անոնց մասին կը խօսինք այլ առիթով, այլ տեղ:

Առ այսօր չէ իրականացուած Արեւելեան Հայաստանին հասցուած վնասի չափը եւ 1923-ին յաջորդող ժամանակահատուածին այլ յանցագործութիւններու միջոցով հայութեան ու Հայաստանին հասցուած ողջ վնասին չափը: Սակայն այստեղ թուարկուած յանցագործութիւնները՝ ուղիղ կը մատնանշեն վնասները, որոնք կարելի է եւ պէտք է հաշուարկել եւ այդպէս պատրաստել Հայոց ցեղասպանութեան հետեւանքով հայութեան ու Հայաստանին հասցուած վնասի իրական չափը, վնասներու հատուցման ամբողջական փաթեթը:

Կրնանք փաստել, որ Հայոց ցեղասպանութիւնը մինչեւ այսօր կը շարունակուի եւ պիտի շարունակուի, քանի դեռ չէ իրականացուած յանցագործութեան դատապարտումը եւ պատճառուած վնասի ամբողջական հատուցումը: Եւ քանի դեռ հայութիւնը չէ վերագտած՝ ապրելու, զարգանալու եւ առաջընթացի իրաւական - քաղաքական, ազգային - պետական ամուր եւ անսասան հիմքերը:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողով (Խորհրդարան)
19.10.2014 թ.

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

յոյներու եւ պոնտացիներու ցեղասպանութիւնը դատապարտելու մասին

Նկատի ունենալով արխիւային նիւթերը,

նկատի ունենալով անցեալի բնութագրերը,

նկատի ունենալով, որ Արեւմտեան Հայաստանի մէջ հետեւողական կիրառական հալածանքի ենթարկուած են յոյները եւ պոնտացիները,

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը թիւ 33-06/04/2015-ի հրամանագրով կը յայտարարէ.

Յօդուած 1. Դատապարտել յոյներու եւ պոնտացիներու հանդէպ իրականացուած կոտորածները, որ տեղի ունեցած են Արեւմտեան Հայաստանի մէջ 1916-1923 թթ. ընթացքին, թիրաքական իրարյաջորդ կառավարութիւններու կողմէն՝ համաձայն ցեղասպանութեան համաժողովի համաձայնագրի 2-րդ յօդուածի, որ կը պահանջէ կանխարգիլել եւ պատժել ցեղասպանութեան յանցագործութիւնը:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ
06.04.2015 թ.

ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ

ասորիներու ցեղասպանութիւնը դատապարտելու մասին

Նկատի ունենալով արխիւային նիւթերը ներկայացուած Խաղաղութեան վեհաժողովին (1919 թ.),

նկատի ունենալով անցեալի բնութագրերը եւ փաստերը, որ ասորի-խալդիները հետեւողական հալածանքի ենթարկուած են Միջագետքի մէջ,

նկատի ունենալով ասորական հնագիտական ժառանգության ոչնչացման յայտնի փաստերը (2015 թ.),

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը թիւ 34-06/04/2015 հրամանագրով կը յայտարարէ.

Յօդուած 1. Դատապարտել ասորի-խալդիներու հանդէպ իրականացած կոտորածները, որ տեղի ունեցած են Միջագետքի մէջ՝ 1914-1923 թթ. ընթացքին, թիրաքական իրարյաջորդ կառավարութիւններու կողմէն՝ համաձայն ցեղասպանութեան համաժողովի համաձայնագրի 2-րդ յօդուածի, որ կը պահանջէ կանխարգիլել եւ պատժել ցեղասպանութեան յանցագործութիւնը:

Յօդուած 2. Դատապարտել ասորիներու պատմամշակութային հնագիտական ժառանգութեան ոչնչացումը, իբրեւ քաղաքակրթութեան դէմ իրականացած յանցագործութիւն:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ
06.04.2015 թ.

ՕՐԷՆՔ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԼԵԶՈՒԻ ՄԱՍԻՆ

Օրէնքի բովանդակութիւնը եւ նպատակը

Յօդուած 1. Սոյն օրէնքը կը պարունակէ հիմնական դրոյթներ արեւմտահայերէնի, ինչպէս նաեւ արեւելահայերէնի, գրաբարի, հայերէնի բարբառներու, ազգային փոքրամասնութիւններու, այլ ազգերու լեզուներու մասին: Օրէնքը կ'ընդգրկէ նաեւ դրոյթներ հանրային պատասխանատւութեան մասին, այն է՝ անհատին տալ հնարաւորութիւն լեզուի եւ անոր գործածման վերաբերեալ հանրային եւ միջազգային ոլորտներու մէջ: Ինչպէս նաեւ ժեստերու լեզուի ու Պրայելի համակարգի գործածման վերաբերեալ:

Յօդուած 2. Օրէնքի նպատակն է՝ երաշխաւորել արեւմտահայերէնի, ինչպէս նաեւ արեւելահայերէնի, գրաբարի եւ ազգային փոքրամասնութիւններու լեզուներու կարգավիճակը եւ գործածութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ: Օրէնքը նպատակ ունի պահպանելու եւ զարգացնելու արեւմտահայերէնը, արեւելահայերէնը, գրաբարը, հայերէնի բարբառները եւ ազգային փոքրամասնութիւններու լեզուական բազմազանութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական լեզուն

Յօդուած 3. Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական լեզուն հայերէնն է՝ գրական արեւմտահայերէնը:

Յօդուած 4. Արեւմտահայերէնը պետութեան եւ հասարակութեան միասնական լեզուն է, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան քաղաքացիներուն համար պէտք է ըլլայ հասանելի՝ կրթութեան եւ կենսագործունէութեան բոլոր ոլորտներուն մէջ:

Յօդուած 5. Հանրութիւնը յատուկ պարտականութիւն է պատասխանատուութիւն ունի գործածելու եւ զարգացնելու արեւմտահայերէնը:

Յօդուած 6. Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ լայն հնարաւորութիւններ կը ստեղծուին ուսանելու, տիրապետելու, գործածելու եւ զարգացնելու արեւմտահայերէնը եւ արեւելահայերէնը, ինչպէս նաեւ անոնց հիմք հանդիսացող գրաբարը:

Ազգային փոքրամասնութիւններու լեզուները

Յօդուած 7. Պետութիւնը եւ հանրութիւնը յատուկ պատասխանատուութիւն եւ պարտականութիւն ունին նպաստելու ազգային փոքրամասնութիւններու լեզուներու գործածութեան ու զարգացման:

Ժեստերու լեզուն եւ Պրայելի համակարգը

Յօդուած 8. Ժեստերու լեզուն եւ Պրայելի համակարգը կը գտնուին պետութեան հոգածութեան տակ:

Լեզուի գործածութիւնը պետական եւ հասարակական գործունէութեան ոլորտին մէջ

Յօդուած 9. Պետական եւ հասարակական գործունէութեան ոլորտին մէջ գործածուող պետական լեզուն գրական արեւմտահայերէնն է:

Յօդուած 10. Անհրաժեշտութեան պարագային, ազգային փոքրամասնութիւններու եւ օտարներու համար, պետութիւնը կ'ապահովէ թարգմանութեան միջոցով այլ լեզուներու գործածութիւնը:

Յօդուած 11. Պետական եւ հասարակական ոլորտի մէջ գործածուող լեզուն պէտք է ըլլայ գրական, մշակուած, պարզ ու հասկնալի եւ մշտապէս պէտք է ըլլայ պետութեան հոգածութեան առարկայ եւ գտնուի պետութեան վերահսկողութեան տակ:

Արեւմտահայերէն լեզուի բնականոն զարգացումը ապահովելու համար Կրթութեան նախարարութեան կազմին մէջ կը ստեղծուի «արեւմտահայերէն լեզուի պահպանման ու զարգացման ռազմավարութեան մշակման յանձնաժողով» եւ Արեւմտահայերէն լեզուի անաղարտ գործածութեան նպատակով «արեւմտահայերէն լեզուի հսկողութեան տեսչութիւն»:

Յօդուած 12. Արեւմտահայերէնը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական լեզուն է միջազգային յարաբերութիւններու ենթահողին մէջ:

Արմենակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

17.06.2015 թ.

ՈՒՂԵՐԶ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)

ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհրդի անդամ պետութիւնների խորհրդարաններին

(Լեոնային Ղարաբաղի Հանրապետության դեմ ուղղուած Ադրբեջանի Հանրապետության յարձակման վերաբերեալ)

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովը (Խորհրդարանը) խստօրէն դատապարտում է Ադրբեջանի Հանրապետութեան եւ նրա հրահրիչների, աննախադէպ յարձակողական եւ անպատասխանատու որոշումը լայնածաւալ ռազմական գործողութիւններ սկսել Լեոնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան դէմ, որը յանգեցրել է Արցախի հետ շփման գծի ողջ երկայնքով եւ Հայաստանի Հանրապետութեան հետ սահմաններում իրավիճակի կտրուկ սրացման եւ գերաճած ռազմական առճակատման, զրահատեխնիկայի, աւիացիայի ու հրետանու օգտագործմամբ: Կան բազմաթիւ զոհեր եւ վիրաւորներ Արցախի խաղաղ բնակչութեան շրջանում, այդ թում՝ կանանց եւ երեխաների:

Մերձաւոր Արեւելքի հակամարտութեան հրահրողները եւ Թուրքիայի Հանրապետութեան ղեկավարութիւնը, որպէսզի խուսափեն իրենց արարքների անխուսափելի պատասխանատուութիւնից, ձգտում են պատասխանատուութիւնը իրենց եւ Թուրքիայի Հանրապետութեան վրայից փոխանցել ՀՀ-ի եւ Արցախի սահմաններ՝ Ադրբեջանի Հանրապետութեան յարձակման միջոցով: Այսպիսով, փորձելով շեղել համաշխարհային հանրութեան ուշադրութիւնը իրենց իրական նպատակներից եւ յանցագործ ծրագրերից Մերձաւոր Արեւելքում, ու փրկել Թուրքիայի Հանրապետութիւնը եւ նրա հրահրողներին անխուսափելի պատասխանատուութիւնից:

Կոչ ենք անում միջազգային հանրութեանը, մասնաւորապէս այն երկրներին, որոնք ներգրաւուած են հակամարտութեան կարգաւորման գործընթացում, գործուն քայլեր ձեռնարկել, ստիպելով Ադրբեջանի Հանրապետութեանը դադարեցնել յարձակումը եւ հարկադրել խաղաղութեան:

Հակամարտութեան յետագայ վատթարացումը կարող է յանգեցնել անկանխատեսելի հետեւանքների, ինչպէս ադրբեջանական, այնպէս էլ թիրքական կողմի համար: Ամէն ինչ կ'աւարտուի այնտեղ, որտեղ սկսուել է, այդ թում, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հաստատմամբ՝ Արեւմտեան Հայաստանում:

Արմէն Տէր-Սարգսեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ
03.04.2016թ.

Օ Ր Է Ն Ք

**«Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը վաւերացնելու մասին,
ստորագրուած 10 օգոստոս 1920 թ., Մերում»**

Ընդունուած է՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) կողմից, 23 յունիս 2016 թ.

Նկատի առնելով, որ Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը՝ խաղաղութեան պայմանագիր է,

հաշուի առնելով, որ Մերի խաղաղութեան պայմանագրի ստորագրումից ի վեր Մերձաւոր Արեւելքում չեն դադարում զինեալ հակամարտութիւնները,

հաշուի առնելով, որ Մերի խաղաղութեան պայմանագրի վաւերացումը կարող է վճռական քայլ հանդիսանալ Մերձաւոր Արեւելքում իրական խաղաղութեան ու համագործակցութեան հաստատման,

հաշուի առնելով, որ Մերի խաղաղութեան պայմանագրով են հաստատուել Մերձաւոր Արեւելքի պետութիւնների սահմանները, այդ թւում՝ Հայաստան պետութեան սահմանը, որի վերաբերեալ կայացուել է Իրաւար վճիռ, որը սակայն կեանքի չի կոչուել.

Յօդուած 1.

Վաւերացնել Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը, ստորագրուած 10 օգոստոս 1920 թ. Մերում, ինչպէս նաեւ նոյն օրը ստորագրուած լրացուցիչ պայմանագրերի Հաւելուածները:

Յօդուած 2.

Հետապնդել ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուդրոյ Վիլսոնի Իրաւարար վճռի Պաշտօնավարութեան հրամանի իրականացման գործընթացը, ստորագրուած 22 նոյեմբեր 1920 թ.:

Յօդուած 3.

Սոյն օրէնքի կրկնօրինակն ուղարկել Ֆրանսիայի Հանրապետութեան Կառավարութիւն:

Յօդուած 4.

Սոյն օրէնքը ուժի մէջ է մտնում ստորագրման պահից:

Արմէնակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

24 յունիս 2016 թ.

Օ Ր Է Ն Ք

«Ծովային Իրաւունքի մասին» Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) վաւերացնելու մասին, ստորագրուած 10 դեկտեմբերի 1982 թ.՝ Մոնտեգո-Բէյ քաղաքում,

եւ 29 յուլիսի 1994 թ. «Ծովային Իրաւունքի մասին» Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) XI մասի համաձայնութեան իրականացման վերաբերեալ»

Ընդունուած է՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) կողմից,
8 օգոստոս 2016 թ.:

Ղեկավարուելով ծովային իրաւունքին վերաբերող բոլոր հարցերը փոխըմբռնման եւ համագործակցութեան ոգով կարգաւորելու ցանկութեամբ եւ գիտակցելով սոյն Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ)՝ որպէս խաղաղութեան, արդարութեան եւ աշխարհի բոլոր ժողովուրդների համար առաջադիմութեան ապահովման գործում կարեւոր ներդրումի պատմական նշանակութիւնը, նկատի ունենալով, որ 1958 եւ 1960 թուականներին ժնեւում կայացած ծովային իրաւունքի վերաբերեալ Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան խորհրդաժողովներից յետոյ տեղի ունեցած զարգացումներն ընդգծեցին ծովային իրաւունքի նոր, բոլորի կողմից ընդունելի Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) մշակման անհրաժեշտութիւնը,

գիտակցելով, որ ծովային տարածութեան հիմնախնդիրները սերտօրէն փոխկապակցուած են եւ պէտք է դիտուեն որպէս մէկ ամբողջութիւն,

ճանաչելով սոյն Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) միջոցով հաստատելու եւ իրապէս արժեւորելու բոլոր պետութիւնների ինքնիշխանութեան ցանկութիւնը, այնպիսի մի իրաւական ռեժիմ սահմանելու ծովերի ու օւկիանոսների համար, որը կնպաստի միջազգային հաղորդակցութիւններին եւ ծովերն ու օւկիանոսները խաղաղ նպատակներով օգտագործելուն, դրանց պաշարների արդարացի եւ արդիւնաւէտ օգտագործմանը, կենդանի պաշարների պահպանմանը, ծովային միջավայրի հետազօտմանը, պաշտպանութեանը եւ պահպանմանը,

հաշուի առնելով այն փաստը, որ այդ նպատակների նուաճումը կնպաստի արդարացի եւ իրաւահաւասար միջազգային տնտեսական կարգի հաստատմանը, որի պայմաններում հաշուի կ'առնուեն ողջ մարդկայնութեան շահերն ու պահանջները եւ, մասնաւորապէս, ինչպէս ափամերձ, այնպէս էլ դէպի ծով ելք չունեցող զարգացող պետութիւնների յատուկ շահերն ու պահանջները,

ձգտելով սոյն Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) միջոցով զարգացնել այն սկզբունքները, որոնք ամրագրուած են 1970 թուականի դեկտեմբերի հ. 17 2749 (XXV) բանաձեւում, որում Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Գլխաւոր ասամբլեան հանդիսաւոր կերպով *inter alia* յայտարարել է, որ ծովերի ու օւկիանոսների յատակի շրջանը եւ դրանց ընդերքը՝ ազգային իրաւագործիւնից դուրս, ինչպէս նաեւ դրանց պաշարները հանդիսանում են մարդկայնութեան ընդհանուր ժառանգութիւնը, որոնց հետախուզումը եւ շահագործումը իրականացում է յանուն ողջ մարդկայնութեան բարեկեցութեան՝ անկախ պետութիւնների աշխարհագրական դիրքից,

վստահ լինելով, որ սոյն Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) միջոցով ծովային իրաւունքի կողիֆիկացիան եւ առաջադիմական զարգացումը կը նպաստեն խաղաղութեան, անվտանգութեան, բոլոր պետութիւնների միջեւ համագործակցութեան եւ բարեկամական յարաբերութիւնների ամրապնդմանը՝ արդարութեան եւ իրաւահաւասարութեան սկզբունքներին համապատասխան, ինչպէս նաեւ աշխարհի

բոլոր ժողովուրդների տնտեսական եւ սոցիալական առաջադիմութեանը՝ Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Կանոնադրութեան մէջ ամրագրուած նպատակներին ու սկզբունքներին համապատասխան,

հաստատելով, որ սոյն Կոնուենցիայով չկարգաւորուող հարցերը շարունակում են կարգաւորուել ընդհանուր միջազգային իրաւունքի նորմերով ու սկզբունքներով.

Յօդուած 1.

Վաւերացնել՝ «Ծովային Իրաւունքի մասին» Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ), ստորագրուած 10 դեկտեմբերի 1982 թ.՝ Մոնտեգո-Բէյ քաղաքում, եւ 29 յուլիսի 1994 թ. «Ծովային Իրաւունքի մասին» Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) XI մասի համաձայնութեան իրականացման վերաբերեալ:

Յօդուած 2.

Օրէնքի կրկնօրինակն ուղարկել Միաւորուած Ազգերի Կազմակերպութեան Գլխաւոր Քարտուղարին:

Յօդուած 3.

Սոյն օրէնքը ուժի մէջ է մտնում ստորագրման պահից:

Արմէնակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

9 օգոստոս 2016 թ.

Օ Ր Է Ն Ք

«Պետութիւնների իրաւունքների եւ պարտականութիւնների մասին» Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) (ստորագրուած 26 դեկտեմբեր 1933 թ., համաամերիկեան պետութիւնների 7-րդ միջազգային համաժողովում (Մոնտեիդէյի Կոնուենցիայ), որպէս պետութիւնների իրաւունքներ եւ պարտականութիւններ ճանաչելու մասին»

Ընդունուած է՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) կողմից,

8 հոկտեմբեր 2016 թ.:

Համաձայն՝

- Ռուսաստանի Կառավարութեան Հռչակագրի «Թիրքահայաստանի մասին» («Արեւմտեան Հայաստանի մասին»), 13 յունուար 1918 թ.,
- Դաշնակից Տէրութիւնների Գերագոյն Խորհրդի կողմից դէ ֆակտոյ (de facto) Հայաստան պետութեան անկախութեան ճանաչման, Փարիզի Վեհաժողովի ժամանակ, 19 յունուար 1920 թ.,
- Դաշնակից Տէրութիւնների Գերագոյն Խորհրդի կողմից դէ իւրէ (de jure) Հայաստան պետութեան անկախութեան ճանաչման, Փարիզ, 11 մայիս 1920 թ.,

- ԱՄՆ Սենատի որոշման, որը ճանաչում էր Հայաստանի Հանրապետության անկախությունը, Թիւ 359, 11 մայիս 1920 թ.,
- Մերի խաղաղության պայմանագրի 88-րդ, 89-րդ եւ 93-րդ յօդուածների, 10 օգոստոս 1920 թ.,
- ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուդրոյ Վիլսոնի կայացրած Իրաւարար վճռի Հայաստանի եւ Թուրքիայի սահմանի վերաբերեալ, 22 նոյեմբեր 1920 թ.,

հաշուի առնելով՝

- «Գաղութացուած երկրներին անյապաղ անկախութիւն շնորհելու մասին» ՄԱԿ-ի Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ), 14 դեկտեմբեր 1960 թ.,
- «Բնիկ ժողովուրդների իրաւունքների մասին» ՄԱԿ-ի Հռչակագիրը, 13 սեպտեմբեր 2007 թ.,

հիմնուելով՝

- Հայաստանի Հայերի Ազգային Խորհրդի հիմնադիր ժողովի որոշման - 17.12.2004 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդարանի պատգամաւորների ընդունած հռչակագրի - 20.01.2007 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութիւն կազմելու մասին հռչակագրի - 04.02.2011 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի չեզոքութեան մասին որոշման - 29.03.2011 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան դրօշի մասին հրամանագրի - 21.10.2011 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի հայերի ինքնապաշտպանութեան ուժերի ստեղծման մասին հրամանագրի - 26.12.2012 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման մասին հռչակագրի - 24.05.2013 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի հրամանագրի (թիւ 12), Որոշում՝ յիշեցում, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վերաբերեալ, որը հանդիսանում է 1920 թ.-ի Հայկական պետութեան շարունակութիւնը - 23.02.2014 թ.,
- Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան զինանշանի մասին հրամանագրի - 06.04.2015 թ.,

նկատի առնելով՝

«Պետութիւնների իրաւունքների եւ պարտականութիւնների մասին» Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) (Մոնտեւիդեոյի Կոնուենցիայ) 1-ին, 3-րդ, 6-րդ, 7-րդ եւ 16-րդ յօդուածների պահանջները, որտեղ նշուած են պետութեան յատկանիշները եւ իրաւունքները, որպէս միջազգային իրաւունքի սուբյեկտ.

1-ին յօդուած - մշտական բնակչութիւն, որոշակի տարածք, կառավարութիւն, այլ պետութիւնների հետ յարաբերութիւնների մէջ մտնելու ունակութիւն,

3-րդ յօդուած - պետութեան քաղաքական գոյութիւնը կախուած չէ այլ պետութիւնների ճանաչումից,

6-րդ յօդուած - ճանաչումը հանդիսանում է անխօս եւ անհերքելի,

7-րդ յօդուած - պետութեան ճանաչումը կարող է լինել ուղիղ կամ ըստ կանխադրման,
16-րդ յօդուած - սոյն Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) բաց է միանալու այն
պետութիւնների համար, որոնք Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ) կողմ չեն հանդիսանում,

Յօդուած 1.

Ընդունել եւ ճանաչել «Պետութիւնների իրաւունքների եւ պարտականութիւնների
մասին» Համաձայնագիրը (Կոնուենցիայ) (ստորագրուած 26 դեկտեմբեր 1933 թ.,
համաամերիկեան պետութիւնների 7-րդ միջազգային համաժողովում (Մոնտեւիդէոյի
Կոնուենցիայ), որպէս պետութիւնների իրաւունքներ եւ պարտականութիւններ:

Յօդուած 2.

Սոյն օրէնքի կրկնօրինակը ուղարկել Ամերիկեան պետութիւնների կազմակերպութեան
գլխաւոր քարտուղարութիւն:

Յօդուած 3.

Սոյն օրէնքը ուժի մէջ է մտնում ստորագրման պահից:

Արմէնակ Աբրահամեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) Նախագահ

8 հոկտեմբեր 2016 թ.

ԳԼՈՒԽ V

ՇՐԱԳՐԱՅԻՆ ՅՕԴՈՒԱԾՆԵՐ ԵՒ ԵԼՈՑԹՆԵՐ

Ո՞րն է Թուրքիայի Հանրապետության արևելեկան սահմանը հարեւանների հետ

Ահմեդ Դաւութօղլուն ՍՈՒ-24-ի կործանումը համարել է իրաւաչափ: Մասնաւորապէս «ինչպէս տեղեկացնում է Gazeta.ru-ն՝ վկայակոչելով SkyNews-ին, Ա. Դաւութօղլուի խօսքերով՝ Թուրքիան պարտաւոր է եղել արձագանքել իր օդային տարածքի խախտմանը»:

Դաւութօղլուն խեղաթիւրում է փաստերը, որովհետեւ այդ իրաւունքը նրան տուել են միջազգային հանրութեան հիմնական դերակատարներից շատերը: Ահաւասիկ նրան անմիջապէս ձայնակցում է ՆԱՏՕ-ի ղեկավարը. «Russia Today-ը յայտնում է, որ ՆԱՏՕ-ի գլխաւոր քարտուղար Սթոյթենբերգի յայտարարութեան համաձայն՝ կառոյցը գտնում է, որ ռուսաստանեան օդանաւը խախտել է Թուրքիայի օդային տարածքը»:

Սակայն պարոնայք, ո՞րն է Թուրքիայի Հանրապետության օդային տարածքը եւ դա արդեօ՞ք իրաւաչափ է ցամաքային տարածքին, սահմանին: Փաստերն այլ բան են ասում:

Յիշեցնենք դրանցից մի քանիսը.

-1918 թ. հոկտեմբերի 30-ին Դաշնակիցների եւ Թուրքիայի միջեւ կնքուած Մուդրոսի զինադադարի 16-րդ յօդուածի համաձայն՝ Թուրքիան պարտաւորում էր իրականացնել «Հեջասի, Ասիրի եւ Եմենի, Սիրիայի եւ Միջագետքի բոլոր կայազօրների յանձնումը դաշնակցային հրամանատարութեանը...», Թուրքական զօրքերի դուրս բերումը Կիլիկիայիցէ:

-1920 թ. Նոյեմբերի 22-ից յետոյ, ԱՄՆ Նախագահ Վուդրոյ Վիլսոնի կայացրած Իրաւարար վճռի համաձայն՝ թիւրքական զինուած ուժերը պարտաւոր էին դուրս գալ Արեւմտեան Հայաստանի չորս վիլայեթներից:

Այսու, հաշուի առնելով նաեւ 1920 թ. օգոստոսի 4-ի Կիլիկիայի անկախութեան հռչակման փաստը, ապա ստացւում է ամբողջովին հակաիրաւական եւ անօրինական մի գործընթաց, երբ Թուրքիայի Հանրապետութեան զինուած ուժերը

ա) արդէն շուրջ 95 տարի է, ինչ բռնազաւթուած են պահում Արեւմտեան Հայաստանը եւ Կիլիկեան Հայաստանը,

բ) երբ այդ նոյն բռնազաւթուած տարածքներից նորանոր յարձակումների սպառնալիքներ են ստեղծում տարածաշրջանի ժողովուրդների եւ երկրների համար:

Ճիշտ այնպէս, ինչպէս դա պատահեց Քեսայի բռնազաւթման դէպքում, ինչպէս դա տեղի ունեցաւ Ռուսաստանի Դաշնութեան զինուած ուժերին պատկանող ռազմական օդանաւի հետ:

Հետևաբար, միջազգային յարաբերությունների դաշտում խաղացողներին արժե՞ յիշեցնել, որ նրանց իսկ լուռ թողտուութեամբ եւ համաձայնութեամբ են տեղի ունեցել «իրաւաչափութեան խախտումներ», որոնք էլ յանգեցրել են նոր «իրաւաչափ խախտումների» այժմեան աշխարհի բոլոր տաք ու տաքացող կէտերում, այդ թւում՝ Բելրութում, Սինայում, Փարիզում, Մալիում...

Եւ արժե՞ արդեօք հիմա Եւրոպաւումենտի պատգամաւորներին յիշեցնել, որ նրանք նոյնքան մեղսակցութիւն ունեն սոյն իրադարձութիւնների համատեքստում, երբ 1987 թ. յունիսի 18-ին ընդունելով «Հայկական Հարցի քաղաքական լուծման մասին» բանաձեւը այնտեղ նշում էին, թէ Եւրոպական պառլամենտը «գտնում է, որ ողբերգական իրադարձութիւնները, որ տեղի ունեցան 1915-1917 թուականներին Օսմանեան կայսրութեան տարածքում հայերի նկատմամբ, հանդիսանում են ցեղասպանութիւն, համաձայն «Ցեղասպանութեան յանցագործութիւնը կանխարգելելու եւ դրա համար պատժի մասին» Համաձայնագրի (Կոնուենցիայ), ընդունուած ՄԱԿ-ի Գլխաւոր Խորհուրդի կողմից 1948 թուականի դեկտեմբերի 9-ին: Նշում է միաժամանակ, որ ժամանակակից Թուրքիան պատասխանատու չի կարող համարուել Օսմանեան կայսրութեան հայ բնակչութեան ողբերգութեան համար եւ ամենայն հաստատակամութեամբ ընդգծում է, որ պատմական այդ իրադարձութիւնների ճանաչումը, որպէս ցեղասպանութեան՝ առիթ չի կարող հանդիսանալ քաղաքական, իրաւական կամ նիւթական որեւէ պահանջի այսօրուայ Թուրքիայի նկատմամբ»:

Ի՞նչպէս էր անդրադառնալու այս ոչ իրաւաչափ որոշումը յետագայում... Ի՞նչպէս էր անդրադառնալու այն ոչ իրաւաչափ որոշումը, երբ Թուրքիայի Հանրապետութեանը թոյլ տրուեց բռնագաւթել Արեւմտեան Հայաստանը, ապա Կիլիկեան Հայաստանը, ապա Ալեքսանդրեթի սանջակը, ապա յետագայում անպատիժ ոչնչացնել հայկական պատմաճարտարապետական ու քաղաքակրթական հետքը Հայաստան աշխարհում եւ նրան յարակից տարածքներում... Եւ անպատիժ ժխտել Հայերի ցեղասպանութեան իրողութիւնը, այդպիսով իրականացնել նոր ցեղասպանութեան քարոզչութիւն: Ի՞նչպէս էր անդրադառնալու... եթէ ոչ բումերանգի հետագծով:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետականաստեղծ կառոյցները 2012-2015 թթ. ընթացքում բազմիցս դիմել են ՄԱԿ-ի Անվտանգութեան Խորհրդին եւ Սերի խաղաղութեան դաշնագիրը ստորագրած պետութիւններին Արեւմտեան Հայաստանի (ներառեալ Կիլիկիայի) տարածքը ապառազմականացնելու առաջարկով:

Առաջարկը հիմնաւորուել է նաեւ նրանով, որ 2011 թ. Մարտի 29-ին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը որոշում է ընդունել «Արեւմտեան Հայաստանի հայերի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Մշտական, զինուած, դրական չեզոքութեան մասին», ինչը նշանակում է, որ Թուրքիայի Հանրապետութեան զինուած ուժեր չեն կարող լինել նուազագոյնը վիլսոնեան Իրաւաբար վճռով Հայաստանին յատկացուած այդ տարածքներում:

Առաջարկուել է սկսել միանգամայն իրաւական եւ օրինական (եւ իրաւաչափ) մի գործընթաց, որի նպատակն է լինելու Թուրքիայի Հանրապետութեան զարթիչ ուժերի դուրս բերումը Հայաստանի բռնազաւթուած տարածքներից, մասնաւորապէս Արեւմտեան Հայաստանից եւ Կիլիկեան Հայաստանից:

Արեւմտեան Հայաստանի հայերը՝ իրենց ինքնութեան, բնիկութեան, քաղաքացիութեան եւ պետականաստեղծ իրաւասութիւնների համաձայն, վճռական են պաշտպանելու իրենց իրաւական-քաղաքական բոլոր իրաւունքները Արեւմտեան Հայաստանի նկատմամբ, այդ թւում՝ տարածքի վերջնական ապառազմականացման՝ զարթիչ ու օտար ուժերից:

Այդպէս միայն կարող են իրաւականութիւնը եւ իրաւաչափութիւնը համապատասխանել, այլապէս բոլոր ճանապարհները չէ որ տանում են դէպի խաղաղութիւն, խաղաղ համակեցութիւն եւ ազգամիջեան ու միջպետական յարաբերութիւնների բնականոն զարգացում աշխարհում:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան
Լրատուական Բաժին
25.11.2015 թ.

Հայկական Հարցը՝ եւ Թուրքիոյ նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը, մարտահրաւերներ եւ սպառնալիքներ

(Յատուկ զեկոյց Մերձաւոր Արեւելքի հարցով «REGNUM» Ռուսաստանի դաշնային լրատուական գործակալութեան կազմակերպած «Թուրքիոյ վարած ներկայի նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը՝ մատահրաւերներ ու սպառնալիքներ» անուանումով միջազգային խորհրդածողովին, Ռուսաստանի, Հայաստանի, Սուրիոյ, Իրանի, Թուրքիայի, Իրաքի եւ Իսրայէլի ճանչցուած քաղաքագէտներու եւ փորձագէտներու մասնակցութեամբ:)

Թուրքիայի Հանրապետութեան վարած ներկայ նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը՝ ըստ էութեան, Օսմանեան կայսրութեան եւ Թուրքիայի Հանրապետութեան 1894-1923 թթ.-ուն վարած քաղաքականութեան կրկնութիւնն է, որն ալ սպառնալիքներ ու մարտահրաւերներ պարունակող իւրիստ վտանգաւոր քաղաքականութիւն մըն է Թուրքիայի Հանրապետութեան մէջ ապրող ժողովուրդներուն եւ Մերձաւոր արեւելեան տարածաշրջանի երկիրներուն եւ ժողովուրդներուն համար:

Օսմանեան կայսրութիւնը պատմութեան մէջ յայտնի է որպէս ժողովուրդներու հանրաբանտ: Քանի որ Օսմանեան կայսրութիւնը հարիւրամեակներ շարունակ արգելափակած էր կայսրութեան տարածքին ապրող ժողովուրդներու ազատութեան եւ քաղաքակրթական զարգացման հնարաւորութիւնն ու բնական իրաւունքը: Սակայն իրավիճակը շատ աւելի սրուեցաւ ու վատթարացաւ՝ երբ 19-րդ դարու առաջին կէսին

սկսեալ, կայսրութիւնը որգեգրեց նախ պանօսմանիզմի, ապա 1873-1874 թթ.-էն նաեւ պանթիւրքիզմի քաղաքականութիւնը:

Սա հանգեցուց կայսրութեան մէջ ապրող ժողովուրդներու՝ առաջին հերթին քրիստոնէաներու, ցեղասպանութեանն ու բռնագաղթին: 1916-1923 թթ.-ուն ցեղասպանութեան ու բռնագաղթի ենթարկուեցան յոյները, 1914-1923 թթ.-ուն ասորիները, իսկ ամբողջ 1894-1923 թթ.-ուն ընթացքին՝ հայերը: Աւելի քան 30 տարի տեւած, եւ 19-րդ դարու վերջն ու 20-րդ դարու սկիզբը ընդգրկած մեծագոյն յանցագործութեան հետեւանքով՝ ինչը իրականացուցին թիւրքական երեք զիւարթ յաջորդող կառավարութիւնները, սուլթանական, երիտթիւրքական, քեմալական, հազարամեակներ շարունակ Բնօրրան Հայրենիքի՝ Հայկական Լեռնաշխարհի մէջ ապրող աւելի քան 1.5 միլիոն հայեր ցեղասպանութեան ենթարկուեցան, նոյնքան ալ բռնագաղթի ու աքսորի, իսկ հարիւր հազարաւորներ՝ այդ շարքին կանայք ու երեխաներ, բռնի մահմեղականացման:

Հայերու ցեղասպանութիւնը առաջին անգամ դատապարտեցին Մեծն Բրիտանիան, Ֆրանսան եւ Ռուսաստանը՝ 1915 թ.-ի Մայիս 24-ին, զայն որակելով որպէս «Յանցագործութիւն՝ մարդկայնութեան դէմ», տեղեկացնելով, որ անոր «կազմակերպիչները եւ իրականացնողները ենթակայ պիտի ըլլան քրեական պատասխանատուութեան»: Յետագային աշխարհի յառաջադէմ շարք մը պետութիւններ ճանչցան ու դատապարտեցին թիւրքական իշխանութիւններու հրեշաւոր յանցագործութիւնները: Ճանաչման ու դատապարտման այդ գործընթացը կը շարունակուի նաեւ այսօր: Յատկանշական է, որ նոյնիսկ թիւրքական պետութիւնը՝ ռազմական յատուկ ատեանի միջոցով, Կոստանդնուպոլսի մէջ 1919-1920 թթ.-ուն իրականացուց երիտթիւրքական կառավարութեան պարագլուխներու դատաւարութիւնը՝ որոնցմէ շատերուն համար մահուան դատաւճիռներ արձակեց:

Եթէ 19-րդ դարու վերջաւորութեան ճնունդ առաւ Հայկական Հարցը՝ ապա հայկական իրաւունքներուն շուրջ, այդ շարքին՝ Հայաստան պետութեան վերաբերեալ որոշումները կայացուեցան 20-րդ դարու սկիզբին, 1918-1920 թթ.-ուն:

Յիշենք զանոնք.

- 1918 թ.-ի Յունուար 11-ին Ռուսաստանի Կառավարութիւնն ընդունեց «Թիւրքահայաստանի մասին» Հռչակագիրը,
- 1920 թ.-ի Յունուար 19-ի Փարիզի Վեհաժողովի ժամանակ՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդը դէ ֆակտո (de facto) ճանչցաւ Հայաստան պետութեան անկախութիւնը,
- 1920 թ.-ի Մայիս 11-ին՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդը դէ Յուրէ (de jure) ճանչցաւ Հայաստան պետութեան անկախութիւնը,
- 1920 թ.-ի Օգոստոս 10-ին՝ կնքուեցաւ Սերի խաղաղութեան պայմանագիրը, որու 88-93-րդ յօդուածները կը վերաբերին Հայաստանին,
- 1920 թ.-ի Նոյեմբեր 22-ին՝ ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուդրո Ուիլսոնը կայացուց Իրաւարար վճիռ, Հայաստանի եւ Թուրքիայի սահմանին վերաբերեալ:

Ներկայ Թուրքիայի Հանրապետության իշխանությունները ո՛չ միայն կը շարունակեն վարել Հայերու ցեղասպանության ժխտողականության քաղաքականություն, ո՛չ միայն կը մերժեն ճանչնալ հայերուն եւ Հայաստան պետութեան 1918-1920 թթ.-ու ընթացքին տրուած իրաւունքները՝ այլեւ կրկին որդեգրելով ու շարունակելով նախորդ թիրաքական կառավարություններու պանօսմանիզմական ու պանթիրքիզմական քաղաքականութիւնը, նոր սպառնալիքներ ու մարտահրաւերներ կը ստեղծեն հանրապետութեան մէջ եւ անկէ դուրս՝ տարածաշրջանի մէջ ապրող ժողովուրդներուն եւ պետություններուն համար:

Թուրքիայի Հանրապետութեան նոր-օսմանական քաղաքականութեան սպառնալիքն ամբողջութեամբ ի յայտ եկաւ՝ Մերձաւոր Արեւելքի Իրաքեան եւ Սուրիական պատերազմներուն ժամանակ, երբ հանրապետութեան իշխանութիւնը սկսեցաւ բացայայտ աջակցիլ Սուրիական ընդդիմութեան, այդ շարքին՝ ծայրահեղ ընդդիմադիր խմբաւորումներուն: Ատոնք հանգեցուցին՝ Սուրիոյ հիւսիսային տարածքներ ներխուժման, Հալէպի մէջ հումանիտար աղէտի բռնկման, բռնի տեղահանուածներու հարցով Եւրոպան ահաբեկելու գործողություններուն:

Եւ միանգամայն ճիշդ նշեց Ռուսաստանի Նախագահ Վլադիմիր Պուտինը, երբ 24 Նոյեմբեր 2015 թ.-ին Սուրիոյ մէջ ռուսական ռազմատիեզերական ուժերու ումբակոծիչ ՍՈՒ-24-ի խոցումը Թուրքիոյ կողմէ՝ որակեց որպէս «...հարուած, որ թիկունքէն մեզի հասցուցին ահաբեկիչներու աջակիցները»:

Յատկանշական է, որ 9 Նոյեմբեր 2016 թ.-ին Եւրոյանձնաժողովն իր ամենամեայ զեկոյցին մէջ Թուրքիային կը մեղադրէ այն բանով, որ այդ երկրին մէջ կը տարածուին յայտարարություններ՝ որոնք ատելութիւն կը սերմանեն հայերու նկատմամբ, կը հրապարակուին ելոյթներ ու սպառնալիքներ՝ ուղղուած բնիկ ժողովուրդներու, ազգային եւ կրօնական փոքրամասնություններու դէմ: Առանձնապէս կը շեշտուի, որ «Թուրքիոյ իշխանությունները կը շարունակեն կոշտ արձագանգել Հայերու ցեղասպանութեան ճանաչման փաստերուն՝ այս կամ այն երկրի մէջ»: Եւրոյանձնաժողովը Թուրքիային նաեւ կը մեղադրէ 2016 թ.-ին Լեռնային Ղարաբաղի մէջ տեղի ունեցած Ապրիլեան չորսօրեայ պատերազմին բացայայտօրէն Ատրպէյջանին աջակցելուն համար: Եւ «Այս ամէնը խորին մտահոգություններ կ'առաջացնէ», - կ'ըսէ զեկոյցը:

Ինչպէս նաեւ Արցախեան պատերազմի օրերուն՝ որտեղ Թուրքիայի Հանրապետութեան ներկայ դեկավարութիւնը փորձելով շեղել համաշխարհային հանրութեան ուշադրութիւնն իր իրական նպատակներէն ու գործողություններէն, ինչպէս նաեւ անխուսափելի պատասխանատուութենէն՝ կը ձգտէր Ատրպէյջանի Հանրապետութեան կողմէ սանձազերծուած Ապրիլեան չորսօրեայ նախայարձակման միջոցով մոռացութեան տալ այդ խնդիրները, ու փոխադրել ՀՀ-ի եւ Արցախի սահմաններ: Աւելորդ է ըսել, որ ասոնք չեն յաջողիր իրականացուիլ՝ եւ ամէն ինչ կ'աւարտուի անտեղ ուրկէ սկսած է, այդ շարքին՝ Արեւմտեան Հայաստանի մէջ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան հաստատմամբ:

Մինչդեռ պետք չէ մոռնալ, որ 1920 թ.-ին կնքուած Մերի խաղաղութեան պայմանագիրը՝ ըստ էութեան խաղաղութեան պայմանագիր է, եւ զայն վաւերացնելու, անոր բոլոր որոշումներն յարգելու եւ իրականացնելու միջոցով միայն՝ հնարաւոր է Մերձաւոր Արեւելքի մէջ հաստատել կայուն խաղաղութիւն, ու իրական համագործակցութիւն:

Մերի խաղաղութեան պայմանագիրի առաքելութիւնը աւարտուած չէ՝ տարածաշրջանին համար: Հայերու, ասորիներու, յոյներու, ալեիներու, արաբներու, քրդերու եւ նոյնիսկ թիւրքերու իրաւունքները յարգելով եւ զանոնք իրականացնելով միայն՝ հնարաւոր է իրականացնել այդքան սպասուած խաղաղութիւնն ու խաղաղ համակեցութիւնը տարածաշրջանին մէջ, այդ շարքին՝ հայերուն եւ Հայաստան պետութեան վերաբերող Մերի խաղաղութեան պայմանագիրի յօդուածներն ու Ուիլսընեան Իրաւարար վճիռը կեանքի կոչելու միջոցով:

Այլ ճանապարհներ՝ որոնց շարքին նոր-օսմանիզի քաղաքականութեան շարունակումը Թուրքիայի Հանրապետութեան կողմէ, խիստ վտանգաւոր սպառնալիքներ ու մարտահրավերներ կը պարունակեն տարածաշրջանին ապրող բոլոր ժողովուրդներուն համար:

Տակաւին հնարաւորութիւնն ունինք խուսափելու անկէ, ունինք հնարաւորութիւնը յարգելու իրարու իրաւունքները, եւ խաղաղ ճանապարհով կեանքի կոչելու զանոնք: Շտապենք քանզի վաղը ուշ պիտի ըլլայ: Մենք կը հաւատա՛նք, որ այս պարագային՝ առողջ բանականութիւնն ու բարի կամքը պիտի յաղթեն:

Արմէն Տէր-Սարգսեան՝
Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ
17.11.2016 թ.

Հայ Ժողովուրդի մշակութային ու հոգեւոր արժէքներու իւրացումն ու ոչնչացումը՝ եւ Թուրքիոյ նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը, մարտահրաւերներ եւ սպառնալիքներ

(Յատուկ զեկոյց՝ Մերձաւոր Արեւելքի հարցով «REGNUM» Ռուսաստանի դաշնային լրատուական գործակալութեան կազմակերպած «Թուրքիոյ վարած ներկայիս նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը՝ մարտահրաւերներ ու սպառնալիքներ» անուանումով միջազգային համագումարին, Ռուսաստանի, Հայաստանի, Սուրիոյ, Իրանի, Թուրքիոյ, Իրաքի եւ Իսրայէլի ճանչցուած քաղաքագէտներու եւ փորձագէտներու մասնակցութեամբ:)

Թուրքիոյ նոր-օսմանական քաղաքականութեան ժամանակակից ակնյայտ արտայայտութիւններէն մէկը՝ հայ ժողովուրդի հոգեւոր մշակութային արժէքներու իւրացումն ու ոչնչացումն է: Քաղաքականութիւն՝ զոր տեսական ժամանակ իրականացուցին թիւրքական կառավարութիւնները, ըլլան սուլթանական, երիտթիւրքական կամ քեմալական: Այն արտայայտուեցաւ սարսափելի ձեւերով՝ յատկապէս Հայերու ցեղասպանութեան տարիներուն, 1894-1923 թթ.-ուն իրականացուած

թիրքական կառավարություններուն կողմէ՝ Արեւմտեան Հայաստանի եւ Օսմանեան կայսրութեան տարածքին:

Եւ քանի որ մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դեմ կատարուած այդ սարսափելի յանցագործութեան դատապարտումն ու վնասուց հատուցումը Միջազգային ընկերակցութեան կողմէ ամբողջութեամբ չիրականացաւ՝ ապա ցեղասպանութիւնը շարունակուեցաւ, եւ կը շարունակուի մինչեւ այսօր՝ ընդունելով զանազան այլ ձեւեր, որոնց շարքին՝ նաեւ որպէս մշակութային ցեղասպանութիւն:

Այս տեսանկիւնով է, որ պէտք է ուշադրութիւն դարձնել քաղաքակրթական այդ ժառանգութեան յետագայ ճակատագիրին, ինչն այսօր յաճախ կ'անուանուի «բնօրրան» նկատի առնելով, որ այն կ'առնչուի անոնց՝ որոնցմէ սկիզբ կ'առնէ մեր աշխարհի ոգեղէնութիւնը, մարդասիրութիւնն ու մշակոյթը:

Հայ ժողովուրդին պատկանող հնագոյն քաղաքակրթութեան, մշակութային ու հոգեւոր ժառանգութեան զգալի մասը՝ ցաւօք սրտի այսօր կը գտնուի այն պետութեան ձեռքին, ով ինքը իրականացուցած է չարագործութիւնը, ով մտածուած կերպով աշխարհին ի ցոյց դրած է իր բարբարոսական վերաբերմունքը այլ ժողովուրդի մշակոյթի եւ այդ արժեքները ստեղծողի նկատմամբ:

Ստիպուած ենք արձանագրել, որ Թուրքիայի նոր-օսմանական քաղաքականութիւնը՝ շարունակաբար եւ տեւական «զարգացնելով» երիտթիրքերու ասանդոյթները, հետեւողականօրէն եւ մեթոդաբար կը շարունակէ ոչնչացնել հայ ժողովուրդի մշակութային եւ հոգեւոր ժառանգութիւնը:

Ցեղասպանութեան տարիներուն՝ 19-րդ դարու վերջերէն մինչեւ 20-րդ դարու սկիզբը, բնիկ հայ բնակչութեան հիմնական մասի ֆիզիկական ոչնչացումէն յետոյ սկիզբ առած է հետեւողական գործընթաց մը՝ արմատախիլ ընելու այն ամէնը, որ կար եւ ընդունուած էր համարել հայկական:

Անցած դարու 28 թ.-էն սկսեալ անուանափոխութեան ենթարկուած է այն ամէնը՝ որ պատմական է ու ազգային, եւ Արեւմտեան Հայաստանի տարածքին վրայ է: Հայկական տեղանուններուն աւելի քան 90%-ը օտարուած է, եւ Արեւմտեան Հայաստանի աշխարհագրական անուանումները փոփոխուած են:

Հայ ժողովուրդին պատկանող հարիւրաւոր ճարտարապետական յուշարձաններ՝ վերածուած են մզկիթներու: Աւերակուած է այն ամէնը՝ որն ունի հայկական ծագում եւ կամ կ'առնչուի հայերուն, հայկական մշակոյթին ու պատմութեան: Յուշարձանները, եկեղեցիները, ճարտարապետութեան գլուխգործոցները՝ որպէս թիրախ կը գործածուին թիրքական բանակի զինավարժութիւններուն ժամանակ, ինչը վայրենաբարոյ է ժամանակակից որեւէ պետութեան համար, ի հարկէ եթէ խօսքը չի վերաբերիր ահաբեկչական խմբաւորումներու գործունէութեան, ինչպէս ԻՊ-ինն է: Այն սակաւաթիւ եկեղեցիները որոնք տակաւին կանգուն մնացած են՝ կը գործածուին որպէս ախոռ, պահեստ կամ բանտ:

Կը ստեղծուին նոր, եւ կը կեղծուին այլազան պաշտօնական փաստաթուղթեր՝ որոնք կը իրախուսեն կեղծ գիտական հրատարակութիւններու ծնունդը, որոնց մէջ հայոց պատմութիւնը եւ մշակոյթը կը կեղծուին եւ կամ միտումնաւոր կերպով կ'անտեսուին:

Ստեղծուած է «տուեալներու» ամբողջ համակարգ մը՝ այսպէս կոչուած «օրինական վանդալիզմի», ոսկիի անօրինական որոնումներու եւ պեղումներու: Թուրքիոյ կառավարութեան հովանաւորչութեամբ՝ «ոսկեխոյզներն» առանց բացառութեան կ'ոչնչացնեն ամէն ինչ: Այն յուշարձանները որոնք Թուրքիային չեն պատկանիր՝ անոնք մարդկայնութեան սեփականութիւնն են: Անոնց կորուստը անփոխարինելի է: Հայկական յուշարձաններու ոչնչացումն ու իւրացումը՝ Հայերու ցեղասպանութեան շարունակութիւնն է: Ֆիզիկական ոչնչացման հետեւած է մշակութային ցեղասպանութիւնը:

Բազմաթիւ օրինակներէն մեջբերենք մէկ քանին:

Նեմրոյթ լեռան վրայ հայ հին աստուածներու պանթէոնն է: Այնտեղ են տեղադրուած հայոց աստուածներէն՝ Արամազդի, Միհրի, Վահագնի, Անահիտի, Աստղիկի 8-9 մետր բարձրութեամբ արձանները: Անոնց շարքին Անտիոքոս առաջինի արձանը տեղադրուած հայ Երուանդունիներու տոհմէն այդ արքայի յիշատակին, ն.ք. 62 թ.-ին: Այսօր թիրաքերը իւրացուցեր են այդ ամէնը՝ եւ զանոնք կը ներկայացնեն որպէս իրենց սեփականը:

Հայկական լեռնաշխարհին մէջ Պորտասարը (Գեօրեկլի Թեփե-թիրք.) տաճարական համալիր է, որ կը ներառնէ նաեւ աստղադիտարան: Մեծ եւ հնագոյն մեզալիթեան կառոյցներէն է, շուրջ 12 հազար տարեկան: Պորտասարը մեր ժամանակի ամենակարեւոր յայտնագործութիւններէն է: Այն՝ մարդու ձեռքով կառուցուած առաջին տաճարն է: Եւ այն նոյնպէս թիրաքական ձեւով անուանափոխուած է:

Անի քաղաքը հայկական «ոսկեդարի» յուշարձան է: Անիի հայկական թագաւորութեան հնագոյն մայրաքաղաքը: «1001» եկեղեցիներու քաղաքէն մնացած են ակերակներ՝ եւ նոյնիսկ զանոնք կ'ակերեն վանդալները: Թիրաքերն անուանափոխած են Անին Անը-ի՝ եւ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի միջոցով կը փորձեն զայն ներկայացնել որպէս Թուրքիոյ մշակութային ժառանգութիւն:

Անոնք ձեռք բարձրացուցած են նաեւ Աստուածաշնչեան արժէքներու վրայ՝ հայերու հիմնական խորհրդանիշներէն մէկուն, Արարատ լեռան, զոր անուանափոխած են Ադրը:

Համաձայն 1914 թ.-ի տուեալներու՝ հայկական եկեղեցիներու եւ եկեղեցական համալիրներու ընդհանուր թիւն Արեւմտեան Հայաստանի եւ Օսմանեան կայսրութեան մէջ կազմած է 2549 (որոնց շարքին IV-V դդ.-ու վաղ քրիստոնէական յուշարձանները): Անոնց մեծ մասը թալանուած, հրկիզուած եւ ակերուած է ցեղասպանութեան ժամանակ: ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի 1974 թ.-ի տուեալներուն համաձայն՝ 1923 թ.-էն յետոյ պահպանուած 913 պատմաճարտարապետական յուշարձաններէն 464-ը հիմնայատակ ոչնչացուած են, 252-ն ակերակ վիճակ ունի, 197-ն հիմնական վերանորոգման կարիք ունի: Այսօր արդէն

գրեթե ոչինչ մնացած է վերականգնելու, Թուրքիան զանոնք բոլորը ոչնչացուցած է ծրագրաւորուած կերպով:

Որպէս նոր-օսմանիզմի քաղաքականութեան ժամանակակից դրսեւորում կարելի է դիտել Սսի Կաթողիկոսական համալիրը կաթողիկոսարանին վերադարձնելու մերժումը, ինչը անոնք իւրացուցած են 20-րդ դարու ցեղասպանութիւնն իրականացնելու միջոցով:

Թուրքիոյ ներկայիս քաղաքականութիւնը հասցուցած է անոր, որ արեւմտահայերէնը յայտնուի ոչնչացման վտանգի տակ գտնուող լեզուներու շարքին, քանի որ Արեւմտեան Հայաստանէն բռնագաղթուածները հնարաւորութիւն չունին պատմական հայրենիք վերադառնալու եւ մայրենին այնտեղ գործածելու եւ զարգացնելու, որպէս իրենց բնական իրաւունքի արտայայտութիւն:

Թուրքիոյ վարած նոր-օսմանականութեան ու ձուլման քաղաքականութեան յատկանշական օրինակ է անոնց վերաբերմունքը Համշէնահայերու նկատմամբ, որոնք հիմնապէս ենթարկուեցան բռնի մահմեդականացման: Շատերը կորսնցուցին իրենց արմատներն ու ազգային ինքնութիւնը, չեն ընդունիր իրենց հայկականութիւնը, իրենք զիրենք կ'անուանեն «հեմշիլներ»: Հմայեական աղօթքներ ասելով հայերէնով անոնք համոզուած են, թէ համշէնական են՝ թիւրքերէն լեզուով:

Իսկ ճարտարապետական գոհարները... թիւրքերը առանց ամօթի կ'արձանագրեն որպէս իրենց ձեռքբերումը: Եւ մենք պէտք է օգտագործենք բոլոր հնարաւորութիւնները՝ օգնելու մեր Համշէնահայ եղբայրներուն եւ քոյրերուն, որ վերադառնան իրենց հայկական արմատներուն:

Հայկական գորգերը թիւրքերը կը ներկայացնեն իբրեւ իրենցը, նոյնիսկ եթէ կը բերեն Հայաստանէն եւ կամ կը կրկնօրինակեն զանոնք, անկախ հայկական խորհրդանիշներէն, գոյներէն եւ այլն..., պնդելով թէ ներկայացուածը թիւրք ժողովուրդի ձեռքբերումն է:

Անոնք այնքան անսկզբունքային ու անշնորհք են՝ որ իւրացուցած են մեր հայրենասիրական «Զարթնիր լառ» երգը, աշխարհիս երեսին միակ օրօրոցային երգը՝ ուր մայրն իր որդիին քնացնելու փոճարէն՝ կոչ կ'ընէ պաշտպանելու Հայրենիքը, երգ՝ որով մեր ֆեդայիներն ու մարտիկները կռուի ելած են: Թիւրքական ֆուտբոլային ակումբը զայն իւրացուցեր է՝ եւ կը գործածէ որպէս հիմն, բնականաբար փոխելով բառերն ու լեզուն թիւրքերէնի:

Հնագոյն հայկական խոհանոցը նոյնպէս «կողոպտուած» է հարեւաններու կողմէ, ինչը դիրքին է ապացուցել՝ եթէ անդրադառնանք ակունքներուն, ուսումնասիրելով թէ ինչէն եւ ինչպէս պատրաստուած է կերակուրը:

Բերենք հացահատիկի օրինակը, թէեւ կրնանք այլ օրինակներու ալ դիմել: Հացահատիկի 3-4 տեսակներ կը համարուին բուն հայկական: Յայտնի է, որ հացահատիկի հայրենիքը Հայկական լեռնաշխարհն է: Հայերն են, որ հինէն ի վեր զբաղուեր են հացահատիկի մշակմամբ: Բլդուր, փոխիւնձ, կորկոտ, ձաւար, հաճար... եւ այս ամէնը այլազան ձեւերով

մշակելով՝ խմորի հետ կ'օգտագործուին հայկական խոհանոցէն ներս: Բոլոր այն կերակրատեսակները, որոնք թիրքերն ու այլ հարեաններ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի «օժանդակութեամբ» կը ձգտին իւրացնել՝ իրականութեան մէջ բուն հայկական ստեղծագործութիւն են, որովհետեւ ունին պատրաստման մաքուր հայկական եղանակ թոնիրի մէջ, եւ ունին հայկական անուանումներ: Այդ ամէնը կը վերաբերին նաեւ լաւաշին ու մատնաքաշին:

Ինչպէս կը կանխագուշակեն շատերը՝ «քաշիկ» (քաշել խօսքէն) ազգային կերակուրէն յետոյ, թիրքերը կը ցանկան իւրացնել թոնիրը, որն Արեւին երկրպագելու ժամանակներէն ի վեր հայերու համար Արեւի խորհրդանիշն է երկրի վրայ: Թոնիրն ունի քանի մը գործառոյթ՝ բացի անկէ որ վառարան է կերակուր պատրաստելու, նաեւ կը տաքցնէ կացարանը, կը բուժէ հիւանդութիւններ, եւայլն:

Այն ամէնը ինչ ներկայացուցաւ վերը՝ կը կատարուի ցուցադրելու համար որ թիրքերը բնակչութեան գլխաւոր տարրն են Հայկական լեռնաշխարհի: Սակայն որքան ալ ջանան կեղծել իրենց պատմութիւնը, վճարել ամենատարբեր լոբբիստական կազմակերպութիւններուն՝ միեւնոյնն է, չ'ստացուիր այն ընել, որովհետեւ պատմութիւնը կը յիշէ քոչուորներուն՝ որոնք բռանգրաւեցին այլոց հողերը, իւրացուցին անոնց ունեցուածքն ու մշակութային արժէքները:

Թուրքիայի Հանրապետութիւնը ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի անդամ է: Ժամանակն է, որ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն ու այլ միջազգային կազմակերպութիւններ՝ պահպանեն պատմական արդարութեան սկզբունքները, իրաւունքները, բարեկրթութեան կանոնները, եւ ոչ այնպէս՝ ինչպէս հիմա, գործածելով երկակի սկզբունքներ: Յուսով ենք, որ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի եւ այլ միջազգային կազմակերպութիւններու բարեխիղճ մասնագետները՝ կը կասեցնեն շարունակուող վանդալիզմը, եւ կը սկսին աշխատիլ հաճոյք ստանալով իրական պատմագրութեան ուսումնասիրութենէն՝ այլ ոչ թէ մտացածին, կամ իրենց որպէս իրական ներկայացուած կեղծիքներէն: Սա ոչ միայն Հայ ժողովուրդի պատմութիւնն է՝ այլեւ համաշխարհային, ամբողջ մարդկայնութեան հոգեւոր մշակութային ժառանգութիւնն է:

Յուլիա Գիւլոյեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Մշակոյթի յանձնաժողովի նախագահ

17.11.2016 թ.

Մերձաւոր Արեւելքում եւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայութեանը պէտք է դիտել որպէս Հայաստան-Արցախ-Սփիւոք եռամիասնութեան չորրորդ բաղադրիչ

(Ելոյթ լրագրողների համահայկական 8-րդ համաժողովում)

Հայաստան - Արցախ - Սփիւոք՝ 25-ամեայ համագործակցութիւնը բաւական լուրջ յաջողութիւններ է արձանագրել ՀՀ պետականութեան ամրապնդման, Արցախի

հայութեան ազատ ապրելու եւ ինքնորոշման իրաւունքի պաշտպանութեան, Արցախի ու ՀՀ-ի անվտանգութեան ու պաշտպանութեան բաղադրիչի բարձրացման, ՀՀ-ի ու Արցախի տնտեսութեան, կրթութեան, առողջապահութեան, մշակոյթի ոլորտներում կատարուած կարելոր ներդրումների եւ աջակցութեան, ՀՀ-ի ու Արցախի ենթակառուցուածքների վերականգման ու զարգացման, ներքին սոցիալական ճնշման թուլացման եւ այլ ոլորտներում, որոնք նոյնիսկ այս պահին դժուար է ամբողջութեամբ թուարկել: Անհրաժեշտ է միայն շնորհակալութիւն յայտնել այս ուղղութեամբ ջանք թափած ու յաջողութիւններ արձանագրած անհատներին, աջակիցներին, հովանաւորներին, իմբերին եւ ազգային-պետական կառոյցներին:

Վստահ ենք, որ Հայաստան - Արցախ - Սփիւռք՝ 25-ամեայ համագործակցութեան հանրագումարի արդիւնքների վերաբերեալ ուշադրութեան արժանի դեռ շատ ելոյթներ կը հնչեն այս համաժողովի ընթացքում, այդ իսկ պատճառով մենք ցանկանում ենք հանդէս գալ հետեւեալ առաջարկութեամբ:

Առաջարկում ենք նկատի առնելով վերջին տասնամեակներին Մերձաւոր Արեւելքում եւ յարակից տարածքներում առկայ նոր իրողութիւններն ու մարտահրաւերները Հայաստան - Արցախ - Սփիւռք եռամիասնութեանը գումարել Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան կենսագործունէութեան նոր իրականութիւնը եւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայերի գործօնը:

Բանն այն է, որ Մերձաւոր Արեւելքում եւ յարակից տարածքներում առկայ ժամանակակից մարտահրաւերների պայմաններում Մերձաւոր Արեւելքի հայ համայնքների կենսագործունէութիւնն այժմ էապէս տարբերում է աւանդական սփիւռք հասկացութեան կեանքի ու գործունէութեան բնականոն ընթացքից եւ ստանում է բոլորովին նոր սպառնալից իրողութիւն եւ հնչեղութիւն:

Մեզ՝ հայերիս համար իրավիճակը նոր չէ այն իմաստով որ մերձաւորարեւելեան մարտահրաւերները մեզ համար սկսուել են դեռեւս 1975 թ. Լիբանանեան քաղաքացիական պատերազմի սկզբնաւորումից ի վեր, ինչի արդիւնքում Լիբանանի երբեմնի բարգաւաճ 300 հազարանոց հայ համայնքը այսօր նուազել է մինչեւ 60 հազարի, դրա բացասական բոլոր հետեւանքներով հանդերձ: Վերջին տասնամեակներին Իրաքի 20 հազարանոց հայ համայնքը նուազել է մինչեւ չնչին ցուցանիշների, եթէ այդպիսի ցուցանիշ դեռ կայ: Սիրիայի 300 հազարանոց բարգաւաճ համայնքը նուազել է մինչեւ մի քանի տասնեակ հազարի: Իրադարձութիւնների նման զարգացման եւ մարտահրաւերների այսպիսի բարձր մակարդակի պահպանման պայմաններում յայտնի չէ, թէ ինչ ճակատագրի են արժանանալու ոչ միայն Մերձաւոր Արեւելքի միւս հայ համայնքները նոյնպէս, այլեւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայերը:

Ուստի՝

- նկատի առնելով վերջին տասնամեակներին Մերձաւոր Արեւելքում եւ յարակից տարածքներում առկայ նոր իրողութիւններն ու մարտահրաւերները,
- նկատի առնելով այն հանգամանքը, որ Մերձաւոր Արեւելքում ապրող հայութիւնը իրականում 1894-1923 թթ. հայութեան նկատմամբ իրականացուած ցեղասպանութեան ու բռնազաղթի հետեւանքով այնտեղ հաստատուած հաւաքականութիւն է,

- նկատի առնելով, որ Մերձաւոր Արեւելքում ապրող հայութիւնը Բնօրրան Հայրենիք վերադառնալու իրաւունք ունի այն պայմաններով, ինչպէս դրանք նշուած են 1918-1920 թթ. կայացուած մի շարք որոշումներում, այդ թւում՝ Ռուսաստանի Կառավարութեան Դեկրետում «Տաճկահայաստանի մասին», Մերի խաղաղութեան պայմանագրում, ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուդրոյ Վիլսոնի կայացրած Իրաւարար վճռում՝ Հայաստանի եւ Թուրքիայի սահմանի վերաբերեալ եւ այլ որոշումներում ու փաստաթղթերում,
- նկատի առնելով, որ Մերձաւոր Արեւելքում եւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայութիւնը ապրելու, զարգանալու եւ ապագայ ունենալու իրաւունք ունի, ինչպէս դա սահմանուած է միջազգային իրաւունքի հիմնարար սկզբունքներով ու նորմերով,

առաջարկում ենք, Մերձաւոր Արեւելքում եւ Արեւմտեան Հայաստանում ապրող հայութեանը դիտել, որպէս Հայաստան - Արցախ - Սփիւռք եռամիասնութեան չորրորդ բաղադրիչ:

Այդ իմաստով աւելորդ չենք համարում ուշադրութիւն հրաւիրել այդ ուղղութեամբ կատարուած հետեւեալ աշխատանքների վրայ, որոնք ձեռնարկել է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդը 2004-2006 թթ.-ին, մասնաւորապէս, ՄԱԿ-ի Բնիկ Ժողովուրդների Փորձագիտական մեխանիզմի շրջանակներում, ինչպէս նաեւ 2011-2014 թթ.-ին Արեւմտեան Հայաստանի հայերի պետականաստեղծ կառոյցների՝ կառավարութեան, խորհրդարանի, նախագահական համակարգի ձեւաւորման գործընթացում:

Այս ոլորտում համապատասխան ուսումնասիրութիւնների ու ճանաչողութեան եւ դրանց հիմա վրայ մշակուած ծրագրերի ու համագործակցութեան իրականացումն ու գործարկումը կարող են դառնալ մեր համատեղ պատասխանը հայութեան ու Հայաստանի առջեւ այսօր ծառայած առկայ բոլոր մարտահրաւերների:

Շնորհակալութիւն ուշադրութեան համար:

Տիգրան Փաշաբեգեան
21.10.2016 թ.

Պէտք է օգտագործենք բոլոր միջոցները՝ օգնելու համշենահայերին՝ վերադառնալու իրենց հայկական արմատներին

(Ելոյթ լրագրողների համահայկական 8-րդ համաժողովում)

Համշենահայերի ամենաստուար սփիւռքեան համայնքները գտնուում են Արխագիայում եւ Ռուսաստանի սեւծովեան ափամերձ շրջաններում: Անշուշտ, համշենցիները դեռեւս կուր բնակչութեամբ ապրում են իրենց պատմական հայրենիքում՝ Համշենում:

Ռուսաստանի հարաւային դաշնային մարզում՝ Հայաստանի Հանրապետութեան գլխաւոր հիւպատոսութեան (ք. Դոնի Ռոստով) եւ Սոչիում հիւպատոսութեան մասնաճիւղի գործունէութիւնը, ինչպէս նաեւ ՀՀ Սփիւռքի նախարարութիւնը նպաստել են Հայաստանի հետ ռուսաստանաբնակ համշէնահայութեան բազմակողմանի կապերի ամրապնդմանը: Իրավիճակը, յայտնի իրադարձութիւնների պատճառով, մի փոքր այլ է Արխագիայում:

Եթէ Ռուսաստանում եւ Արխագիայում համշէնահայերը քրիստոնէաներ են, եւ իրենց համարում են համշէնահայութեան չիսլամացուած մասի ժառանգները, ապա բոլորովին այլ պատկեր է բուն Համշէնում, որտեղ համշէնահայութիւնը բոնի կերպով իսլամացուել է, շատերը կորցրել են իրենց արմատներն ու ազգային ինքնութիւնը...

Հետեւաբար, մենք պէտք է օգտագործենք բոլոր հնարաւոր միջոցները, որպէսզի օգնենք համշէնահայ մեր քոյրերին ու եղբայրներին՝ վերադառնալու իրենց հայկական արմատներին:

Այստեղ շատ ու շատ կարեւոր է գանգուածային լրատուութեան միջոցների դերը:

Ցաւօք սրտի, համշէնական ԶԼՄ-ներ, ինչպէս տպագիր, այնպէս էլ էլեկտրօնային, Արխագիայում, Ռուսաստանում եւ բուն Համշէնում չկան, բացի «Ձայն Համշէնական» ամսաթերթից ու «Համշէնական գրուցարան» հաղորդաշարից (խմբագիր եւ հեղինակ՝ Սերգեյ Վարդանեան), որի հետեւանքով համշէնահայերը լիարժէք տեղեկատուութիւն չեն ստանում իրենց խնդիրների եւ անելիքների վերաբերեալ: Այս իրավիճակի շտկումը պէտք է դառնա օրուայ գլխաւոր հրամայականը, ինչպէս համշէնահայութեան սփիւռքեան կառոյցների, այնպէս էլ Հայաստանի Հանրապետութեան համար:

Շատ կարեւոր ենք համարում ժողովրդական դիւանագիտութիւնը, Արխագիայում եւ Սոչիում բնակուող համշէնահայերի եւ պատմական հայրենիքում բնակուող համշէնցիների ուղղակի շփումները: Վերջին տարիներին բարի աւանդոյթ է դարձել ճանաչողական փոխադարձ այցելութիւնները, համատեղ մշակութային միջոցառումների կազմակերպումը եւ այլն:

Անկասկած, մեծ եւ անփոխարինելի է յատկապէս հայ կնոջ դերը՝ խաղաղութեան պահպանման, լեզուի, մշակոյթի, ազգային աւանդոյթների, կենցաղի եւ ընտանիքի վերականգնման հարցում: Հայ կինը մշտապէս եղել է ոչ միայն օջախի պահապանը, այլեւ Հայրենիքի պաշտպանը, Ազատարար-զինուորի Մայրը:

Այս իմաստով մեծ դեր է ստանձնել 2012 թուականին ստեղծուած «Համշէնահայուհի» Կանանց միջազգային միութիւնը: Այս կարճ՝ 4-ամեայ գործունէութեան ընթացքում միութեան կողմից իրականացուել են բազմաթիւ միջոցառումներ, որոնք նպաստել են համշէնահայութեան միջազգային համագործակցութեանը: Եւ մենք երախտապարտ ենք ՀՀ Սփիւռքի նախարարութեանը, անձամբ նախարար տիկին Հրանուշ Յակոբեանին՝ մեր կազմակերպութեան հանդէպ մշտական ուշադրութեան, աջակցութեան եւ բարի խորհուրդների համար:

Համշենահայութեան կեանքում նշանակալի իրադարձութիւն կը լինի 2017 թուականին Սոչիում եւ Աբխազիայում անցկացուելիք համշենահայութեան միջազգային համաժողովը՝ «Համշենեան աշխարհ – մենք միասնական ենք» խորագրով, որի շրջանակում տեղի կ'ունենան կ'ոնֆերանսներ եւ մշակութային տարբեր փառատօներ: Նախատեսուում է, որ միջոցառմանը կը մասնակցեն ստեղծագործական խմբեր, մշակութեան եւ կրթական ոլորտի նշանաւոր գործիչներ, պատմաբաններ, քաղաքագէտներ, միջազգային ճանաչուած լրատուամիջոցների ներկայացուցիչներ:

Արողջութեամբ պատրաստ է ֆորումի ծրագիրը եւ արդէն իսկ համաձայնեցուած՝ Աբխազիայի եւ Ռուսաստանի համապատասխան կառոյցների հետ:

Ակնկալում ենք, որ Հայաստանի Հանրապետութիւնը կաջակցի մեր նախաձեռնութեանը եւ ֆորումն իրական տոն եւ ինքնութեան ճանաչման հարթակ կը դառնայ համշենահայութեան համար:

Սաիդա Օհանեան

«Համշենուհի», համշենահայերի կանանց միջազգային միութիւն

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւոր

20.10.2016 թ.

«Ազգային ինքնութենէն հեռացած հայերն աշխարհի տարածքին» թեմայով Կլոր սեղանի մասնակիցներուն որոշումը

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Հայրենակցական, համայնքային ու հայրենասիրական հասարակական միութիւններու եւ Հաւատքի հարցերու մշտական յանձնաժողովներու ներկայացուցիչներուն կազմակերպած «Ազգային ինքնութենէն հեռացած հայերն աշխարհի տարածքին» թեմայով միջոցառումը, որ տեղի ունեցաւ 11 Մարտ 2017-ին, Կլոր սեղանի մասնակիցներու քննարկումներուն արդիւնքներուն, ինչպէս նաեւ նախորդ խորհրդաժողովի՝ «Այլակրօն հայերն աշխարհի տարածքին» թեմայով 08 Սեպտեմբեր 2016-ի մասնակիցներուն արտայայտած կարծիքներուն հիման վրայ որոշեց ստեղծել աշխատանքային խումբեր, հետապնդելու համար հետեւեալ ծրագրային նպատակները.

1. Ազգային ինքնութենէն հեռացած հայերուն վերաբերեալ ուսումնասիրութիւններու եւ հրատարակութիւններու մէկտեղումը մէկ գրադարան-պահոցի մէջ:
2. Ազգային ինքնութենէն հեռացած հայերուն հետ կապերու հաստատման վերաբերեալ տարեկան աշխատանքային ծրագրի (ծրագիրներու) մշակումը:

Արմենակ Հարմանտայեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Հաւատքի եւ Հայրենակցական հարցերու մշտական յանձնաժողովներու ներկայացուցիչ

11.03.2017 թ.

Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ Եւրամիութեան, ԱՄՆ-ի, Ռուսաստանի Դաշնութեան դիրքորոշումները

1. Եւրամիութեան դիրքորոշումը Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ

Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ Եւրամիութեան դիրքորոշումը, բնականաբար նաեւ այդ շարքին մաս կազմող երկրներու, մինչեւ վերջերս, կ'արտայայտուէր Եւրոպական խորհրդարանի «Հայկական Հարցի քաղաքական լուծման մասին» բանաձեւի բովանդակութեան ու յօդուածներու շրջանակներու մէջ (18 Յունիս 1987 թ.):

Գործածեցինք «մինչեւ վերջերս» բառակապակցութիւնը նկատի առնելով այն, որ վերջին ժամանակահատուածին կարելի է եւ ի յայտ գար նոր դիրքորոշումներ: Իսկ եթէ անոնք, այնուհանդերձ, ի յայտ չեն եկած տակաւին, ապա մեր խնդիրն է հասնիլ անոր, որ ի նպաստ Հայկական Հարցի վերջնական եւ ամբողջական լուծման, անոնք եւս ի յայտ գան Եւրոպական խորհրդարանին (եւ ոչ միայն Եւրախորհրդարանի) դիրքորոշումներուն մէջ:

Հայերու ցեղասպանութեան ճանաչման ու դատապարտման Եւրոպական պետութիւններու որոշումներուն մէջ հիմնականօրէն կը նշուի Հայերու ցեղասպանութեան ճանաչման ու դատապարտման, բայց ոչ հատուցման հարցերը, ի տարբերութիւն օրինակ՝ Պօլիվոյ խորհրդարանի երկու պալատներու ճանաչման ու դատապարտման բանաձեւի, որտեղ կը նշուի ոչ միայն հատուցման, այլեւ այդ հարցի նկատմամբ հայ ժողովրդին Պօլիվոյ անվերապահ աջակցութեան մասին, քանի որ Պօլիվեան, ինչպէս նաեւ Եգիպտոսը, սահմանափակուած չեն Եւրոպական խորհրդարանի ընդունած բանաձեւի շրջանակներուն մէջ:

Եւրոպական խորհրդարանի վերոյիշեալ բանաձեւին Հայկական Հարցի քաղաքական լուծման Եւրոպական հայեցակարգը շարադրուած է հետեւեալ կերպ.

ա) Հայերու կոտորածն ու բռնագաղթը, որ տեղի ունեցած է 1915-1917 թթ., կ'որակուի որպէս ցեղասպանութիւն համաձայն ՄԱԿ-ի «Ցեղասպանութեան հանցագործութիւնը կանխարգելելու եւ անոր պատժի մասին» պայմանադրութեան (9 Դեկտեմբեր 1948 թ.),

բ) հաշուի առնելով, որ տեղի ունեցած է ցեղասպանութիւն, ներկայի Թուրքիոյ Հանրապետութիւնը պարտաւոր է ճանաչել այն, առանց սակայն դրա համար որեւէ հատուցման հետեւանքի,

գ) եւ երրորդ, որ Հայկական Հարցի լուծումը Թուրքիոյ Հանրապետութեան փոքրամասնութիւններու իրաւունքներու, անոնց վերականգման ու իրականացման հարց է, այդպիսի կարգավիճակ ունի:

Եւրոպական խորհրդարանի բանաձեւի 2-րդ յօդուածի առաջին պարբերութեան մէջ նշուած է. «Եւրոպական խորհրդարանը... կը գտնէ թէ, ողբերգական իրադարձութիւնները, որ տեղի ունեցան 1915-1917 թուականներուն Օսմանեան կայսրութեան տարածքին հայերու նկատմամբ, կը հանդիսանան ցեղասպանութիւն, համաձայն «Ցեղասպանութեան հանցագործութիւնը կանխարգելելու եւ անոր պատժի

մասին» պայմանադրության, ընդունուած ՄԱԿ-ի Գլխաւոր Վեհաժողովի կողմէ 1948 թուականի Դեկտեմբերի 9-ին»:

Եւրոպական խորհրդարանի բանաձեւի 2-րդ յօդուածի երկրորդ պարբերութեան մէջ գրուած է.

«Եւրոպական խորհրդարանը... կը նշէ միաժամանակ, որ ժամանակակից Թուրքիան պատասխանատու չի համարուիր Օսմանեան կայսրութեան հայ բնակչութեան ողբերգութեան համար եւ ամենայն հաստատակամութեամբ կ'ընդգծէ, որ պատմական այդ իրադարձութիւններու ճանաչումը որպէս ցեղասպանութիւն՝ առիթ չեն հանդիսանար քաղաքական, իրաւական կամ նիւթական որեւէ պահանջի այսօրուայ Թուրքիոյ նկատմամբ»:

Բանաձեւի 5-րդ յօդուածին մէջ փոքրամասնութիւններու իրաւունքներու մակարդակին իջեցուած պարբերութիւնը (պարբերութիւններէն մէկը, եթէ ոչ գլխաւորը) ձեւակերպուած է այսպէս.

«Նկատի ունենալով տեղի ունեցած (հայ ժողովուրդի) ողբերգութիւնը, կը միանայ ազգային ինքնատիպութիւնը զարգացնելու անոր ցանկութեանը, երաշխաւորելու անոր իրաւունքները որպէս փոքրամասնութիւն եւ անարգել օգտուելու մարդկային եւ քաղաքացիական իրաւունքներէն, ինչպէս որ անոնք սահմանուած են Մարդու Իրաւունքներու Եւրոպական Համաժողովի պայմանադրութեան ու անոր համապատասխան արձանագրութիւններուն մէջ»:

Այսինքն, այդ ամէնը կը հանգի երկխօսութեան եւ Թուրքիոյ Հանրապետութեան մէջ փոքրամասնութիւններու՝ հայերու եւ այլ ազգերու, իրաւունքներուն, ինչպէս նշուած է նաեւ բանաձեւի 3-րդ եւ 4-րդ յօդուածներուն մէջ.

«3. Կը պահանջէ (Եւրոպական) Խորհրդէն ճնշում գործադրել ներկայիս թրքական կառավարութեան վրայ, որպէսզի վերջինս ճանչնայ 1915-1917 թուականներու հայերու հանդէպ կազմակերպուած ցեղասպանութիւնը եւ այդպիսով նպաստէ քաղաքական երկխօսութեան հաստատմանը Թուրքիոյ եւ հայերու լիազօր պատուիրակներու միջեւ:

4. Մեկնելով այն տուեալներէն, որ հայ ժողովուրդի դէմ անցեալին երիտթրքական կառավարութեան կողմէ գործադրուած ցեղասպանութեան մերժումը ներկայ թուրքական կառավարութեան կողմէ, Յունաստանի հետ զոյութիւն ունեցող վիճելի հարցերով միջազգային իրաւական նորմերու կիրառումէն հրաժարումը, Կիպրոսէն ներս թրքական բռնազավթիչ ուժերու պահպանումը, ինչպէս նաեւ քրտական իրադարձութիւններու ժխտումը, այդ երկրի մէջ (Թուրքիոյ) իսկական ժողովրդավար խորհրդարանականութեան բացակայութիւնը, անհատական, հասարակական ու հատկապէս կրօնական ազատութիւններու ոտնահարումը՝ այս ամէնը կը հանդիսանան անյադախարելի արգելքներ Եւրոպական Տնտեսական Համագործակցութեան կազմի մէջ Թուրքիոյ հնարաւոր ընդունման հարցի քննարկման համար»:

Աւելորդ չէ ըսել, որ դեռեւս 1987 թ. Յունիսի 18-ին ընդունուած այս դիրքորոշումը չի համապատասխաներ Հայկական Հարցի լուծման իրաւական - քաղաքական բովանդակութեանն ու սկզբունքներուն, հատկապէս, եթէ նկատի առնուի, որ Հայկական Հարցի լուծման ուղղութեամբ 1918-20 թթ. արդէն իսկ ընդունուած են որոշումներ, որոնց

կարգին՝ Ռուսաստանի Կառավարության Հռչակագիրը «Թիրքահայաստանի մասին» («Արեւմտեան Հայաստանի մասին», 11 Յունուար 1918 թ.), Հայաստան պետութեան անկախութեան փաստացի դէ ֆակտո (de facto) ճանաչումը Փարիզի Վեհաժողովի ժամանակ՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդի կողմէ (19 Յունուար 1920 թ.) եւ դէ յուրէ (de jure) ճանաչումը Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդի կողմէ (11 Մայիս 1920 թ.), Սեւրի Խաղաղութեան պայմանագրի Հայաստանին վերաբերող յօդուածները (10 Օգոստոս 1920 թ.), ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուորրո Ուիլսոնի կայացուցած Իրաւարար վճիռը (22 Նոյեմբեր 1920 թ.) եւ այլ որոշումներ, որոնք սակայն հետագային անտեսուած ու մոռացութեան են մատնուած Եւրոպական պետութիւններու ու կառոյցներու կողմէ:

Աւելին, մեր ժամանակներուն մէջ, երբ կը համեմատենք Եւրոպական խորհրդարանի «Հայկական Հարցի քաղաքական լուծման մասին» բանաձեւը եւ Հայաստանի Հանրապետութեան եւ Թրքական Հանրապետութեան միջեւ նախաստորագրուած արձանագրութիւնները, կը համոզուինք, որ արձանագրութիւնները նոյնութեամբ կը կրկնեն բանաձեւի ձեւակերպումները եւ իրաւական, քաղաքական ու բովանդակային իմաստով կը կազմեն բանաձեւի շարունակութիւնը:

Հետեւաբար, այս փաստերէն մեկնած, պէտք է ըսել, որ այն հայկական կառոյցներն ու կազմակերպութիւնները, որոնք կը յաւակնին Հայոց իրաւունքները պաշտպանել Եւրոխորհրդարանի եւ կամ Եւրոպական այլ կառոյցներու հետ համագործակցութեան միջոցով, պէտք է յստակ պատկերացնեն, որ անոնք չեն ներկայացներ Հայկական Հարցի եւ Հայոց իրաւունքներու պաշտպանութեան իրական պատկերը եւ, ըստ այդմ, պէտք է իմանան, որ խնդիր ունին Եւրոխորհրդարանի եւ Եւրոպական այլ կառոյցներու դիրքորոշումներու մէջ փոփոխութիւն իրականացնել: Այլ կերպ Հայկական Հարցի վերջնական եւ ամբողջական լուծման հնարաւոր չէ հասնիլ եւ շատ աւելի հաւանական է կցորդ դառնալ այդ կառոյցներու ժամանակակից քաղաքականութեան, որ կ'իրականացուի Մերձաւոր Արեւելքի մէջ եւ որը ամենեւին չի բխեր տարածաշրջանի ժողովուրդներու ու պետութիւններու անվտանգութեան ու իրաւունքներու շահերէն:

Ամէն կերպ պէտք է խուսափիլ կցորդի կարգավիճակին մէջ յայտնուելու բախտէն եւ ընթանալ Հայոց բոլոր իրաւունքները պաշտպանելու եւ անոր նկատմամբ պետութիւններու, կողմերու ու կառոյցներու դիրքորոշման փոփոխութեան ու ճշգրտման ճանապարհով՝ այնպէս, ինչպէս դա կը պահանջէ Հայկական Հարցի վերջնական եւ ամբողջական լուծման նշեալ թղթածրարի իրաւական – քաղաքական բովանդակութիւնը:

10.12.2016 թ.

2. Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ ԱՄՆ-ի դիրքորոշումը

Կը թուի, թէ Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ ԱՄՆ-ի դիրքորոշման հիմքը պէտք է որ կազմեր ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուորրո Ուիլսոնի 22 Նոյեմբեր 1920 թ. կայացուցած Իրաւարար վճիռը: Սակայն, Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ ԱՄՆ-ի

դիրքորոշումը, մինչև վերջերս, Երոպական խորհրդարանի բանաձևի բովանդակության ու յօդուածներու գործնական իրականացումն է Մերձաւոր Արեւելքի մէջ որոշ յաւելումով այն իմաստով, որ Արարատ լեռն ու Անի հնաքոյր մայրաքաղաքը կ'ենթադրուի, թէ անցնելու են Հայաստանի Հանրապետութեան:

ԱՄՆ-ի դիրքորոշումը Հայկական Հարցի եւ Մերձաւորարեւելեան խնդիրներու վերաբերեալ ներկայացուած է վերջին տասնամեակներու ընթացքին հրապարակուած տարբեր յօդուածներու մէջ: Անոնցմէ մէկը ԱՄՆ բանակի պաշտօնաթող սպայ Ռալֆ Պիտերսի «Մերձաւոր Արեւելքի նոր քարտեզը ըստ արիւնակցական կապերու եւ հաւատքի նմանութիւններու» յօդուածն է ու կից քարտեզը, որն առաւել ամբողջական կ'արտայայտէ ԱՄՆ իշխանութիւններու վերաբերմունքը վերոնշեալ խնդիրներու վերաբերեալ:

Հայկական պահանջատիրութեան եւ իրաւունքներու մասով յօդուածին մէջ մասնաւորապէս ըսուած է. «Իսկ մի սարսափելի չարագործութիւն, ինչպիսին է հայերու հանդէպ հոգեւարքի մէջ գտնուող Օսմանեան կայսրութեան իրականացուած ցեղասպանութիւնը, երբէք չի կրնար փոխհատուցուիլ տարածքային նուիրատուութեամբ»:

Ակնյայտ կը դառնայ այս ձեւակերպման նմանութիւնը Երոպական խորհրդարանի բանաձևի 2-րդ յօդուածի երկրորդ պարբերութեանը, որտեղ յիշեցնենք նշուած է. «Երոպական խորհրդարանը...» Կը նշէ միաժամանակ, որ ժամանակակից Թուրքիան պատասխանատու չի կրնայ յամարուիլ Օսմանեան կայսրութեան հայ բնակչութեան ողբերգութեան համար եւ ամենայն հաստատակամութեամբ կ'ընդգծէ, որ պատմական այդ իրադարձութիւններու ճանաչումը որպէս ցեղասպանութիւն՝ առիթ չի կրնար հանդիսանալ քաղաքական, իրաւական կամ նիւթական որեւէ պահանջքի այսօրուայ Թուրքիոյ նկատմամբ»:

Ահա թէ ինչու, 2009 թ. Հոկտեմբերին, երբ Շուէտիոյ մէջ կը նախաստորագրուէին Հայաստանի Հանրապետութեան եւ Թուրքիոյ Հանրապետութեան միջեւ յայտնի եւ այնքան աղմուկ հանած արձանագրութիւնները՝ այլ պաշտօնատար անձանց շարքին ներկայ էր նաեւ ԱՄՆ պետական քարտուղար Հիլարի Քլինթօնը:

Ճիշդ է, որպէս յաւելում՝ Ռալֆ Պիտերսի քարտեզին մէջ նշուած է, որ Արարատ լեռն ու Անի հնաքոյր մայրաքաղաքը անցնելու են Հայաստանի Հանրապետութեան, ինչպէս նաեւ բաւական ժամանակ է, կը խօսուի այն մասին, թէ Ամերիկեան քաղաքական շրջանակներու մէջ կը քննարկուի իսլամացած հայերու գործոնը շրջանին մէջ: Նկատենք նաեւ, որ 2012 թ. Փետրուարէն սկսած ամերիկեան պետական շրջանակներու մէջ կը հնչեն ելոյթներ ի պաշտպանութիւն Սուրիոյ ու Մերձաւոր Արեւելքի հայութեան:

Սակայն միեւնոյնն է, տեսանելի է, որ այս կարգի դիրքորոշումները նոյնպէս չեն արտայայտեր Հայկական Հարցի լուծման թղթածրարի իրաւական – քաղաքական ամբողջական եւ իրական բովանդակութիւնը:

Այնպէս որ այստեղ եւս ստիպուած ենք կրկնելու, որ Հայկական Հարցի լուծման ուղղութեամբ 1918-20 թթ. արդէն իսկ ընդունուած են որոշումներ, որոնց կարգին՝

Ռուսաստանի Կառավարության Հռչակագիրը «Թիրքահայաստանի մասին» («Արեւմտեան Հայաստանի մասին, 11 Յունուար 1918 թ.), Հայաստան պետութեան անկախութեան փաստացի (de facto) ճանաչումը Փարիզի Վեհաժողովի ժամանակ՝ Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդի կողմէ (19 Յունուար 1920 թ.) եւ դէ յուրէ (de jure) ճանաչումը Դաշնակից Տէրութիւններու Գերագոյն Խորհուրդի կողմէ (11 Մայիս 1920 թ.), Մերի Խաղաղութեան պայմանագրի Հայաստանին վերաբերող յօդուածները (10 Օգոստոս 1920 թ.), ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուորրո Ուիլսոնի կայացուցած Իրաւարար վճիռը (22 Նոյեմբեր 1920 թ.) եւ այլ որոշումներ, որոնք սակայն հետագային անտեսուած ու մոռացութեան մատնուած են Եւրոպական պետութիւններու ու անոնց կառոյցներու կողմէ:

Ուստի, Հայոց իրաւունքներու պաշտպանութեան աշխատանքներու ընթացքին պէտք է նկատի ունենալ, որ այս մարզին մէջ եւս հսկայածաւալ աշխատանք կայ կատարելու, նաեւ ամերիկեան պետական շրջանակներուն յիշեցնելու ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Ուորրո Ուիլսոնի կայացուցած Իրաւարար վճիռի (ինչպէս նաեւ այլ որոշումներու) արծարծման ու իրականացման կարելորութիւնը հայութեան կեանքին մէջ, այսպիսով նոյնպէս նպաստելու կայուն խաղաղութեան ու համագործակցութեան հաստատմանը Մերձաւոր Արեւելքի եւ ամբողջ աշխարհի մէջ:

11.12.2016 թ.

3. Ռուսաստանի Դաշնութեան դիրքորոշումը Հայկական Հարցի լուծման վերաբերեալ

Ռուսաստանի Դաշնութեան համար Հայկական Հարցի լուծումը, մինչեւ վերջերս, պարզ էր եւ սահմանափակուած Մոսկուայի «Ռուս-թուրքական պայմանագրի» դրոյթներով (16 Մարտ 1921 թ.): Մինչեւ ճշմարտութեան բացայայտման այն պահը, երբ «Գունաւոր յեղափոխութիւններու» հետեւանքով Ռուսաստանը մէկը միւսի ետեւէ կորսնցուց դիրքեր Մերձաւոր Արեւելքի մէջ եւ կը մնար այն վերջնականապէս կորսնցնել, կորսնցնելով նաեւ Սուրիան: Մինչեւ այն պահը, երբ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ Թուրքիոյ Հանրապետութեան վարած քաղաքականութիւնը Ռուսաստանի համար կը համարուէր չարիքներու փոքրագոյնը՝ համեմատած արեւմուտքի պետութիւններու վարած քաղաքականութեան: Մինչեւ այն պահը, երբ վերջնականապէս պարզ դարձաւ, որ Թուրքիան չի հրաժարիր նեոսմանական քաղաքականութիւն վարելէն եւ հաւատարիմ կը մնայ յատկապէս ահաբեկչական ծայրահեղ խմբաւորումներուն մինչեւ վերջ աջակցելու ու օժանդակելու ծրագրին՝ փորձելով զանոնք ծառայեցնել տարածաշրջանային իր ծաւալապաշտական ու յարձակողական ձգտումներուն, որոնց կարգին՝ Սուրիա եւ Իրաք ներխուժման:

Այնուհանդերձ, յիշեցնենք Մոսկուայի պայմանագրի այն հիմնական դրոյթները, որոնք տասնամեակներ շարունակ սահմանափակեցին ինչպէս հայկական իրաւունքները պաշտպանելու հայկական կողմի հնարաւորութիւնները, այնպէս էլ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ (եւ նրա միջոցով աշխարհում) լիարժէք քաղաքականութիւն վարելու ռուսական կողմի բոլոր ակնկալիքներն ու պատկերացումները:

Անոնցմէ առաջինը ձեւակերպուած է պայմանագրի 1-ին իսկ յօդուածին մէջ.

«Պայմանաւորուող կողմերէն իւրաքանչիւրը սկզբունքօրէն կը համաձայնի չճանչնալ ոչ մէկ հաշտութեան պայմանագիր կամ միջազգային որեւէ այլ փաստաթղթեր, եթէ Պայմանաւորուող կողմերէն միւսին ուժով կը հարկադրեն ընդունել այդպիսին: Ռուսաստանի Սոցիալիստական Ֆեդերատիւ Սովետական Հանրապետութեան կառավարութիւնը կը համաձայնի չճանչնալ Թուրքիոյ վերաբերուող եւ այսօր Թուրքիոյ Ազգային մեծ ժողովը ներկայացնող անոր ազգային կառավարութեան կողմէ չճանչցուած որեւէ միջազգային փաստաթուղթ: Թուրքիա հասկացողութեան տակ սոյն պայմանագրին մէջ կը յստակեցուին այն տարածքները, որոնք ներառուած են 1920 թուականի Յունուարի 28-ի թրքական Ազգային ուխտի մէջ, որը Կ. Պոլսոյ մէջ մշակած եւ հռչակած է Օսմանեան պատուիրակութեան Պալատը եւ հաղորդած մամուլին ու բոլոր պետութիւններուն»:

Աւելցնենք, որ պայմանագրի 16 յօդուածներէն եւս մէկը կ'ենթադրուի, թէ կ'առնչուի Ռուսաստանի շահերուն, 5-րդ յօդուածը՝ նեղուցներու անարգել օգտագործման վերաբերեալ, եւ վերջ, մնացած բոլոր յօդուածները կամ չեն առնչուիր ուղղակիօրէն Ռուսաստանի շահերուն, կամ կը հակասեն անոնց:

Միջազգային լայնածաւալ քաղաքականութիւն իրականացնելու տեսակէտէն Ռուսաստանի համար շատ մեծ սահմանափակումներ կը պարունակէ յատկապէս պայմանագրի 8-րդ յօդուածը.

«Պայմանաւորուող երկու կողմերը պարտաւորուած են իրենց տարածքներուն մէջ արգիլել այնպիսի կազմակերպութիւններու եւ խումբերու առաջացումն ու գոյութիւնը, որոնք ունին միւս երկրի, կամ անոր տարածքի մէկ մասի կառավարութեան դերն ստանձնելու հաւակնութիւն, ինչպէս նաեւ կը պարտաւորուի իր տարածքին մէջ արգիլել այնպիսի խումբերու գոյութիւնը, որոնց նպատակն է պայքարը միւս երկրի դէմ: Ռուսաստանն ու Թուրքիան փոխադարձութեան պայմանով կը ստանձնեն նոյնպիսի պարտաւորութիւն նաեւ Կովկասի Սովետական Հանրապետութիւններու վերաբերմամբ: Որոշուած կը համարուի, որ սոյն յօդուածին մէջ յիշատակուած թրքական տարածքի տակ կը հասկցուի այն տարածքը, որը կը գտնուի Թուրքիոյ Ազգային մեծ ժողովի կառավարութեան զինուորական եւ քաղաքացիական անմիջական կառավարման ներքոյ»:

Աւելորդ չէ նշել, որ Թուրքիան երբեք հաւատարիմ չէ եղած պայմանագրի ոգիին ու տառին, եւ մշտապէս գործեր է այնպէս, ինչպէս հարմար նկատեր է:

Սակայն ինչպէս նշեցինք արդէն, այս հարցին մէջ փոփոխութիւն յառաջացած է վերջին տասնամեակի ընթացքին՝ Մերձաւոր Արեւելքի մէջ տեղի ունեցող բուռն իրադարձութիւններու լոյսին տակ:

Այս իմաստով յատկապէս շրջադարձային է 2012 թուականը, երբ եւ Ռուսաստանի, եւ ԱՄՆ-ի քաղաքական շրջանակներն առաջին անգամ սկսան խօսիլ Սուրիոյ ազգային եւ կրօնական խումբերու, ասոնց շարքին՝ հայերու անվտանգութեան հարցերու եւ իրաւունքներու վերաբերեալ:

Մասնաւորապէս 2012 թ. Նոյեմբերի 16-ին Ռուսաստանի Նախագահ Վլատիմիր Փութինը յայտարարեց. «Պէտք է համաձայնութեան գալ Սուրիոյ ազգային խումբերու վերաբերեալ: Մեր գնահատակը յայտնի է, մենք կը համարենք, որ սկիզբը պէտք է պայմանաւորուիլ ապագայի վերաբերեալ, սկիզբը պէտք է հասկնալ, թէ ինչպէս ապահովել զանազան ազգային եւ կրօնական խումբերու օրինական շահերն ու իրաւունքները: Եւ ոչ թէ հակառակը՝ Ասասին հեռացնել, եւ յետոյ միայն մտածել, թէ անոնց հետ ինչպէս վարուիլ»:

Սա միայն սկիզբն է, եւ մօտ ապագային շատ աւելի յստակ պիտի ըլլայ Ռուսաստանի Դաշնութեան վարած քաղաքականութիւնը Մերձաւոր Արեւելքի հիմնահարցերուն մէջ, որտեղ աւելի ու աւելի յստականալու է անոր կողմնորոշման փոփոխութիւնը դէպի 1918-1920 թթ. կայացուած որոշումներ ու պայմանագրեր, որոնք հաշուի կ'առնէին տարածաշրջանի բոլոր ժողովուրդներու ու պետութիւններու օրինական իրաւունքներն ու շահերը, եւ անոր միջոցով ձգտումը՝ հաստատելու կայուն խաղաղութիւն Մերձաւոր Արեւելքի մէջ: Ասոնց շարքին նկատի ունենալով, անշուշտ, ոչ միայն Ռուսաստանի Կառավարութեան Հռչակագիրը «Թիրքահայաստանի մասին» («Արեւմտեան Հայաստանի մասին», 11 Յունուար 1918 թ.), այլեւ Մերի Խաղաղութեան պայմանագիրը (10 օգոստոս 1920 թ.) եւ ԱՄՆ Նախագահ Ուորրո Ուիլսոնի Իրաւարար վճիռը (22 Նոյեմբեր 1920 թ.), ինչպէս նաեւ Հայերու ցեղասպանութիւնը դատապարտող Մեծ Բրիտանիոյ, Ֆրանսայի եւ Ռուսաստանի համատեղ յայտարարութիւնը, որտեղ 1915 թ. Ապրիլեան կոտորածները որակեցին որպէս «Թուրքիոյ նոր ոճիրը մարդկայնութեան եւ քաղաքակրթութեան դէմ» (24 Մայիս 1915 թ.), Ռուսաստանի Դաշնութեան Պետդումայի ընդունած հռչակագիրը Հայ ժողովուրդի ցեղասպանութեան դատապարտման մասին (14 Ապրիլ 1995 թ.):

Մերձաւորարեւելեան տարածաշրջանի եւ անկէ մեկնած ամբողջ աշխարհի մէջ լիարժէք քաղաքականութիւն վարելու եւ մնայուն խաղաղութիւն հաստատելու այլ տարբերակներ պարզապէս չկան, այդ թվում եւ այնպիսի մեծ ու հզօր տէրութեան համար, ինչպիսին Ռուսաստանի Դաշնութիւնն է:

Տիգրան Փաշաբեգեան՝

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

26.12.2016 թ.

ԳԼՈՒԽ VI

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ (ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ)

1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի որոշումներն ու նիւթերը

11.06.2017 թ.

Քաղուածք № 1

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման հինգերորդ նստաշրջանի նիստի արձանագրութիւնից

11-ը յունիսի, 2017 թ., Երեւան

Առաջին նիստ

Նիստի սկիզբը ժամը 13:00-ին, ււարտը՝ 15:00-ին:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորների գրանցում (այսուհետ բնագրում՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարան):

Ընտրուած 64 պատգամաւորներից գրանցուել են 51 պատգամաւոր, 7-ը դահլիճում եւ 44-ը ինտերնետ կապով, որը կազմում է 80 տոկոս:

Քուտրումն ապահովուած է:

1. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի օրակարգի մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի օրակարգը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 46, դէմ – 0, ձեռնպահ – 5:

Որոշումն ընդունուած է:

2. Լսեցին՝ նստաշրջանի հաշուիչ յանձնաժողովի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ ընտրել նստաշրջանի հաշուիչ յանձնաժողով հետեւեալ կազմով՝ նախագահ՝ Տիգրան Յարութիւնեան, տեղակալներ՝ Աննա Խաչատրեան, Սաիդա Օհանեան:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 48, դէմ – 0, ձեռնպահ – 3,

Որոշումն ընդունուած է:

3. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգում ստեղծուած իրավիճակի եւ դրանից դուրս գալու ուղիների մասին:

Ելոյթ ունեցան՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ Արմէն Տէր-Սարգսեանը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

Տիգրան Փաշաբեգեանը, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորներ Էդուարդ Փոլատովը, Հայկ Յարութիւնեանը, Սաիդա Օհանեանը, Արտաշէս Մելիքեանը, Ռադիկ Խամոյեանը, Արմէնակ Հարմանդայեանը, Վաղարշակ Սէգերտեանցը, Դաւիթ Խինոյեւը, Վալերայ Մուրադեան, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան կրթութիւն նախարար Վրէժ Քոսայեանը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Ներքին գործերի նախարար Մարտիրոս Շահբաղեանը:

Հաշուի առնելով այն հանգամանքը, որ՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը Սահմանադրութեան բոլոր ընթացակարգերով անցած եւ ընդունուած Սահմանադրութիւն դեռեւս չունի եւ նա առաջնորդում է՝ Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքով,

Հաշուի առնելով Արմէնակ Աբրահամեանի անժխտելի ներդրումը Արցախեան ազատամարտում, վաստակը Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան գործում, սկսած 2004 թ.-ից, որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի հիմնադիրներից եւ նախագահ, 2011 թ.-ից, որպէս Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառոյցի հիմնադիրներից, 2014 թ.-ից, որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ, այնուհանդերձ նշենք, որ նախկին ձեռքբերումները չեն կարող արդարացնել ներկայիս նրա կողմից Արեւմտեան Հայաստանի պետական օրէնքների խախտումները եւ իշխանութեան իւրացման փորձը:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը խախտել է վերոնշեալ օրէնքի «արեւմտեան Հայաստանի պետական կ'առուցուածքը բաժնի հետեւեալ յօդուածների դրոյթներն ու պահանջները.

Յօդուած 36) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նախագահա-խորհրդարանական հանրապետութիւն է:

Յօդուած 37) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝ պետութեան գլուխն է՝ Արեւմտեան Հայաստանի բարձրագոյն պաշտօնատար անձը, Սահմանադրութեան, մարդու իրաւունքների ու ազատութիւնների երաշխաւորը: Արեւմտեան Հայաստանի Սահմանադրութեան եւ օրէնքների համաձայն՝ նա միջոցներ է ձեռք առնում Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան, անկախութեան եւ տարածքային ամբողջականութեան պահպանման, պետական իշխանութեան մարմինների միջեւ գործառոյթների ներդաշնակ համադրման եւ համագործակցութեան:

Յօդուած 44) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ նշանակում ու ազատում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետին,

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ որոշում է կայացնում Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան հրաժարականի մասին,

-Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի առաջարկութեամբ նշանակում ու ազատում է պաշտօնից Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի օգնականներին եւ նախարարներին,

Յօդուած 52) Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետը Արեւմտեան Հայաստանի նախագահին առաջարկում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան փոխվարչապետի պաշտօնի թեկնածուներին եւ Արեւմտեան Հայաստանի նախարարներին՝ նախապէս տեղեակ պահելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովին եւ հաշուի առնելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարծիքները:

Որտեղ նշուած է նաեւ,

Յօդուած 14) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորի լիազօրութիւնների դադարեցումը կարող է տեղի ունենալ հետեւեալ դէպքերում.

- այն դէպքում, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորը իր գործունէութեամբ կամ անգործութեամբ վնաս է հասցնում Արեւմտեան Հայաստանին, Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառոյցներին: Սոյն յօդուածի կէտը վերաբերում է նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան բոլոր պաշտօնեաներին:

Հակընդդէմ վերը մէջբերուած յօդուածների դրոյթների ու պահանջների՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը շուրջ երկու տարի է ինչ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ողջ պետական համակարգին պարտադրում է 2016-ի մայիսի 9-ին իր միանձեայ ստորագրութեամբ, իբրեւ թէ իր կողմից հաստատում ստացած Սահմանադրութեան իր տարբերակը,

-որն ի տարբերութիւն վերը նշուած գործող օրէնքի դրոյթի ու պահանջի, ոչ թէ նախագահա-խորհրդարանական, այլ նախագահական կոշտ ու անզիջում կառավարման համակարգի օրինակ է:

Արձանագրենք նաեւ, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի պարտադրած Սահմանադրութեան օրինակը ոչ մի կերպ չի համապատասխանում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառուցուածքի իրաւական-քաղաքական տրամաբանութիւնը եւ չի կարող ընդունուել, որպէս հիմք կամ օրինակ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան համար, որովհետեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառավարման համակարգը նախագա-խորհրդարանական է:

Դրանով իսկ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը յայտ է ներկայացնում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնազաւթման, որոնք Սահմանադրութեան իր պարտադրած օրինակում հետեւեալ ձեւերով են արտայայտուած.

Յօդուած 162

4-րդ կէտ. Մինչեւ Ազգային ժողովի եաջորդ գումարման առաջին նստաշրջանի բացման օրը՝ Հանրապետութեան Նախագահը կրնայ.

- Ազգային ժողովի նախագահին եւ վարչապետին հետ խորհրդակցելէ ետք՝ արձակել Ազգային ժողովը, եւ նշանակել արտահերթ ընտրութիւն,

- ազատել վարչապետին:

5-րդ կէտ. Մինչեւ Ազգային ժողովի եաջորդ գումարման առաջին նստաշրջանի բացման օրը՝ կ'առավարութեան նիստերը կը հրաւիրէ եւ կը վարէ Հանրապետութեան Նախագահը, կամ անոր յանձնարարութեամբ՝ վարչապետը: Կ'առավարութեան

որոշումները կը ստորագրե վարչապետը, կը վաւերացնէ՝ Հանրապետութեան Նախագահը:

Յօդուած 107.

Ազգային ժողովը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի առաջարկութեամբ կը վաւերացնէ, կը կ'ասեցնէ կամ չեղեալ կը եայտարարէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան միջազգային պայմանագիրները, բացառութեամբ անոնց, որոնք ունին քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական սահմանի փոփոխութիւն եւ որոնք ենթակայ են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի:

Մնում էր, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը յիշէր նաեւ, իր իսկ ձեռքով ստորագրուած էւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգին պարտադրուած Սահմանադրութեան օրինակի 3-րդ յօդուածի 3-րդ կէտում պատահաբար պահպանուած ու նշուած է, որ՝ «Իշխանութեան իւրացումը որեւէ կազմակերպութեան կամ անհատի կողմից յանցագործութիւն է»:

Այսօր արդէն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնազաւթման առաջին քայլերն արուած են, դրանք են՝ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 42 – 2017.05.31 (ԱՀՀ վարչապետի գործառոյթները դադարեցնելու մասին) եւ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 43 – 2017.06.05 (ԱՀՀ վարչապետի նշանակման մասին), որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետի ու կառավարութեան պաշտօնանկութեան հրամանագիր, հիմնուած ապօրինի ու անօրինական Սահմանադրութեան ապօրինի յօդուածի վրայ:

Նախագահի սոյն հրամանագրերը՝ Թիւ 42 – 2017.05.31 եւ Թիւ 43 – 2017.05.31, համարում ենք ապօրինի եւ անօրինական՝ ընդունման պահից:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանը մանրամասն քննելով ու համադրելով ներկայացուած փաստերը՝

Որոշեց՝

1. Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից գործող օրէնսդրութեան գիտակցաբար ու կոպիտ խախտումները, որոնք կատարուել են, մասնաւորապէս, Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքի 36-րդ, 37-րդ, 44-րդ յօդուածները:
2. Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից Սահմանադրութեան միանձնեայ օրինակի ընդունման եւ դրա պարտադրման գործողութիւնները, ուղղուած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան իշխանութեան օրինական մարմիններին:

3. Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից Սահմանադրութեան միանձնեայ իր օրինակի ընդունման, հաստատման եւ տարածման գործողութիւնները:

4. Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից պետական իշխանութիւնը իրացնելու փորձը:

5. Անվստահութիւն յայտնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանին Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգի օրէնքները խախտելու համար:

6. Ելնելով վերոնշեալից՝ 2017 թ. յունիսի 11-ից դադարեցնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնները, որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 44, դէմ – 0, ձեռնպահ – 7:

Որոշումն ընդունուած է:

Ընդմիջում՝ 15:00-15:30:

Երկրորդ նիստ

Նիստի սկիզբը ժամը 15:30-ին, աւարտը՝ 18:00-ին:

Հաշուի առնելով, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի լիազօրութիւնները դադարեցուած է եւ նախագահի պաշտօնը այս պահին թափուր է, նստաշրջանում ընտրել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նոր նախագահ:

Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքի՝ Յօդուած 42) Արեւմտեան Հայաստանի տարածքում, որը ժամանակաւորապէս բռնազավթուած է Թուրքիայի Հանրապետութեան կողմից, ուղղակի ընտրութիւններ անցկացնելու անհնարիւթեան հետ կապուած՝ այս փուլում ընտրուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովը (Խորհրդարանը) ինքն է ընտրում պետութեան գլուխ՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորների կազմից:

4. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի ընտրութեան մասին: Որպէս թեկնածու առաջադրուեց Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւոր Ռադիկ Խամոյեանը:

Որոշեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ՝ պետութեան գլուխ, ընտրել Ռադիկ Խամոյեանին:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 44, դէմ – 0, ձեռնպահ – 7

Որոշումն ընդունուած է:

Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքի՝ Յօդուած 43) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը ստանձնելով պաշտօնը, պատգամաւորների ներկայութեամբ, նախագահի երդումը տուեց:

Ըստ Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքի՝ Յօդուած 44) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը ընդունում է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի եւ նրա ղեկավարած կառավարութեան հրաժարականը, որը գործել է 2014 թ. յունուարի 20-ից մինչ օրս:

5. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետի ընտրութեան մասին:

Որոշեցին՝ համաձայն «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի՝ յօդուած 44), Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանի առաջարկութեամբ, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետի պաշտօնում հաստատել Տիգրան Փաշաբեգեանին:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 48, դէմ – 0, ձեռնպահ – 3

Որոշումն ընդունուած է:

6. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութեան կազմելու մասին:

Որոշեցին՝ համաձայն «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի՝ յօդուած 52), Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանը նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանի հաստատմանը, իսկ Խորհրդարանի պատգամաւորների հաւանութեանը ներկայացրեց կառավարութեան կազմում փոխվարչապետ Պետրոս Քելիշօղլեանի, Կրթութեան նախարար Վրէժ Քոսայեանը, Մշակոյթի նախարար Վահան Սանանեանի թեկնածութիւնը եւ պարտաւորուեց մէկամսեայ ժամկետում ներկայացնել կառավարութեան կազմի այլ թեկնածուների:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 48, դէմ – 0, ձեռնպահ – 3

Որոշումն ընդունուած է:

7. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան ծրագրի մասին:

Որոշեցին՝ Առաջիկայ երկու ամիսների ընթացքում Արեւմտեան Հայաստանի Խորհրդարանի քննարկմանն ու հաստատմանը ներկայացնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան ծրագրերը:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 48, դէմ – 0, ձեռնպահ – 3

Որոշումն ընդունուած է:

8. Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան 3-րդ ընթերցման եւ Սահմանադրութեան ընդունման յետագայ ընթացակարգի վերաբերեալ:

Որոշեցին՝

ա) Հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի 3-րդ, վերջնական, ընթերցումը եւ հաշուի առնելով պատգամատրների առաջարկներն ու լրացումները՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը դնել համաժողովրդական քննարկման,

բ) որից յետոյ մէկ ամսուայ ընթացքում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը դնել համաժողովրդական հանրաքուէի:

գ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը հրապարակել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պաշտօնական կայքերում եւ լրատուամիջոցներում:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 45 , դէմ – 0, ձեռնպահ – 6:

Որոշումն ընդունուած է:

9. Լսեցին՝ 4-րդ նստաշրջանից յետոյ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահութեան կողմից ընդունուած որոշումների հաստատում:

Որոշեցին՝ հաստատել 4-րդ նստաշրջանից յետոյ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահութեան կողմից ընդունուած որոշումները:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ -46, դէմ – 0, ձեռնպահ – 5:

Որոշումն ընդունուած է:

Այլ հարցեր:

10. Լսեցին՝ սոյն արձանագրութեան 3-րդ կէտում նշուած որոշումների կատարման ուղիների մասին:

Որոշեցին՝ հաշուի առնելով, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնները դադարեցուած է եւ ընտրուած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նոր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը, ստեղծել կառավարութեան եւ խորհրդարանի համատեղ յատուկ յանձնաժողով հետեւեալ հարցերի կարգաւորման նպատակով.

ա) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանից ստանալ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կնիքը:

բ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան լիազօր մարմնին յանձնարարել շարունակել աշխատանքները Արեւմտեան Հայաստանի հայերի

ինքնութեան ու քաղաքացիութեան յայտերի գրանցման եւ համապատասխան փաստաթղթերի յանձնման:

զ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան լիազօր մարմին յանձնարարել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանից ստանալ ինքնութեան քարտերի պատրաստման սարքաւորումը:

դ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանից ստանալ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական բիւջէի մուտքերի եւ ծախսերի հաշուեկշիռը:

է) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութեան լիազօր մարմին յանձնարարել կարգաւորել պետական հաշվեհամարների օգտագործման լիազօրութիւնների հարցը եւ նշանակել պատասխանատուներ հաշիւների օգտագործման համար:

զ) Բոլոր հրամանագրերն ու որոշումները, յայտարարութիւններն ու պաշտօնական փաստաթղթերը ստորագրուած 2017 թ. յունիսի 11-ից յետոյ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից համարել անվաւեր եւ իրաւական ուժ չունեցող:

Քուէարկութեան արդիւնքները.

Կողմ – 43, դէմ – 0, ձեռնպահ – 8:

Որոշումն ընդունուած է:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման հինգերորդ նստաշրջանի նիստն աւարտուեց:

Արմէն Տէր–Սարգսեան՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ

Դիանա Գրիգորեան՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Քարտուղար

11.06.2017 թ.,

Երեւան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնները դադարեցուած են

2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի 1-ին նիստում ընդունուել է որոշում 2017 թ. յունիսի 11-ից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնների դադարեցման մասին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իրացման փորձի մեղադրանքներով:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) ընդունած որոշման մէջ մասնաւորապէս նշուած է.

«հաշուի առնելով այն հանգամանքը, որ՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը Սահմանադրութեան բոլոր ընթացակարգերով անցած եւ ընդունուած Սահմանադրութիւն դեռեւս չունի եւ նա առաջնորդում է՝ Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքով,

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը խախտել է վերոնշեալ օրէնքի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կ'առուցուածքը» բաժնի հետեւեալ յօդուածների դրոյթներն ու պահանջները.

Յօդուած 36) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նախագահախորհրդարանական հանրապետութիւն է:

Յօդուած 37) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝ պետութեան գլուխն է՝ Արեւմտեան Հայաստանի բարձրագոյն պաշտօնատար անձը, Սահմանադրութեան, մարդու իրաւունքների ու ազատութիւնների երաշխաւորը: Արեւմտեան Հայաստանի Սահմանադրութեան եւ օրէնքների համաձայն՝ նա միջոցներ է ձեռք առնում Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան, անկախութեան եւ տարածքային ամբողջականութեան պահպանման, պետական իշխանութեան մարմինների միջեւ գործառոյթների ներդաշնակ համադրման եւ համագործակցութեան:

Յօդուած 44) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ նշանակում ու ազատում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետին,

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ որոշում է կայացնում Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան հրաժարականի մասին,

-Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի առաջարկութեամբ նշանակում ու ազատում է պաշտօնից Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի օգնականներին եւ նախարարներին,

Յօդուած 52) Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետը Արեւմտեան Հայաստանի նախագահին առաջարկում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան փոխվարչապետի պաշտօնի թեկնածուներին եւ Արեւմտեան Հայաստանի նախարարներին՝ նախապէս տեղեակ պահելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովին եւ հաշուի առնելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարծիքները:

Որտեղ նշուած է նաեւ,

Յօդուած 14) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորի լիազօրութիւնների դադարեցումը կարող է տեղի ունենալ հետեւեալ դէպքերում.

-այն դէպքում, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորը իր գործունէութեամբ կամ անգործութեամբ վնաս է հասցնում Արեւմտեան Հայաստանին, Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառոյցներին: Սոյն յօդուածի կէտը վերաբերում է նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան բոլոր պաշտօնեաներին:

Հակընդդեմ վերը մեջբերուած յօդուածների դրոյթների ու պահանջների՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը շուրջ երկու տարի է ինչ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ողջ պետական համակարգին ուժով պարտադրում է 2016-ի մայիսի 9-ին իր միանձեայ ստորագրութեամբ, իբրեւ թէ իր կողմից հաստատում ստացած Սահմանադրութեան իր տարբերակը,

-որն ի տարբերութիւն վերը նշուած գործող օրէնքի դրոյթի ու պահանջի, ոչ թէ նախագահա-խորհրդարանական, այլ նախագահական կոշտ ու անզիջում կառավարման օրինակ է:

Արձանագրենք նաեւ, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի պարտադրած Սահմանադրութեան օրինակը ոչ մի կերպ չի համապատասխանում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառուցուածքի իրաւական-քաղաքական տրամաբանութիւնը եւ չի կարող ընդունուել, որպէս հիմք կամ օրինակ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան համար, որովհետեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառավարման համակարգը նախագա-խորհրդարանական է:

Դրանով իսկ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը յայտ է ներկայացնում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնազաւթման, որոնք Սահմանադրութեան իր պարտադրած օրինակում հետեւեալ ձեւերով են արտայայտուած.

Յօդուած 162

4-րդ կէտ. Մինչեւ Ազգային ժողովի եաջորդ գումարման առաջին նստաշրջանի բացման օրը՝ Հանրապետութեան Նախագահը կրնայ.

-Ազգային ժողովի նախագահին եւ վարչապետին հետ խորհրդակցելէ ետք՝ արձակել Ազգային ժողովը, եւ նշանակել արտահերթ ընտրութիւն,

-ազատել վարչապետին:

5-րդ կէտ. Մինչեւ Ազգային ժողովի եաջորդ գումարման առաջին նստաշրջանի բացման օրը՝ կ'առավարութեան նիստերը կը հրաւիրէ եւ կը վարէ Հանրապետութեան Նախագահը, կամ անոր յանձնարարութեամբ՝ վարչապետը: Կ'առավարութեան որոշումները կը ստորագրէ վարչապետը, կը վաւերացնէ՝ Հանրապետութեան Նախագահը:

Յօդուած 107.

Ազգային ժողովը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի առաջարկութեամբ կը վաւերացնէ, կը կ'ասեցնէ կամ չեղեալ կը եայտարարէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան միջազգային պայմանագիրները, բացառութեամբ անոնց, որոնք ունին քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական սահմանի փոփոխութիւն եւ որոնք ենթակայ են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահի:

Մնում էր, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը յիշէր նաեւ, իր իսկ ձեռքով ստորագրուած եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգին պարտադրուած Սահմանադրութեան օրինակի 3-րդ յօդուածի 3-րդ կէտում պատահաբար պահպանուած ու նշուած է նաեւ, որ 3) Իշխանութեան իւրացումը որեւէ կազմակերպութեան կամ անհատի կ'ողմէ յանցագործութիւն է:

Այսօր արդէն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնազաւթման առաջին քայլերն արուած են, դրանք են՝ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 42 – 2017.05.31 (ԱՀՀ վարչապետի գործառոյթները դադարեցնելու մասին) եւ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 43 – 2017.06.05 (ԱՀՀ վարչապետի նշանակման մասին), որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետի ու կառավարութեան պաշտօնակութեան հրամանագիր, հիմնուած ապօրինի ու անօրինական Սահմանադրութեան ապօրինի յօդուածի վրայ:

Հետեւաբար, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանը մանրամասն քննելով ու համադրելով ներկայացուած փաստերը՝

Որոշեց՝

- 1) Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից գործող օրէնսդրութեան գիտակցաբար ու կոպիտ խախտումները, որոնք կատարուել են, մասնաւորապէս, Արեւմտեան Հայաստանի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքի 36-րդ, 37-րդ, 44-րդ յօդուածները:
- 2) Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից Սահմանադրութեան միանձնեայ օրինակի ընդունման եւ դրա պարտադրման գործողութիւնները, ուղղուած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան իշխանութեան օրինական մարմիններին:
- 3) Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան միանձնեայ իր օրինակի ընդունման, հաստատման եւ տարածման գործողութիւնները:
- 4) Դատապարտել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից պետական իշխանութիւնը իւրացնելու փորձը:
- 5) Անվստահութիւն յայտնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանին Արեւմտեան Հայաստանի պետական համակարգի օրէնքները խախտելու համար:
- 6) Ելնելով վերոնշեալներից՝ 2017 թ. յունիսի 11-ից դադարեցնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի նախագահական լիազօրութիւնները:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)

Լրատուական ծառայություն
11.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ է ընտրուել Ռադիկ Խամոյեանը

2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի 2-րդ նիստում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ է ընտրուել է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւոր Ռադիկ Խամոյեանը:

Յիշեցնենք, որ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանի աւելի վաղ տարածած հաղորդագրութեան մէջ ասուած էր, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնները դադարեցուած են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)
Լրատուական ծառայություն
11.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանը վերահաստատուել է իր պաշտօնում

2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի 2-րդ նիստում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ է հաստատուել Տիգրան Փաշաբեգեանը, որի թեկնածութիւնը առաջադրել է հին կառավարութեան հրաժարականը ընդունած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը:

Յիշեցնենք, որ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանի աւելի վաղ տարածած հաղորդագրութեան մէջ ասուած էր, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնները դադարեցուած են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի)
Լրատուական ծառայություն
11.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ Արմէն Տէր-Սարգսեանի ուղերձը պատգամաւորներին, պաշտօնեաներին ու քաղաքացիներին

11-ը յունիսի 2017 թ. գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանում կայացուած որոշումների կապակցութեամբ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը այսօր փորձում է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանին «յեղաշրջման փորձի» կեղծ մեղադրանք ներկայացնել մոռանալով, որ ինքն է անձամբ վերջին երկու տարիներին իրականացրել «յեղաշրջման փորձ» Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ողջ պետական համակարգի նկատմամբ, իսկ դրա «իրաւաչափութիւնը» ապահովելու համար համակարգին պարտադրել ինքնաստեղծ Սահմանադրութիւն, որն իր բնութագրմամբ, ստորագրել, հաստատել ու վաւերացրել է 2016 թ. մայիսի 9-ին:

Մոռանալով, որ ունենալով մեծ իշխանութիւն, որը նախագահի լիազօրութիւններով է պայմանաւորուած, ձգտել է ամբողջատիրական (տոտալ) իշխանութեան ողջ համակարգի եւ նրա բոլոր մասնակիցների նկատմամբ:

Յիշեցնենք, որ 2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանի նիստում ընդունուել է որոշում 2017 թ. յունիսի 11-ից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնների դադարեցման մասին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

Նշենք, որ աշխարհում գոյութիւն չունեն ինքնաստեղծ սահմանադրութիւններ, ըստ միջազգային իրաւական համակարգի, ցանկացած Սահմանադրութիւն, որպէսզի համարուի ընդունուած ու իրաւաչափ՝ պէտք է անցնի շատ որոշակի գործընթաց.

1. Սահմանադրութեան նախագծի առաջին ընթերցում (նէր),
2. Սահմանադրութեան նախագծի հրապարակային համաժողովրդական քննարկում,
3. Սահմանադրութեան նախագծի օրինակի համաժողովրդական հանրաքուէ,
4. որից յետոյ միայն, եթէ հանրաքուէին մասնակցած հանրութիւնը կողմ է քուէարկում հանրաքուէի դրուած Սահմանադրութեան օրինակին, ապա դա համարում է ընդունուած:

Կարելոք չէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը տիրապետում է այդ գիտելիքներին, թէ ոչ: Կարելոքը նրա ձգտումն է անպայման «իրաւաչափ ու օրինական» դարձնելու Սահմանադրութեան ինքնաստեղծ իր օրինակը, որպէսզի դրա միջոցով, հնարաւոր ու անհնարին բոլոր իրաւունքները վերապահելով իրեն, միանձեայ ու լիակատար իր իշխանութիւնը տարածի Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ողջ պետական համակարգի եւ քաղաքացիների վրայ եւ իր ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան յօդուածների վրայ յենուելով, համակարգի բոլոր

թելերի՝ նախագահական, կառավարութիւն, խորհրդարան եւ համակարգի բոլոր մասնակիցների նկատմամբ, պաշտօնեաներ, պատգամաւորներ, քաղաքացիներ, վարուի օրուայ քմահաճոյքի համեմատ:

Դրա առաջին քայլը, որ կարելի է կոչել նաեւ սողացող «յեղաշրջման փորձ», ինչպէս նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնագաւթման առաջին փորձ՝ իրականացման է դրուել 2017 թ. մայիսի 31-ին, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (այժմ արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից ստորագրուել են ապօրինի հրամանագրեր, հիմնուած ապօրինի Սահմանադրութեան ինքնաստեղծ օրինակի վրայ: (Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 42 – 2017.05.31 (ԱՀՀ վարչապետի գործառոյթները դադարեցնելու մասին) եւ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 43 – 2017.06.05 (ԱՀՀ վարչապետի նշանակման մասին)

Այդ իմաստով, 5-րդ նստաշրջանում կայացուած որոշումները բնաւ պատահականութեան արդիւնք չէին, այլ խորապէս քննութեան առնուած, կշռադատուած ու պահանջուած:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան պատրաստութեան աշխատանքները սկսուել են 2014 թ. օգոստոսի 10-ից յետոյ, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի հրամանագրի հիման վրայ, որտեղ նշուած էր. «Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովին (Խորհրդարանին) առաջարկում ենք ձեւաւորել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան մշակման յանձնաժողով եւ ձեռնարկել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի մշակումը, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառոյցների ձեւի եւ բովանդակութեան համար՝ որպէս հիմք ընդունելով Արեւմտեան Հայաստանի հայերի եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիների կամարտայայտութեան վերաբերեալ վերոյիշեալ հռչակագրերը, որոշումները, օրէնքներն ու իրաւական փաստաթղթերը»:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի առաջին ընթերցումը հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման երրորդ նստաշրջանը (27-ը դեկտեմբերի, 2015 թ., Երեւան): Ահա քաղուածք նստաշրջանի արձանագրութիւնից.

«Լսեցին՝ Առաջին ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի հաստատման մասին: Ելոյթի համար խօսքը տրուում է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանին:

Որոշեցին՝ հաստատել առաջին ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը»:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի երկրորդ ընթերցումը հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման չորրորդ նստաշրջանը (17-ը դեկտեմբերի, 2016 թ., Երեւան): Ահա քաղուածք արձանագրութիւնից.

«Լսեցին՝ երկրորդ ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի հաստատման մասին:

Որոշեցին՝ հաստատել երկրորդ ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը»:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի երրորդ ընթերցումը հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) առաջին գումարման հինգերորդ նստաշրջանը (11-ը յունիսի, 2017 թ., Երեւան): Ահա քաղուածք այդ արձանագրութիւնից.

«Լսեցին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան 3-րդ ընթերցման եւ Սահմանադրութեան ընդունման յետագայ ընթացակարգի վերաբերեալ:

Որոշեցին՝

ա) Հաստատել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի 3-րդ, վերջնական, ընթերցումը եւ հաշուի առնելով պատգամաւորների առաջարկներն ու լրացումները՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը դնել համաժողովրդական քննարկման,

բ) որից յետոյ մէկ ամսուայ ընթացքում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը դնել համաժողովրդական հանրաքուէի:

գ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը հրապարակել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պաշտօնական կայքերում եւ լրատուամիջոցներում»:

Հետեւաբար, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը երբեք հնարաւորութիւն չունէր հրամանագիր ստորագրել հիճնուած գոյութիւն չունեցող Սահմանադրութեան յօդուածի վրայ: Սա ե՛ւ լիազօրութիւնների չարաշահում է, ե՛ւ սողացող «յեղաշրջման փորձ», ե՛ւ իշխանութեան իւրացման փորձ:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) ընդունած որոշման մէջ մասնաւորապէս նշուած է.

«հաշուի առնելով այն հանգամանքը, որ՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը Սահմանադրութեան բոլոր ընթացակարգերով անցած եւ ընդունուած Սահմանադրութիւն դեռեւս չունի եւ նա առաջնորդում է՝ Արեւմտեան Հայաստանի «արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» Օրէնքով, որ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանը խախտել է վերոնշեալ օրէնքի «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կ'առուցուածքը» բաժնի հետեւեալ յօդուածների դրոյթներն ու պահանջները.

Յօդուած 36) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նախագահախորհրդարանական հանրապետութիւն է:

Յօդուած 37) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝ պետութեան գլուխն է՝ Արեւմտեան Հայաստանի բարձրագոյն պաշտօնատար անձը, Սահմանադրութեան, մարդու

իրաունքների ու ազատությունների երաշխավորը: Արեւմտեան Հայաստանի Սահմանադրութեան եւ օրէնքների համաձայն՝ նա միջոցներ է ձեռք առնում Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաունքների պաշտպանութեան, անկախութեան եւ տարածքային ամբողջականութեան պահպանման, պետական իշխանութեան մարմինների միջեւ գործառոյթների ներդաշնակ համադրման եւ համագործակցութեան:

Յօդուած 44) Արեւմտեան Հայաստանի նախագահը՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ նշանակում ու ազատում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետին,

-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի համաձայնութեամբ որոշում է կայացնում Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան հրաժարականի մասին,

-Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի առաջարկութեամբ նշանակում ու ազատում է պաշտօնից Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետի օգնականներին եւ նախարարներին,

Յօդուած 52) Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան վարչապետը Արեւմտեան Հայաստանի նախագահին առաջարկում է Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութեան փոխվարչապետի պաշտօնի թեկնածուներին եւ Արեւմտեան Հայաստանի նախարարներին՝ նախապէս տեղեակ պահելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովին եւ հաշուի առնելով Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորների կարծիքները:

Որտեղ նշուած է նաեւ,

Յօդուած 14) Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորի լիազօրութիւնների դադարեցումը կարող է տեղի ունենալ հետեւեալ դէպքերում.

-այն դէպքում, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի պատգամաւորը իր գործունէութեամբ կամ անգործութեամբ վնաս է հասցնում Արեւմտեան Հայաստանին, Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառոյցներին: Սոյն յօդուածի կէտը վերաբերում է նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան բոլոր պաշտօնեաներին:

Հակընդդէմ վերը մէջբերուած յօդուածների դրոյթների ու պահանջների՝

-Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանը շուրջ երկու տարի է ինչ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան ողջ պետական համակարգին ուժով պարտադրում է 2016-ի մայիսի 9-ին իր միանձնեայ ստորագրութեամբ, իբրեւ թէ իր կողմից հաստատում ստացած Սահմանադրութեան իր տարբերակը,

-որն ի տարբերութիւն վերը նշուած գործող օրէնքի դրոյթի ու պահանջի, եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան առաջին եւ երկրորդ ընթերցումների մէջ ներառուած յօդուածների, ոչ թէ նախագահա-խորհրդարանական, այլ նախագահական կոշտ ու անզիջում կառավարման օրինակ է:

Արձանագրելով, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (այժմ արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանի պարտադրած Սահմանադրութեան օրինակը ոչ մի կերպ չի համապատասխանում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառուցուածքի իրաւական-քաղաքական տրամաբանութիւնը եւ չի կարող ընդունուել, որպէս հիմք կամ օրինակ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան համար, որովհետեւ Արեւմտեան Հայաստանի

Հանրապետության պետական կառավարման համակարգը նախագահորհրդարանական է:

Հետևաբար, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանը մանրամասն քննելով ու համադրելով ներկայացուած փաստերը՝

Որոշեց՝ 2017 թ. յունիսի 11-ից դադարեցնել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի նախագահական լիազօրութիւնները:

Ահա այս որոշումը եւ այլ որոշումներ նոյնպէս միտուած էին կարգաւորելու հետեւեալ խնդիրները.

ա) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի ապօրինի հրամանագրերից ու ոտնձգութիւններից պաշտպանելու համակարգի պաշտօնեաներին, պատգամաւորներին, քաղաքացիներին ու բոլոր մասնակիցներին,

բ) պաշտպանելու համակարգի թեւերի՝ նախագահական, կառավարութիւն, խորհրդարան ազատութիւնը, անկախութիւնը, լիակատար համագործակցութիւնը,

գ) պաշտպանելու հայութեան իրաւունքների պաշտպանութեան գործընթացը արտաքին եւ ներքին ոտնձգութիւններից ու թելադրանքներից:

Այդ խնդիրները կարգաւորուած են:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նոր նախագահ ունի՝ Ռադիկ Խամոյեանը, նոր կառավարութիւն է ձեւաւորուում՝ վարչապետի պաշտօնում երրորդ անգամ անընդմեջ հաստատուել է Տիգրան Փաշաբեգեանը, խորհրդարանը Արմէն Տէր-Սարգսեանի նախագահութեամբ շարունակում է իր աշխատանքները եւ, ըստ այդմ, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության ողջ պետական համակարգը կարող է առաջ շարժուել եւ առանց հին արգելքների ու խոչընդոտների շարունակել Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան շատ պատասխանատու գործը:

Արմէն Տէր-Սարգսեան

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) Նախագահ

14.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետության վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի ուղերձը պաշտօնեաներին, պատգամաւորներին ու քաղաքացիներին

11-ը յունիսի 2017 թ. գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանում կայացուած որոշումների կապակցութեամբ

1.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի դէմ ուղղուած անօրինականութեան երկու փորձերի մասին իրականացուած 2014 եւ 2017 թուականներին:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգը անօրինականութեան ու ապօրինութեան գործողութիւններին ու փաստերին առընչուել է երկու անգամ՝ 2014 թ. եւ 2017 թ.:

ա) Մեր հայրենակիցներին ու քաղաքացիներին, ընկերներին ու գործընկերներին յիշեցնենք, որ անօրինականութեան առաջին գործողութիւնը իրականացուել է 2014 թուականի յուլիսի 21-ի, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) կայացրած անվստահութեան որոշման (համաձայն՝ «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի 14-րդ յօդուածի) (11.06.2014), Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի հրամանագրի (03.07.2014) եւ վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի թիւ 7 որոշման (22.07.2014) հիման վրայ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան (այժմ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութիւն) Արտաքին գործերի նախարարի պաշտօնից ազատուած Արամ Մկրտչեանը հրաւիրել է Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան ապօրինի նիստ, կայացրել ապօրինի որոշումներ ու անօրինական նշանակումներ, այդ թւում, ինքն իրեն վարչապետ նշանակել, որից յետոյ այդ ամէնը փորձել է ներկայացնել, իբրեւ թէ իրաւական ու իրաւաչափ մի գործընթաց:

Այդ հարցով մենք հանդէս ենք եկել շուրջ 21 յայտարարութիւններով, հրապարակումներով ու յօդուածներով: Վերոյիշեալ պարբերութեան մէկ հատուածը վերցուած էր «Մէկ օրուայ «լեզիտիմութեան» զաւեշտը» հրապարակումից (16.11.2014 թ.):

2017 թ. յունիսի 15-ին Արամ Մկրտչեանը հանդէս է եկել յայտարարութեամբ, որի շարժառիթը պարզապէս առիթից օգտուելն է, որտեղ իրողութիւնները կրկին կեղծուած են, իսկ նպատակը մէկը՝ «իրաւաչափութեան» շունչ ու բնոյթ հաղորդել անօրինականութեան հիմքի վրայ ձեւաւորուած ինքնաստեղծ իր կառոյցին (Արեւմտեան Հայաստան պետութեան վտարանդի կառավարութեան եւ ազգային ժողովի համատեղ յայտարարութիւնը):

Միւս կողմից, առանց յատուկ ճիգի, իբրեւ թէ անշահախնդիր դիտորդի կարգավիճակով, Արամ Մկրտչեանի կողմից հրամցում է կարծես դիմակայութեան երկրորդ ճակատը, հաւանաբար պահը յարմար նկատելով, բայց դա ճիշտ կը լինէր, եթէ 1-ին գումարէինք 1 ու բնականաբար ստանայինք 2: Սակայն այս դէպքում քանի որ գործ ունենք երկու անօրինականութիւնների հետ, ապա նրանց գումարը տալիս 1, այսինքն՝ անօրինականութիւնը նոյնական է, մէկն է, ուստի դրա դէմ պայքարն էլ մէկն է ու միանշանակ է:

Սակայն, ֆէյսբուքեան ոճով պարզամիտ ձեւակերպումների, մտքերի ու բառակոյտերի միջոցով յայտարարութիւններ ու հրամանագրեր կազմելը, դրանց տակ ստորագրելը որպէս «վարչապետ» ու «պետութեան գլուխ», ինքնաշէն կնիքների ու զինանշանների

գործածությունը, որպես պաշտօնականության ու պետականության անպայման պայման, չեն կարող շտկել եւ կամ փրկել իրավիճակը, որովհետեւ երբ փաստերի հետ գործ ունես, ապա նրանք յամառ են եւ արձանագրում են, որ Արամ Մկրտչեանը այդ պահին՝ 2014-ին, ստեղծուած իրավիճակից անպայման ելք գտնելու ձգտումով դիմել է անօրինական ու ապօրինի քայլերի, աւելի ուշ ինքը նոյնպէս ինքնաստեղծ ու ապօրինի Սահմանադրութեան օրինակի ընդունումով, դրանցով ակամայ կանխորոշելով յետագայ գործողութիւնների ու ճանապարհի անօրինականութիւնը մինչեւ այսօր:

Միջազգային դիւանագիտական յարաբերութիւնների դերակատարներն ու մասնակիցները խուլ ու համր անտեղեակներ չեն եւ այս հարցերը, եթէ նոյնիսկ մենք չբարձրացնենք այսօր, իւրաքանչիւր յարմար պահի նրանք են բարձրացնելու՝ զատորոշելով օրինականը անօրինականից ու դրանց համապատասխան կողմնորոշուելու ու որոշումներ կայացնելու: Ապօրինի հիմքերով ձեւաւորուած կառոյցների հետ գործ բռնելը անվտանգ գործ չէ:

բ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի նկատմամբ անօրինականութեան երկրորդ գործողութիւնը իրականացուել է 2017 թ.: Դրա առաջին քայլը, ինչը կարելի է կոչել սողացող «յեղաշրջման փորձ», ինչպէս նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական իշխանութեան իւրացման ու բռնազաւթման փորձ՝ իրականացման է դրուել 2017 թ. մայիսի 31-ին, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (այժմ արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից ստորագրուել են ապօրինի հրամանագրեր, հիմնուած ապօրինի ու ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան օրինակի վրայ: (Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 42 – 2017.05.31 (ԱՀՀ վարչապետի գործառոյթները դադարեցնելու մասին) եւ Նախագահի հրամանագիր, Թիւ 43 – 2017.06.05 (ԱՀՀ վարչապետի նշանակման մասին)

Յիշեցնենք, որ 2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանում որոշում է ընդունուել 2017 թ. յունիսի 11-ից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնների դադարեցման մասին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

2.

Վարչապետի հրաժարականի մասին:

Վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի հրաժարականի վերաբերեալ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից շրջանառութեան մէջ դրուած տեղեկատուութիւնը, բացատրութիւններն ու պատճառաբանութիւնները նոյնպէս իրականութեանը չեն համապատասխանում, եւ կեղծուած են: Դրանք միտուած են մի կողմից քողարկելու եւ միւս կողմից արդարացնելու ինքնաստեղծ ապօրինի Սահմանադրութեան վրայ շինուած ապօրինի ու նախադէպային երկու հրամանագրերը վարչապետի պաշտօնից ազատելու, կառավարութիւնը ցրելու եւ նոր վարչապետի նշանակման:

Հարցի նախապատմությունը հետեւեալն է: 2017 թ. յունուարի սկզբին Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան այժմ արդէն նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի հետ մի առանձնագրոյցում յայտնեցինք մեր մտահոգութիւնները առ այն, որ տւական մի ժամանակահատուած է, շուրջ երկու տարի, ինչ փոխուած է նրա կեցուածքն ու վերաբերմունքը, ինչպէս նաեւ գործելաոճը ընկերների ու գործընկերների, պաշտօնեաների ու պատգամաւորների եւ, համապատասխանաբար, նրանց կողմից ձեռնարկուած ցանկացած նախաձեռնութեան ու գործունէութեան նկատմամբ: Նշեցինք նաեւ, որ եթէ առաջիկայ երեք ամիսների ընթացքում՝ յունուար, փետրուար, մարտ, իրավիճակը արմատես չփոխուի, ապա հրաժարական ենք ներկայացնելու: Կարծում էինք, թէ հրաժարականի մասին սպառնալիքը սթափուելու եւ իրավիճակը փոխելու հնարաւորութիւն է ընձեռելու այժմ արդէն նախկին նախագահին:

Առանձնագրոյցից մէկ շաբաթ անց ներկայացրինք հրաժարականի դիմումը, որը գրուած էր 10 յունուար 2017-ին, բայց թուագրուած 30 մարտ 2017-ով, այսինքն՝ այն եռամսեայ ժամկէտով, ինչով պայմանաւորել էին փոփոխութիւններ իրականացնելու մեր առաջարկը: Ահա դրա բովանդակութիւնը.

«Պարոն նախագահ

Խնդրում եմ ընդունել իմ հրաժարականը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետի պաշտօնից՝ ազգային - ազատագրական պայքարի գործընթացում այլ պատասխանատուութիւն ստանձնելու որոշման կապակցութեամբ:

Տիգրան Փաշաբեգեան, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ»

Երկու օր անց, 12 յունուար 2017-ին մէկ այլ գրութեամբ հետ վերցրինք հրաժարականի դիմումը: Գրութիւնը բաղկացած էր 6 կէտից, որից ներկայացնում ենք 1-ին, 2-րդ եւ 4-րդ կէտերը, որոնք առաւել կարելոր են իրենց շեշտադրումներով:

1. «Հետ եմ կանչում վարչապետի հրաժարականի մասին դիմումը ուղարկուած 10 յունուար 2017 թ., որ նախօրօք մեր պայմանաւորուածութեան համաձայն թուագրել էի 30 մարտ 2017 թ.-ով, այսինքն՝ երեք ամսուայ պայմանաժամկէտով:

2. Վարչապետի հրաժարականի դիմումը հետ կանչելը պայմանաւորուած է, այն մտահոգութեամբ, որ չի կարելի այս պատասխանատու պահին համակարգը թողնել առանց հիմնական դերակատարների, առանց նրանց ում ուսերին ու ում ջանքերով է իրականացուել մինչեւ այսօր կայացած բոլոր աշխատանքները եւ ձեռքբերումները, ինչպէս նաեւ համակարգի երեք պատասխանատուներից մէկի հետ քննարկումների վերջնաարդիւնքով:

4. Կարելոր հանգամանք է, որ ընտրութիւնների արդիւնքում մեր ստանձնած պարտաւորութիւնն ու պատասխանատուութիւնը իրականացնենք մինչեւ վերջ, թէկուզ մինչեւ ընտրութիւնների սահմանած ժամանակը, հինգ տարուայ ժամկէտում:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ»

Այնուհետեւ, 2017-ի յունուարի 10-ից եւ յունուարի 12-ից անցնում է ոչ միայն պայմանաժամի եռամսեայ ժամկէտը, այլեւ եւս երեք ամիս եւ հրապարակում են վերոնշեալ ապօրինի հրամանագրերը, հիմնուած անօրինական - ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան վրայ: Ոչ մի բացատրութիւն յունուարին ներկայացուած առաջարկի վերաբերեալ, այն իմաստով, թէ ինչ որ բան փոխուել է արդեօք այժմ արդէն նախկին

նախագահի վարքագծում եւ կամ փոխուելով՝ է ընդհանրապէս: Ոչ մի խօսք, ոչ մի բացատրութիւն:

Ոչ մի պատասխան ու բացատրութիւն նաեւ մեր այն պնդումներին ու յորդորներին, թէ չի կարելի միանձեայ ստորագրել եւ հաստատել անօրինական Սահմանադրութիւնը անցած մի թուագրումով՝ 9-ը մայիսի 2017 թ.-ով:

Բացատրութիւնների կամ քննարկումների փոխարէն, ինչպէս արդէն նշեցինք հրապարակում են ապօրինի ու անօրինական զոյգ հրամանագրերը:

Պարզ է, որ երբ անօրինականութեան ուղին եւ բռնում, դա կոծկելու համար այլ բան չի մնում անել, քան դիմել կրկնակի կեղծիքի, ինչպէս եւ արւում է այս դէպքում:

Համակարգը տեսանելի ու անտեսանելի խութերից պաշտպանելու մեր այս նախաձեռնութիւնը այդ վերաբերմունքին արժանացաւ ու ենթարկուեց կեղծիքի ու այլափոխումների, իբրեւ թէ՛ «վարչապետն էր հրաժարական տուել, իսկ եւ ընդամենը ընդառաջել եմ նրան»:

Այս դէպքում այժմ արդէն նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից կոպտօրէն խախտուել է «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի 44-րդ յօդուածի պահանջը, ըստ որի՝ վարչապետի նշանակումը եւ պաշտօնից հեռացումը հաստատում է միայն խորհրդարանը:

Ցանկալին իրականութեան տեղ է ընդունել, այնքան մեծ է եղել ընդդիմախօսութիւնն ու կառուցողական քննադատութիւնը չէզոքացնելու ձգտումը:

Կարծում ենք հիմա հասել է իր նպատակին, թէեւ բաւականաչափ թանկ գնով՝ այժմ արդէն նախկին նախագահի կարգավիճակով:

3.

Վարչապետի վերաբերմունքը այժմ արդէն նախկին նախագահի պարտադրած Սահմանադրութեան օրինակի նկատմամբ:

Գործընկերային ընդդիմախօսութեան ու քննադատութեան օրինակ է այժմ արդէն նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի պարտադրած Սահմանադրութեան տարբերակի մերժումն ու հիմնաւորումը:

2017 թ. մայիսին հրապարկուեց Սահմանադրութեան ապօրինի օրինակը, որը, իբրեւ թէ, ընդունուել է դեռեւս 2016 թ. մայիսի 9-ին, որից յետոյ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից շրջանառութեան մէջ դրուեց եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգին պարտադրուեց այն թեզը, որ ինքը ստորագրել, հաստատել ու վաւերացրել է Սահմանադրութեան ինքնաստեղծ այդ օրինակը:

Նշենք նաեւ, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան այժմ արդէն նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի պարտադրած Սահմանադրութեան օրինակը ոչ մի կերպ չի համապատասխանում Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառուցուածքի իրաւական-քաղաքական տրամաբանութիւնը եւ չի կարող ընդունուել, որպէս հիմք կամ օրինակ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան համար:

Իշխանութեան իւրացման փորձ է Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից պարտադրուած Սահմանադրութեան ապօրինի օրինակի 107 եւ 162-րդ յօդուածների ձեւակերպումները, որոնցում նշուած է՝

Յօդուած 107.

Ազգային ժողովը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի առաջարկութեամբ կը վաւերացնէ, կը կ'ասեցնէ կամ չեղեալ կը եայտարարէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան միջազգային պայմանագիրները, բացառութեամբ անոնց, որոնք ունին քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական Սահմանի փոփոխութիւն եւ որոնք ենթակայ են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի:

Յօդուած 162.

4-րդ կէտ. Մինչեւ Ազգային ժողովի եաջորդ գումարման առաջին նստաշրջանի բացման օրը՝ Հանրապետութեան նախագահը կրնայ.

-Ազգային ժողովի նախագահին եւ վարչապետին հետ խորհրդակցելէ ետք՝ արձակել Ազգային ժողովը, եւ նշանակել արտահերթ ընտրութիւն,
-ազատել վարչապետին:

Սահմանադրութեան ինքնաստեղծ օրինակի պարտադրանքը ի յայտ էր գալիս բոլոր հարկի ու անհարկի պարագաներում, առանձնագրոյցներում, նիստերի ժամանակ, 4-րդ նստաշրջանին եւ այլ... Վերջին անգամ դա պարտադրուեց Նախագահութեան նիստի ժամանակ, որտեղ բանաւոր արտայայտեցինք մեր անհամաձայնութիւնը, իսկ նիստից յետոյ պատրաստեցինք դրա գրաւոր օրինակը, որը թուագրուած էր 2017 թ. մարտի 16-ով: Ահա այդ դիմումի ամբողջական տեքստը.

«Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանին Պարոն նախագահ

Ես որպէս ԱՀՀ վարչապետ բանաւոր յայտնել եմ իմ անհամաձայնութիւնը 13 մարտ 2017 թ. Նախագահական նիստի օրակարգում ներառուած ԱՀՀ Սահմանադրութեան ձեռնառագարկած տարբերակի ընդունման փորձի նկատմամբ, ընդգծելով երկու խնդիր.

ա) իմ անհամաձայնութիւնը ԱՀՀ Սահմանադրութեան ձեռնառագարկած օրինակի մի շարք յօդուածների նկատմամբ, այդ թւում՝ յօդուած 107, 108, 162 եւ այլ, ինչպէս նաեւ

բ) ԱՀՀ Սահմանադրութեան ձեռնառագարկած օրինակի ընդունման ու հաստատման ձեւի ու եղանակի կապակցութեամբ, որը ենթադրում է Սահմանադրութեան ընդունում առանց Արեւմտեան Հայաստանի հայերի մէջ անցկացուած հանրաքուէի:

Նշեմ, որ երկու դէպքում էլ հաշուի չի առնուած ԱՀՀ վարչապետի վերջին շրջանում ձեռնառագարկած համաձայնութեամբ իրականացուած աշխատանքի արդիւնքներն ու առաջարկները, եւ ձեռնառագարկած Սահմանադրութեան նախագծի համապատասխան օրինակը, որը կարող էր համարուել որպէս ԱՀՀ Սահմանադրութեան նախագծի 2-րդ ընթերցում, ինչպէս նաեւ հաշուի չի առնուած Խորհրդարանի նախագահութեան ու նախագահի պատրաստուող առաջարկները Սահմանադրութեան նախագծի վերաբերեալ:

Ես որպէս 1980 թ.-ից Արեւմտեան Հայաստանի ազատագրութեան համար պայքարող, իսկ 2011 թ. փետրուարից որպէս Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան գործին ու նպատակին օր ու գիշեր լծուած ու ծառայած մարդ չեմ կարող ընդունել այն փորձերը, որոնք խախտում են ԱՀՀ պետական համակարգի թելերի

արդիւնաւէտ համագործակցութեան հնարաւորութիւնն ու հաւասարակշռութիւնը եւ ամբողջ իշխանութիւնը փորձում են կենտրոնացնել մէկ մարդու ձեռքում, այս դէպքում՝ ԱՀՀ նախագահի:

Ինչպէս նաեւ չեմ կարող ընդունել, որ Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան գործում բազմաթիւ հոչակագրեր, հրամանագրեր ու օրէնքներ՝ ընդունուած իրաւական-քաղաքական նորմերին համապատասխան պատրաստելուց ու հաստատելուց յետոյ այժմ, ամենապատասխանատու պահին, փորձ է արւում Սահմանադրութեան անընդունելի օրինակի հաստատման փորձ ձեռնարկել՝ ընդունուած իրաւական-քաղաքական նորմերին հակառակ:

Դա ԱՀՀ պետական համակարգի համար կարող է ունենալ անկախատեսելի բացասական հետեւանքներ եւ արտաքին, եւ ներքին քաղաքականութեան ոլորտներում, ինչը բնականաբար անընդունելի է ու մերժելի հիմքից:

Մինչեւ վերջ հաւատարիմ մնալով Արեւմտեան Հայաստանի հայերի իրաւունքների պաշտպանութեան գործին ու նպատակին՝ հարկ համարեցի իմ սկզբունքային անհամաձայնութիւնների վերաբերեալ տեղեակ պահել ձեզ նաեւ գրաւոր, որոնք բանաւոր արտայայտել եմ 13 մարտ 2017 թ. Նախագահական նիստի ժամանակ:

Այս գրութեան մէկական օրինակ ուղարկուած է նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) նախագահին եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան փոխվարչապետին:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ»

Սոյն դիմումը գիտակցաբար չենք հրապարակել ու տարածել առանց այն էլ լարուած իրավիճակին նոր լարուածութիւն չհաղորդելու ակընկալիքով, սակայն իրադրութիւնը մնաց անփոփոխ, Արմէնակ Աբրահամեանը այդ ամէնին անհաղորդ, ինքնավստահ ու անտարբեր:

Երեք ամիս անց Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան այժմ արդէն նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից հրապարակ բերուեց ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան հիմքի վրայ ձեւակերպուած զոյգ անօրինական ու ապօրինի հրամանագրերը, որոնք էլ առիթ հանդիսացան Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ ստեղծուած այս նոր իրավիճակի ու նաեւ դրա հանգուցալուծման, ինչը իրականացուեց Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանում եւ միանգամայն օրինաչափ կերպով աւարտուեց Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի նախագահական լիազօրութիւնների դադարեցմամբ:

Կեանքում պատահականութիւններ չեն լինում, առաւել եւս 5-րդ նստաշրջանում կայացուած որոշումները պատահականութեան արդիւնք չէին, այլ խորապէս կշռադատուած ու պահանջուած վճիռներ:

Ահա այս որոշումը եւ այլ որոշումներ միտուած էին կարգաւորելու հետեւեալ խնդիրները.

- ա) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի ապօրինի հրամանագրերից ու ոտնձգութիւններից պաշտպանելու համակարգի պաշտօնեաներին, պատգամաւորներին, քաղաքացիներին,
- բ) պաշտպանելու համակարգի թեւերի՝ նախագահական, կառավարութիւն, խորհրդարան ազատութիւնը, անկախութիւնը, լիակատար համագործակցութիւնը,
- գ) պաշտպանելու հայութեան իրաւունքների պաշտպանութեան գործընթացը արտաքին եւ ներքին ոտնձգութիւններից ու թելադրանքներից:

Փաստերն անողոք են եւ, ըստ այդմ, պարզորոշ է, որ իրաւաչափութեան եւ օրինականութեան ճանապարհով ընթացել եւ այս պահին ընթանում է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական այն համակարգը, որի պատասխանատուներն են՝ նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը, վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանը, խորհրդարանի նախագահ Արմէն Տէր-Սարգսեանը: Նրանք խոստացել են պահպանել ու բարձր պահել օրինականութեան եւ իրաւունքի նշանդրը:

Տիգրան Փաշաբեգեան
Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ
20.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանի ուղերձը պաշտօնեաներին, պատգամաւորներին ու քաղաքացիներին

Որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ պարտքս եմ համարում հանդէս գալ ազգային – պետական ռազմավարութեան տեսակետից կարեւոր երեք հարցադրումների նկատմամբ վերաբերմունքով եւ դիրքորոշումով:

- Դրանք են՝
- Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան ընդունման գործընթացի մասին:
- Միջազգային պայմանագրերի վաւերացման հարցի մասին:
- Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի լիազօրութիւնների մասին:

1. Սահմանադրութեան ընդունման ու հաստատման գործընթացի մասին:
Սահմանադրութեան ընդունումը պարտադիր քայլերի ամբողջականութիւնից բաղկացած գործընթաց է. Ազգային Ժողովի կողմից կազմում է Սահմանադրութեան նախագծի մշակման յատուկ յանձնաժողով, յատուկ յանձնաժողովը Սահմանադրութեան նախագիծը ներկայացնում է 1-ին, 2-րդ եւ 3-րդ ընթերցման, որից յետոյ դրում է համաժողովրդական քննարկման, այնուհետեւ համաժողովրդական հանրաքուէի եւ հանրաքուէի արդիւնքների համաձայն ընդունում է:
Սահմանադրութեան տակ ոչ ոք ստորագրութիւն չի դնում, այդ թւում հանրապետութեան նախագահը, ստորագրութիւն չի դնում որեւէ խումբ կամ կառոյց:

Սակայն այս սկզբունքային հարցերում տեղի է ունեցել ապօրինի ու կամայական մօտեցում՝

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 4-րդ նստաշրջանին ընթերցուած Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (այժմ նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանի զեկոյցում կարդում ենք. «Մեր Սահմանադրութիւնը վաւերացուեց 2016 թ. մայիսի 9-ին...», 17.12.2016:

Զուգահեռ, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 4-րդ նստաշրջանի օրակարգի 9-րդ կէտի համաձայն «2-րդ ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի հաստատում», 4-րդ նստաշրջանը որոշեց «հաստատել 2-րդ ընթերցմամբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը»: Որոշումն ընդունուել է միաձայն, 17.12.2016:

Այսինքն փաստ է, որ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 4-րդ նստաշրջանը 2-րդ ընթերցմամբ հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը, 17.12.2016:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանը 3-րդ վերջնական ընթերցմամբ հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագիծը, որը դրուելու է համաժողովրդական քննարկման, 11.06.2017:

Մինչդէռ նախկին նախագահը յամառում է Սահմանադրութեան ինքնաստեղծ օրինակի իր կողմից վաւերացման հարցում, որն անօրինական ու ապօրինի դիրքորոշման արդիւնք է, երբ զիտենք, թէ Սահմանադրութիւնը չի վաւերացում, չի ստորագրում, չի հաստատում, այլ ընդունում է ընթացակարգի աւարտին՝ ժողովրդական հանրաքուէի արդիւնքներով:

Մէջբերենք երեք օրինակ.

ա) «Նախագահական Հրամանագիր, Թիւ 42 – 2017.05.31, ԱՀՀԿ վարչապետի, գործառոյթները դադարեցնելու մասին, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը» նիւթի առաջին տողում կարդում ենք.

«Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (ԱՀՀ) Սահմանադրութեան Յօդուած 76-ին»:

բ) «Նախագահական Հրամանագիր, Թիւ 43 – 2017.06.05, ԱՀՀԿ վարչապետի նշանակման մասին, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը է նիւթի առաջին տողում կրկին կարդում ենք.

«Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (ԱՀՀ) Սահմանադրութեան Յօդուած 76-ին»:

գ) «Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Ներքին Գործերու Նախարարութեան թիւ 1-2017.06.13 արձանագրութիւնը եւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) իրաւաբանական յանձնաժողովի որոշումներէ, Երեւան, Յունիսի 13, 2017 թուականէ նիւթի առաջին տողում կարդում ենք.

«Համաձայն Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (ԱՀՀ) Սահմանադրութեան Յօդուած 76-ին»:

Երեք դէպքերում էլ յղումներ են արուած չընդունուած Սահմանադրութեան ապօրինի յօդուածների վրայ, փորձելով իրաւականութեան ու իրաւաչափութեան պատրանք ստեղծել, սակայն երեք դէպքերում էլ նիւթերի շարունակութիւնը կարելի է չնայել, որովհետեւ գործ ունենք ակնյայտ անօրինականութեան ու ապօրինութեան նախադէպային փաստերի հետ:

Այդպէս նախկին նախագահը կարող էր եւ կարող է անընդհատ շարունակել ու շարունակել, սակայն դրանով իսկ չի կարող ձեւաւորել պետական համակարգի իրաւական իրական ու ամուր հիմքեր, փոխարէնը կարող է ցնցել ու ցնցել ողջ պետական համակարգը, ինչպէս դա արդէն պատահել է եւ նախկինում, եւ ներկայիս:

Ասուածից պարզ է ու յստակ, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութիւնը իրաւունքի ու օրէնքի սկզբունքի ու տառի համաձայն ողջ ընթացակարգը չի անցել, հետեւաբար եւ ընդունուած չէ, ուստի նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի կողմից դրա յօդուածներին յղումներ անելը, հրամանագրեր ու յայտարարութիւններ արձակելը անօրինական ու ապօրինի գործողութիւն է՝ սահմանակցուած իշխանութեան իւրացման փորձին, ինչը բոլոր օրէնսդրութիւններում եւ Սահմանադրութիւններում որակուում է, որպէս յանցագործութիւն:

Այն, որ այսօրինակ ակնյայտ ապօրինութիւնն ու չարդարացուած ճնշումները պատճառ են դարձել Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի ներսում լարուած իրադրութեան առաջացման ու դրա անխուսափելի հանգուցալուծման, ամենեւին զարմանալի չէ, աւելին՝ օրինաչափ է:

Յիշեցնենք, որ 2017 թ. յունիսի 11-ին գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանում որոշում է ընդունուել 2017 թ. յունիսի 11-ից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնների դադարեցման մասին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

Որպէս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նորընտիր նախագահ ջանք չեմ խնայելու օրէնքի եւ իրաւունքի ոգուն ու տառին հաւատարիմ առաջնորդելու Սահմանադրութեան ընդունման ընթացակարգը մինչեւ վերջ, դրանով իսկ ապահովելով Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի օրէնսդրական ամուր հիմքն ու անժխտելի իրաւաչափութիւնը:

2. Միջազգային պայմանագրերի վաւերացման հարցի մասին:
Միջազգային պայմանագրերի վաւերացման հարցում նոյնպէս առկայ է ընթացակարգի խնդիրը. պայմանագրի ստորագրում, պայմանագրի քննարկում խորհրդարանում եւ

համապատասխան որոշման կայացում, կայացում զորոշման հիման վրայ օրենքի ձեւակերպում, օրենքի ստորագրում նախագահի կողմից:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահի կողմից առաջադրուած ու նրա կողմից միակողմանի փոփոխուած Սահմանադրութեան օրինակում կարդում ենք.

Յօդուած 76. «Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահը Պայմանագիրներու վաւերացման վերաբերեալ

Կէտ 8) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահին կ'ողմէ վաւերացման ենթակայ են այն միջազգային պայմանագիրները, որոնք ունի քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ, կամ կը նախատեսեն պետական սահմանի փոփոխութիւն»:

Նոյն ձեւակերպումը կարդում ենք նաեւ 107-րդ յօդուածում.

Յօդուած 107. «Ազգային ժողովը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի առաջարկութեամբ կը վաւերացնէ, կը կ'ասեցնէ կամ չեղեալ կը եայտարարէ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան միջազգային պայմանագիրները, բացառութեամբ անոնց, որոնք ունին քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական Սահմանի փոփոխութիւն եւ որոնք ենթակայ են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի»:

Կրկնենք. «...բացառութեամբ անոնց, որոնք ունին քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական Սահմանի փոփոխութիւն եւ որոնք ենթակայ են Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահի»:

Հնարաւոր է, որ ազգային - պետական նշանակութեան այնպիսի հարցեր, ինչպիսիք են՝ «քաղաքական կամ ռազմական բնոյթ կամ կը նախատեսեն պետական Սահմանի փոփոխութիւն», ենթակայ լինեն մէկ մարդու կամքին ու քմահաճոյքին, նոյնիսկ եթէ նա նախագահ է:

Բացառուած է: Եւ նման օրինակ չէք գտնի աշխարհի եւ ոչ մի քաղաքակիրթ երկրի Գլխաւոր օրենքում՝ ոչ մի երկրի Սահմանադրութեան մէջ:

Այս կարեւորագոյն հարցում եւս յօդուածը պետք է ձեւակերպուած լինի այնպէս, ինչպէս ընդունուած է «Միջազգային պայմանագրերի վաւերացման մասին» ընթացակարգում, ըստ քայլերի հերթականութեան, եւ ոչ թէ նախկին նախագահի յամառութեան ու քմահաճոյքի:

3. Նախագահի լիազօրութիւնների մասին:

Նախագահի լիազօրութիւնները պետք է լինեն ճիշտ այնքան, որքան նախատեսում է երկրի պետական կառավարման համակարգի ընտրութիւնը. նախագահական, նախագահա-խորհրդարանական, խորհրդարանա-նախագահական եւ այլ...

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութեան նախագծի մէջ նշուած է. «Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը նախագահա-խորհրդարանական հանրապետութիւն է»:

Հետևաբար, այստեղ նախագահի լիազորությունները այնքան են, որքան թելադրում է կառավարման համակարգի այս ձևը, բայց ոչ երբեք միապետական:

Այս դեպքում կարելու չէ նոյնիսկ, թե ի՞նչ ձևակերպում է տրուում նախագահի պարագային՝ «նախագահ», «նախագահ՝ պետութեան գլուխ», թե «պետութեան գլուխ՝ նախագահ», որովհետև իրականում պարտականությունների ու լիազորությունների հարցը կարգաւորում է օրէնքով, օրէնքի համապատասխան բաժիններում՝ նախագահ, խորհրդարան, կառավարութիւն, որտեղ յստակ նշուած են նաեւ, թէ լիազորությունների, թէ իշխանութեան թելերի հաւասարակշռութեան, եւ թէ արդիւնաւետ համագործակցութեան սահմանները, դրանց չափն ու կշիռը:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանը ձգտել է բացարձակ լիազորությունների, որոնք նախատեսուած չեն եղել ոչ «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» կանոնակարգ օրէնքով (11.06.2014) եւ ոչ էլ յատուկ յանձնաժողովի ներկայացրած Սահմանադրութեան նախագծի օրինակով: Դրանք ամէն անգամ նախկին նախագահը միակողմանի փոփոխել է իր նախագահական յաւակնությունների ու շահերի համեմատ, ձգտելով բացարձակ իշխանութեան ողջ պետական համակարգի նկատմամբ:

Դրա վառ ապացոյցը նրա կողմից միակողմանի փոփոխուած Սահմանադրութեան օրինակն է եւ դրա միակողմանի «վաւերացումը», «ստորագրումը», եւ վերոնշեալ երկու հրամանագրերն ու վերջին յայտարարութիւնը, որոնց՝ օրինականութեան ու իրաւունքի շունչ հաղորդելու փորձեր է արւում, յենուելով չընդունուած Սահմանադրութեան ապօրինի յօդուածների վրայ:

Այժմ լիովին տեսանելի է, որ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) պետական համակարգը Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանի սկզբունքային որոշման հիման վրայ խուսափել է իշխանութեան իւրացման փորձից:

Խնդիրը դիւրին չէ, իրավիճակը կայունացնելու, ապա ամրացնելու, պետական համակարգը դեպի նոր ծրագրային ուղիներ առաջնորդելու հարցը կայ:

Որպէս պատգամաւոր կատարել եմ պարտքս, քուէարկել համակարգի փրկութեան, ազատութեան ու անկախութեան համար:

Որպէս նորընտիր նախագահ, որպէս 1978 թուականից հայաշունչ ազգային ու ազգագրական շարժման ու գործունէութեան անմիջական մասնակից ու դերակատար, այդ թում՝ «Զարթօնք» եւ «Զուարթունք» ազգագրական համոյթների համադեկավար՝ Հայրիկ Մուրադեանի հետ միասին, որպէս Հայաստանի Հանրապետութեան սահմանների պաշտպանութեան եւ Արցախեան ազատամարտի մասնակից, որպէս արմատներով Սասուն աշխարհից հայ մարդ, մտաւորական ու քաղաքացի՝ անպայման ձգտելու եմ արդարացնել գործընկերների եւ Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիների վստահութիւնը:

Նոր երկար ճանապարհի առաջին քայլերն են արուած, միասին ենք, այդ միասնութիւնը կ'օգնի յաջողութեամբ ու պատուով անցնելու մնացած ճանապարհը. ազատագրելու Արեւմտեան Հայաստանը, արդարացի ու վերջնական լուծում տալու Հայկական Հարցին, հաստատելու Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւնը՝ Արեւմտեան Հայաստանի տարածքի վրայ:

Ռադիկ Խամոյեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ

23.06.2017 թ.

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի 2-րդ ուղերձը պաշտօնէաներին, պատգամաւորներին ու քաղաքացիներին

Արեւմտեան Հայաստանի, այսպէս կոչուած, կառավարութիւնների մասին

Ինչպէս պարզում է սովորութային է դառնում ապօրինութիւնների ուղին բռնելը, իրաւական հիմքերին կարելորութիւն չտալը եւ մի նոր «կառավարութեան», ինչպէս նաեւ ինքնակոչ «նախագահի» անուան տակ հանդէս գալը:

Չենք կարող ուշադրութիւն չդարձնել այն իրողութեանը, որ դրանք յաջորդում են Մերձատր Արեւելքում նախապատրաստուող ինչ-ինչ ծրագրերի ու գործողութիւնների, այդ թւում, օրինակ, 2004-ի յուլիսին եւ 2017-ի մայիսին յայտարարուած Իրաքի քրդաբնակ շրջաններում հանրաքուէ անցկացնելու ծրագրերին: Այնքան էլ կարելոր չէ, թէ մեր պետական համակարգի նախկին մասնակիցները ինչ որ բան հասկացել են, թէ՞ ոչ: Կարելորն այս դէպքում փաստերի արձանագրումն է:

Այդ իմաստով եւս մէկ անգամ անդրադառնանք այս հարցին եւ անցնենք առաջ: Մանաւանդ որ, այսպէս կոչուած, կառավարութիւնների բազմաքանակ լինելու հարցը՝ անպայման չէ, որ վնասակար է:

Այսպէս կոչուած, Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնների մասին:

Արեւմտեան Հայաստանի «կառավարութիւնների» իրողութիւնը խօսում է այն մասին, որ այդ կառավարութիւններից կամ ոչ մէկը իրաւաչափ (այսինքն՝ լեգիտիմ) չէ, կամ դրանցից մէկն իրաւաչափ է, որովհետեւ չի կարող այնպէս լինել, որ մէկ կամ աւելի նոյնանուն կ'առոյցներ լինեն եւ միաժամանակ համարուեն իրաւաչափ:

Ըստ այդմ, քննութեան առնենք, թէ երկու յատկանշական թուականներին՝ 2014 եւ 2017, երբ Մերձատր Արեւելքում պատրաստուում էին յատուկ գործողութիւններ, այդ ի՞նչ տեղի ունեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի հետ, որի հետեւանքում «ձեւաւորուեցին» եւս երկու, այսպէս կոչուած, կ'առավարութիւններ:

ա) Այսպէս կոչուած, Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութիւն, Մայնց, Գերմանիայ (ինքնահռչակուել է՝ 21.07.2014 թ.):

Սա անօրինականութեան առաջին գործողութիւնն է, որն իրականացուել է 2014 թուականի յուլիսի 21-ի, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) կայացրած անվտահուութեան որոշման (համաձայն՝ «Արեւմտեան Հայաստանի

պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի 14-րդ յօդուածի) (11.06.2014), Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի հրամանագրի (03.07.2014) եւ վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի թիւ 7 որոշման (22.07.2014) հիման վրայ Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան (այժմ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Կառավարութիւն) Արտաքին գործերի նախարարի պաշտօնից ազատուած Արամ Մկրտչեանը հրաւիրել է Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան ապօրինի նիստ, կայացրել ապօրինի որոշումներ ու անօրինական նշանակումներ, այդ թւում, ինքն իրեն վարչապետ նշանակել, որից յետոյ այդ ամէնը փորձել է ներկայացնել, իբրեւ թէ՛ իրաւական ու իրաւաչափ մի գործընթաց:

Յետագայում ստեղծել ու տարածել է ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան օրինակ:

բ) Այսպէս կոչուած, Արեւմտեան Հայաստանի Կառավարութիւն, (անօրինական կերպով հիմնուել է նախկին նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի ապօրինի հրամանագրով՝ 31.05.2017 թ.):

Անօրինականութեան երկրորդ գործողութիւնը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի նկատմամբ իրականացուել է 2017 թ. մայիսի 31-ին, երբ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ (այժմ արդէն նախկին նախագահ) Արմէնակ Աբրահամեանը ստորագրել է ապօրինի հրամանագրեր, հիմնուած ապօրինի - ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան օրինակի վրայ (Նախագահի հրամանագիր, թիւ 42 - 2017.05.31 (ԱՀՀ վարչապետի գործառնայթները դադարեցնելու մասին) եւ Նախագահի հրամանագիր, թիւ 43 - 2017.06.05 (ԱՀՀ վարչապետի նշանակման մասին), կոպտօրէն խախտելով գործող «Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի յօդուածների պահանջները (11.06.2014):

Այստեղից սկիզբ է առնում ոչ իրաւաչափ երկրորդ «կառավարութեան» ձեւաւորման փորձը, հիմնուած չընդունուած Սահմանադրութեան ապօրինի յօդուածների վրայ:

2017 թ. մայիսի 9-ից, իր կողմից իրականացուած փոփոխութիւններով, պատրաստել ու տարածել է ինքնաստեղծ Սահմանադրութեան օրինակ:

Յիշեցնենք, որ 2017 թ. յունիսի 11-ին Երեւանում գումարուած Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման 5-րդ նստաշրջանում որոշում է ընդունուել 2017 թ. յունիսի 11-ից Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեանի լիազօրութիւնների դադարեցման մասին՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական օրէնքների կոպիտ խախտումների եւ իշխանութեան իւրացման փորձի մեղադրանքներով:

գ) Ասուածից զատ, իրականում, մնում է ներկայացնել առաջին ու իրաւասու միակ պետական կառոյցի՝ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան (Հայաստան) Կառավարութեան անցած ճանապարհը, միաժամանակ ներկայացնելով փաստեր նրա

իրաւաչափութեան վերաբերեալ (գործում է ստեղծման պահից՝ 04.02.2011 թ., մինչեւ այսօր, վարչապետն է Տիգրան Փաշաբեգեանը):

2011 թ. փետրուարի 4-ին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի որոշումով սկսուել է Արեւմտեան Հայաստանի Վտարանդի Կառավարութեան ձեւաւորման գործընթացը:

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի ձեւաւորման առաջին քայլն է սա:

Այնուհետեւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերի ինքնութեան (յետագայում ինքնութեան ու քաղաքացիութեան) համակարգի ձեւաւորման միջոցով ընթացել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական կառոյցի օրէնսդրական փաթեթի՝ հռչակագրերի, օրէնքների, որոշումների ու հրամանագրերի ընդունման գործընթացը, որի տրամաբանական շարունակութիւնը «Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) ձեւաւորման մասին» հռչակագրի ընդունումն է (24.05.2013):

2013 թուականի նոյեմբերի 22-ից մինչեւ դեկտեմբերի 1-ը՝ ամբողջ աշխարհում բնակուող Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիները, առաջին անգամ, իրականացրել են Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) պատգամաւորների ընտրութիւններ:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 1-ին գումարման պատգամաւորների մանդատների հաստատումը, խորհրդարանի 1-ին գումարման 1-ին նստաշրջանի անցկացումը եւ խորհրդարանի ձեւաւորումը տեղի է ունեցել 2014 թ. յունուարի 18-20-ը:

2014 թ. յունուարի 20-ին խորհրդարանը ընտրել է նախագահ, նախագահը խորհրդարանի հաստատմանն է ներկայացրել վարչապետի թեկնածութիւնը, վարչապետը ձեռնարկել է կառավարութեան ձեւաւորումը:

Այսպէս ամբողջացել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի ձեւաւորումը, որը 2014 թ. օգոստոսի 10-ից կոչում է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւն (Հայաստան):

2017 թ. յունիսի 11-ին Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանը 3-րդ ընթերցմամբ հաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Սահմանադրութիւնը, որը սկզբում դրուելու է համաժողովրդական քննարկման եւ ապա հանրաքուէի:

«Արեւմտեան Հայաստանի պետական կառուցուածքի, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամաւորների կարգավիճակի եւ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի կանոնակարգի մասին» օրէնքի՝ 9-րդ յօդուածի համաձայն՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի (Խորհրդարանի) 2017 թ. յունիսի 11-ին գումարուած 5-րդ նստաշրջանում ընտրուել է նախագահ, ում առաջարկով, համաձայն սոյն օրէնքի 44-րդ յօդուածի, խորհրդարանը վերահաստատել է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանի թեկնածութիւնը:

Բոլոր նրանք, ովքեր փորձում են չտեսնելու տալ եւ կամ «արդարացնել» օրէնքից ու օրինականութիւնից ա) եւ բ) կէտերում ներկայացուած ապօրինութիւնները, միգուցէ պնդելով, թէ՛ «այլ ելք չէր մնացել...», նոյնիսկ օրէնքն ու օրինականութիւնը խախտելու գնով, թող յիշեն, որ ամէն ինչ սկսում է հենց այդպէս եւ հենց դրանից...

Եւ թող յիշեն, որ այդ դէպքում այլեւս իրաւունք չունեն տրտնջալու ու բողոքելու այն իրողութիւններից եւ իրավիճակներից, որոնք պատահել են հայութեան ազգային ու պետական, հասարակական ու ընկերային կեանքում ու կենսագործունէութեան մէջ:

2017 թ. յունիսի 11-ը, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային ժողովի (Խորհրդարանի) 5-րդ նստաշրջանի անցկացումն ու որոշումները սովորական երեւոյթներ չէին, դրանք մեր մէջ հաստատեցին օրինականութիւնն ու բարոյականութիւնը պաշտպանելու մեր պատգամաւորների կամքն ու վճռականութիւնը:

Դրանք միտուած էին պաշտպանելու՝

- ա) հայութեան իրաւունքների հետապնդման գործընթացը ու նրա շարունակելիութիւնը,
- բ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգը եւ քաղաքացիներին, նրանց ազատութիւնն ու անկախութիւնը,
- գ) Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պետական համակարգի պաշտօնեաներին, պատգամաւորներին, քաղաքացիներին՝ ապօրինի հրամանագրերից ու ոտնձգութիւններից:

Իրաւաչափ է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան այն կառավարութիւնը եւ այն պետական համակարգը, որի պատասխանատուներն են՝ նորընտիր նախագահ Ռադիկ Խամոյեանը, վարչապետ Տիգրան Փաշաբեգեանը, խորհրդարանի նախագահ Արմէն Տէր-Սարգսեանը:

Նրանք գիտեն, որ պարտաւոր են արդարացնել գործընկերների՝ պատգամաւորների, պաշտօնեաների ու քաղաքացիների վստահութիւնը, որի ամենակարճ եւ ուղիղ ճանապարհը՝ օրինականութեան ու իրաւունքի սկզբունքներին հաւատարիմ լինելն է:

Տիգրան Փաշաբեգեան

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Վարչապետ

17.07.2017 թ.

Լուսանկարներ ԵՒ ՔԱՐՏԷԶՆԵՐ

Հայկական պահանջներու քարտեզը

1919-ի սկիզբը Փարիզի մեջ հրաւիրուեցաւ Հայ ազգային համագումար: Համագումարի կարեւոր ձեռնարկներէն մէկը եղաւ «Ամբողջական Հայաստանի պատուիրակութեան» ընտրութիւնը Պողոս Նուպարի ու Աւետիս Ահարոնեանի համանախագահութեամբ եւ նախապէս պատրաստուած ու 1919-ի Փետրուար 12-ին Փարիզի հաշտութեան խորհրդածոյովին ներկայացուած հայկական պահանջներու համատեղ յուշագիրին վաւերացումը, որ կը հիմնաւորէր հայկական անկախ պետութեան ստեղծման անհրաժեշտութիւնը եւ կը ճշտէր անոր տարածքը Արեւմտեան Հայաստանի եօթ վիլայեթներու (ներառեալ Տրապիզոնը), Հայաստանի Հանրապետութեան եւ Կիլիկիոյ միացումով:

Միացեալ պատուիրակութիւնը Փետրուար 26-ին ներկայացաւ Տասի խորհուրդի նիստին՝ կրկնելով յուշագիրի հիմնական պահանջները: Պատուիրակութեան ընդունեց (1919-ի Ապրիլ 17-ին) նաեւ ԱՄՆ Նախագահ Վուորո Ուիլսընը եւ հաւաստիացուց, որ հնարաւոր ամէն ինչ պիտի ընէ հայերու տարածքային պահանջները պաշտպանելու համար: 1920-ի Յունուար 19-ին Փարիզի խորհրդածոյովը տէ ֆաքթօ ճանչցաւ Հայաստան պետութեան անկախութիւնը:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի Նախագահ Պօղոս Նուպար

Սերի խաղաղութեան պայմանագրի մասնակիցները

Զորավար Անդրանիկ

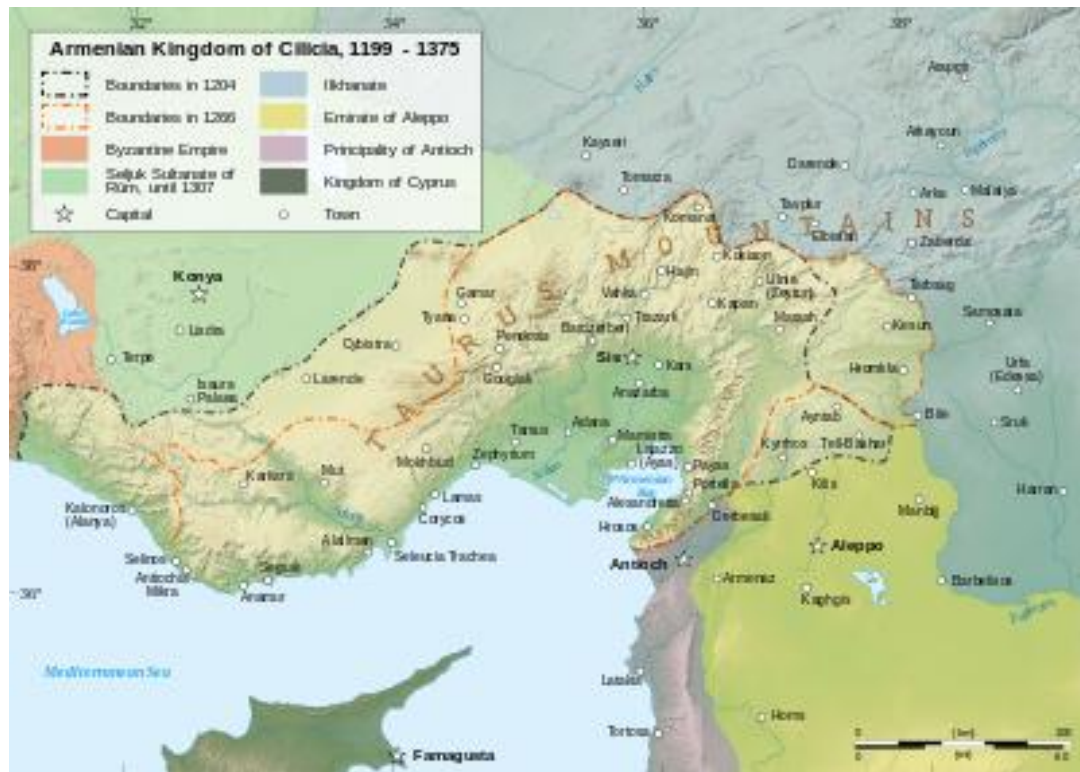

Թիւրքական պատուիրակութիւնը իր ստորագրութիւնը կը դնէ Մէրի խաղաղութեան պայմանագրի տակ

ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոդրո Ուիլսոնի կայացուցած Իրաւարար վճիռի քարտեզը

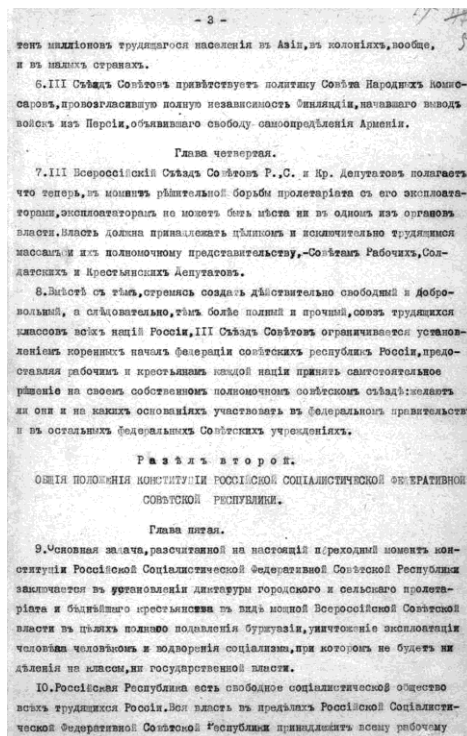
1920 թ. Նոյեմբեր 22-ին ԱՄՆ 28-րդ Նախագահ Վուոդրո Ուիլսոնը կայացուց Իրաւարար վճիռ, որուն ամբողջական անուանումն է՝ «Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նախագահի որոշումը Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ սահմանի, Հայաստանի դէպի ծով ելքի եւ հայկական սահմանին յարակից թիւրքական տարածքի ապառազմականացման վերաբերեալ»:

Կիլիկիոյ քարտէզը

Պօղոս Նուբար եւ Աւետիս Ահարոնեան կը տեղեկացուին Հայկական պետութեան ճանաչման մասին

1918 թ. Յունուար 13-ին Պետրոգրադի մէջ հրապարակուեցաւ «Թիւրքահայաստանի մասին» Հռչակագիրը, ուր «Ռուսաստանը կը հռչակէ Հայաստանի ինքնավարութիւնը. Ժողովրդական Կոմիսարներու Խորհուրդը կը յայտնէ հայ ժողովուրդին, որ Ռուսաստանի բանուորագիւղացիական կառավարութիւնը կը պաշտպանէ Ռուսաստանի կողմէն գրաւուած Թիւրքահայաստանի հայերու իրաւունքը՝ ազատօրէն ինքնորոշուելու, ներառեալ նոյնիսկ անոնց անկախութեան իրաւունքը»:

Յետագային այս դրոյթը զետեղուեցաւ 1918 թ. ԽՍՀՄ Սահմանադրութեան մէջ իբրեւ 6-րդ յօդուած:

Հայաստանի ազգագրական քարտեզը

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութիւն
(Հայաստան)

Արեւմտեան Հայաստանի հայերու եւ
Արեւմտեան Հայաստանի իրաւունքներու
պաշտպանութեան իրաւական-քաղաքական
միասնական փաթեթ

(4-րդ լրամշակուած հրատարակութիւն)

2017 թ.

«Նոյեան Տապան Հոլտինկ»-ի հրատարակչութիւն
Թարգմանությունը՝ «Եռագույն»-ի, «Մալբի Տ»-ի, եւ Մովսէս Նաջարեանի
Համակարգչային ձեւաւորում՝ Տիանա Գրիգորեան
Տպագրութիւն՝ օֆսէթ, չափը՝ 14.8X21, թուղթը՝ օֆսէթ, 70գ.,
ծաւալը՝ 5 մամուլ:

«Նոյեան Տապան» տպագրատուն
ՀՀ, Երեւան 0009, Իսահակեան 28
Հեռ.՝ (+374 60) 27 64 62
Էլ. փոստ՝ contact@nt.am,

URL: www.nt.am